

Edebiyat Defteri

Şükrü Özmen -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:

3 Kasım 2021 Çarşamba

Yayınlayan:

Edebiyatdefteri.Com

Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Ilık Ölüm

Ilık Ölüm

Yeryüzü bir yol bulup çıkmalı
Ağzımın en nezih kıvrımından
Çatlamış bir dünya silueti
Boşalmalı dudağımın kenarından

Ben aşağıdaki her yere
Bencil bir cesaret boşaltmakla mahirim
Severim koynuma
Anason kokulu kıyaslamalar alıp uyumayı
Birçok serin uykuyu
Dalga sesiyle kıvandırdım
Kemiğe bi ok şiddetiyle sapladım hüznü
Kirsiz kârsız düpedüz
Bir karaltının karanlığından
Evrene taze maceralar sundum
Güneşin en zehirli kasılmalarıyla

Koyudur rengim
Kapanık kalbimin tufanına denk
Skalamda sarı yok

Yaşamak kırgınlığından başka
Söyleyecek sözüm yok

Tabureler bağlanır taze iskeletime
Giyotinler ve iskemle
Beni yeryüzüne çarmıhladılar
İsa'dan önce ve sonra
Eskiyen her anı
Anlamlandırdı loşluğumu
Dokuz yerden vurulup
Uygun eczalarla doldurdum
Boşluğumu

Sarı sakın
Mavi kudurgan
Yeşil yalnız ve beklemekli
Siyah mûntakim
Geçmiş hesapların ard-ışığında

Sesimi gölgesine
Lezzetli bir taam etti zaman
Ben şimdi bir kadranın
Tam ortasındayım
Bağımsızım akrepten
Yelkovana verecek hiçbir hesabım yok
Altınlar, pırlantalar
Küflenmiş sayfalar içinde
Sandığım
Artık yer
Ve gök
Ve dünya
Bir yol bulup çıkmalı
Benim hayatımdan

Ellerimi yıkayayım o zaman
Nefretin karasından

Baygın akşamüstlerinde andığım telaş

Yerküreyi beynime zorla sokmasaydı keşke

Yakın ve beyhûde bir ışık
Girmeseydi zorla
Ansızlığın kabrine

Ölmek ılık ve pürüzsüz bir satır
Kalmak oldukça soğuk ve pütürlü

Leşinde eşinen
Kargalarla kader birliği
Malûm sonumuz

Yer-Küre
Yesin işte
Benim küremi de

15 Aralık 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87201/ilik-olum.html>

..Dudağımda Kelimeler..

dudağımda kelimeler
soyunuk
dilimle seviştiğim
dişleyip salıverdiğim
ayıp kelimeler
kle bulanık yanlarıyla
kulağıma küpe
kalbime okşayış
zulmme küfür
aşkıma gözyaşı
kelimeler

zehirli bir anlam
tehirlili bir mn'dan
neden
iyi olsun ki
neden
yakışksız bir iskeletim olsun
isteyeyim

değil mi ki dünya
cennetten bir adım önce
cehennemden bir adım sonradır

ey
boş dalaşları enseme yapıştıran itiraz
kılına zarar getirmediim savunuşumun
kalbim kabrim oldu nicedir
ve ey
tehlikeli telaşları
anlamlarımdın üstüne yorgan diye çeken
yorgunluk
inanmam iyiliğine kartalların artık
bulutları delmeleri umrumda değil
serçe düşü girdi uykuma
sendeletti gençliğimi
aklı fikre ödünç vermiştim
içine yaramamış iade etti
sen ey
kalbimi kordan kapılara süren aşk
ellerimi tazele
savaşa hazır nasırlı ellerimi
okşayışlara
ki dudağımda
pornografik kelimeler
slaleneni siteyim sam amca
gibi mesela

ben aklımı
ahlara tutsak kıldım
yaşamak serüvenim boyunca
sen ahımı
aklıma uydur

ve yine
değil mi ki dünya
cennetten bir adım önce
cehennemden bir adım sonradır..

15 Mart 2008

Œükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97495/dudagimda-kelimeler.html>

İdiotloji

[italik] adam kadına
sancıyı anlattı
okumuştı zekiydi
birazda yetenekli
aptal kadın
sancılandı
zeki değildi
aşka yetenekliydi

kadın
adama aşkı anlattı
ölüme nispet ederek
ölmemişti ama
çok ölü görmüştü
aptal adam
öldü
aşık değildi halbuki
sadece zekiydi

adamlar kadın
bir bilgeliğin peşindeydiler
hasretten sevdadan
ince / ipinceydiler
karanlıktan sordular
siyahın aya fon
ayın geceye dekor oluşunu
aptaldılar
aydınlandılar

adam çocuğa
notayı anlattı
ritmi ve sertliği
ahengin sarhoş edici şiirini
kırık bir mandolinden yola çıkarak
itirazı anlattı
kavgayı ve savaşı
çocuk aptaldı
şair oldu

çocuk kadına
sancıyı sordu
kadın çocuğun
suratında ayna kırdı
çocuk aptaldı
kesik acısını
sancı sandı

kadın çocuğa
şefkati sordu
neşeyle itirazsız
çocuk yeşerdi
fişkınları
kadının kalbini deldi
kadın anladı
adam aptal
çocuk aşkı

dünya
kadına ve çocuğa
bir soru sordu
cevapsızdı

yangın nerede ateş ne
çocuk parmağıyla
toprağı deldi
kadın bacak arasını
adam kalakaldı
anladı yangınını

zaman
adama bir iyilik etti usulca
adam saatini kırıp gömdü
çocuğun açtığı deliğe
zaman ateşe daldı
ateş zamansız kaldı
kadın elinde
yırtık şiiirlerle

nefret
çocuğa yol gösterdi
aşkın pütürsüz tarlası vardı ucunda
çocuk gitti gelmedi
çocuk aptaldı
şair oldu..
yandı..
ve öldü..

..

22 Şubat 2008

Şükrü Özmen [/italik]

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100051/idiotloji.html>

i,e,de,den,Yalın Susku..

Susku..

Bir düzen peşindeyim
Karanlık kelimelerden
Ayrık otlarından tevarüs
Aynı ritim yakalansın genelgeçer saatlerde
Aynı taşlıklarda aynı serin uykulara dalınsın
Kalıtlardan anıtlar yükselsin ki
Göğе varsın serzenişim
Kara kirli bir cadının şatosunda
Ellerimi tertemiz bir süte batırdıydı
Zamanın E hali
Ter toz küf ve duman
Nem ve yangın
Korku ve inşirah

Aşkın DEN halinde
Bir kuyuya saldılar beni şiirimden
Mısra'm döküleyazdı
Bir düzen peşindeydim
Aymazlığından yapıma sadakatin
Fahişenin kapanık kahkasından

Denizin DE halindeydi yakamoz
Akşam dediler
Kanayazdım az kaldım
Uzadım uzun uzadıya
Kemirgen bir uykunun
Zani kasılmalarından daldım
Şehvetle..
Eskidi yapraklar
Gözlerimin tam önünde
Beyaz peynir küfe dursa artık ne çıkar
Rakı mayışık
Gök karmakarışık resimler çizsin
Ovaya..
Yeminle girdim kente
Yeşile boyamadan kargaşık resimlerini
Denizine gül bırakıp gitmezdim
Gitmedim..

Gece şehrin YALIN haliyle devindi
Dinamo dönüşleri yokken
ve karaltılar gölgelerde kısılmışken
Aydınlandı işçiler
Haydin dediler arkadaşlar
Haydin kiralım kara kalın kafalarını
Kompradorların

Sihrin İ hali şiir
Girmemişti düşüme henüz
Çocuktum o zamanlar
Kalbim kıyasları öğrenmemişti
Bilmezdim cenklere muhalif olmayı
Sevmezdim suskunları
Bir kan oluklandı ateşsiz
ve teneşirin önünde
Kıyamdan rükuya
Oradan secdeye geçti

Parasal cumhuriyetçi imanlar

merdivenden indim indim yıkıldım
mevlam izin verdi geri dikildim..*

27 Mart 2008

Şükrü Özmen

[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100619/i-e-de-den-yalin-susku.html>

Beş Benzemez II

Mesnetsiz..

her yangından
bir yakınma artakalıyor

mesnetsiz suskunlukların ucundan
bir âh devriliyor
sabahın boşluğuna

ki
her bozgun
kıyamet kadar kahırlı
her yanılğı
bir öngörüye dayalı
aşk..
işte en hecesiz
en ünsüz çılgılığıyla
bağırıp
taş sarısına kesiyor
diviti ve hokkayı..

..

İn-cin..

sandıkta buzul gibi
aydan kopma heceler
rezil bir yalan şimdi
sabahlar ve geceler

incinenler incinsin
çünkü artık içimde
sen bir insin
bir cinsin..

..

Yağmazsan yağma..

yağmura küskünüm
gözlerime uğramaz

islandım oysa
onun sarayında
yetiştığım kadar
şemsiye bilmezdim
yine de bilmem

annelerin
kuşatıcı kokularını
sağanak halinde
koynuma dolduran
yağmura..
bu yüzden
çok küskünüm..

..

Gidiş..

er geç varılacak
yarından çok daha önce
mısralarla keşfettiğimiz
o uzak ülkeye
demirden pastan
kömürden ve pustan
bir yolculuk sonunda
elbet gidilecek
gidilecek olana
tenden ruhtan
sözden anlamdan
öteye

..

Nemsiz..

yeşermez elimde
nemsiz hiçbir sayıltı
kurumuş bir çınar cesedi
serçenin yurdu kalbim
ben büyük dalaşlardan
Zer inadıyla
çıkmasını bilirim

derim kızıl
kıpkızıl
gözlerim kısık
kıpkısık

kayalara yonttuğum sancılarım
ve yedeğimde
bir aşk ölüsü
ölümsüz bilinirdi
şarkılarda oysa

beyaz konuldu diye adı
dünyanın en kirlisinin
beyazım
bembeyazım
derim derinden sızlar
aklım ucundan

yaprağı severim
ve fakat
ağacı daha çok
deniz olmadan
balık olsa ne olur
olmasa ne
yemedim yemem de

sefilim
sersefilim
açım bîilaç
bir mısraya muhtacım
ama
yeşermez elimden
nemsiz hiç bir sayıltı

..

22 Şubat 2008

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101408/bes-benzemez-ii.html>

Adın En Tanıdık Soluktur Nefes Boruma

Lazım değil boynuma elinin değmediği ip
Yaklaş, getir bana yangılarımı
Şenlensin gönlümün savaşçı yanı
Eksenim değilse kalbinin çapı
Dünlensin yarına ait bütün algıları
Lazım değil boynuma kokunun sinmediği ip

Adın nefes boruma en tanıdık soluktur
Ciğerime doluyor resmin,tütüne binip
Yokluğun tanıdık değil anatomime
Lokma lokma yuttuğum sıcaklığıyla
Adın en tanıdık soluktur nefes boruma

Lâl olsun dillerim başkasını anarsa
Yemin değil söz değil kalbimin duygusu bu
Harflerle başladığım her yazın
Şiire dönüşmezdi yoksa
Lâl olsun dillerim başkasını anarsa

Sıkıcı değildir senin darlığın
İçimi yıkayan bir ferahlık o
Gittiysen de geleceksin rüyama
Kora kor yanacağım od'una
Sıkıcı değil ki senin darlığın

Ummanlara dış biletir gidişinin soğuk sayhası
Yokluğun gönlümün gıcırdayan yanıdır
Eksiğim yarımım boşum sensiz ben
Ayaktaysam ölmemişsem yokluğunu solumaktan
Ummanlara dış bilerim ondandır

14 Mart 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102208/adin-en-tanidik-soluktur-nefes-boruma.html>

Ara Taksim (Ay Makamı)

Neden
İçime şavkır
Bu ay
Bu gece
Resmini çocuklara çizdirdiğim
Bir grilik
Bir saplantı gibi

Yaz neden yakıyor
Talan edilmiş viraneleri

Ve ben asla
Lokmamdan ayırmadım seni yâr
Kokunu izbelerimden ayrı tutmadım
Ne uyku bölebilir sevdami
Ne dost
Ne düşman
Vakitler ölsün
Seyrine seyranına
Yıldız içir ay yedir
Fezaya çevir kafesimi
Gel
Yüzümden incinen anılarımı der
Sesimden hüznün boğukluğunu

Ey! ..
Ki tüm ünlemlerimin
Üç noktayla bitişi sözlerin

Vay! ..
Ki bütün hüzzamların
Rasta dönüşü gözlerin

Hây! ...
Ki her şeye galip
Mağluba şefkat O'nda

Ay! ...
Ki içime içime
Şavkır bu gece

31 Mayıs 2007

Şükrü Özmen

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102415/ara-taksim-ay-makami.html>

Somon Yolculuğu

Sayfayı çevir
Işıkları söndür
Pencereyi aç
Kalbim havalansın

Yeryüzüne depremler düşürür
Sesinin sükuneti
İzmaritlere duman ağrısı çektirir
Ellerinin gerginliği

Somon yolculuğum
Uzaklara ve
Dipsiz sessizliğe doğru
Tersine ve
Hep akıntıya doğru
Aç aylara
Taşkın şelalelere aldırmadan
Düzensiz bir resme
İntizam verir gibi
Tersine ve
Ve akıntıya doğru

Bir somon yolculuğudur
Savaşsız geçen vakitlerde
Dünyanın uyandığı uyku

Ey billur sızıntıları
Yüksek gök krallığının
Ey namahrem kayalıkları
Enkaz mağdurluğuna çeviren anlam
Yükseltin suları taşlıklarda

Sabra yorgan bulmak zorsa da
Üşütmesin ömrü siyahlar
Üstü açık dalınmış
Rehine uykularda....

25 Ocak 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102530/somon-yolculugu.html>

Anarşist

Aldatıldın yağmurlu günlerde
Boyalı camların gri karanlığında
Beynine dikine
Ruhuna enine
Kalbine her yönden
Oklar sokuldu
Sen sokulmaya çalıştıkça
Göğün..mavi yırtınışına
Bulutlarla kestiler yolunu
Tekellümcü katiller
Bir eşkıya sevemedin ağız tadıyla
Bir küfre giremedin lanete ram olarak
Bir kızı öpemedin sert ve ıslak
Korkak karabasanlar kesti yolunu

Yolun engellerden arındığında
Lezzetle yolun çoktan ayrılmış
Ve sen savrulmuştun
Onaycılığa

Aşkın sınırlarla çevrili bir ülke
Kalbin kan pompalayan
Koroner bir mesele
Ruhun çağırılabilir bir ölü gölgesi
Olduğu gibi
Müfredat yanılgılarıyla
Kriminal bir meseleye
Döndürdün yüreğini
Aşkın ruhun yazgının
Savaşın şiirin
Bayraklaşan her ölünün ardından
Ne gelirse ve nerden
Sormayı öğretti
Sorgulamayı vurulduğunda
Yarandan sızan kanda
Al-ak yuvarlar değil
Savaşın tarihi yazıyormuş
Bunu görmeni sağlayan şair
Bunu bilmeni isteyen partizanlar
Devrimciler mücahidler
Dağ birlikleri
Çeçenler
Zapatistler
Che
Moro gerillaları
Ve benzeri eşkıya duruşlar

Anarşist
Resimde düzen görse
Bağırın anarşist
Ne yapıldı kalbine
Sevgiliye buseler
Sunmanı engelleyen bu öfke
Nerden düştü yüreğine
Kudurt denizlerini
Yalasin bırak sahilleri
Sevgilinin memelerini ısırıcasına
Aşkı köz eyle
Yak ruhunu steril ateşlerde

Che een devrim demeden
Kalbinin nişangahına yerleştiren
Bu duvar ustası
Yarım akıl
Hiç fikir bela muallimleri
Ruhun kaçamayacağı tek sığınak

10 Aralık 2006

şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102879/anarsist.html>

Sepya Bir Resme Dönerken Yüzün

[italik] Dev adımlarla yürüyor hüznün
Uygun adımlarla
Ruhun sakın zarafetini bozarak
Kovulmuş bir lanete
Boşaltarak aklın sızılarını [/italik]

Dev adımlarla yürüyor hüznün
Nefesini ödünç almış yağmur griliğinden
Sesi çağlayanlardan miras gibi
Yürüyor uygun bir boşluğa
Adımını denk getiriyor
Sevincin kırsal alanlarına
Zehir bir gece başlatır ancak
Bu devasa ilerleyiş
Ötesi
Doğmamış çocuğa biçilen don
Uzamış bir teklige
Şaşı bakıp çiftleştiren
Adı yalan sanı yalan
Kalbe nasılsa sızmış bu cin
Marşlar söyleyip içinden korkuyu siliyor
O yüzden uygun ve dev adımlarla
Yürüyor hüznün
Derinliğin kâğıt kalesine

Şahıssız şiirler fısıldıyor
Zamansız takvimler yırtıyor
Yelkovan sokuluyor akrep tarafından
Bu yüzden
Dev adımlarla yürüyor hüznün
Sepya bir resme dönerken yüzün

20 Haziran 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103279/sepya-bir-resme-donerken-yuzun.html>

Vertigo II

[italik] İçinden nehirler geçen her ülke
Adı gibi bilir benim rengimi
Koyu ve siyah her gece
Tanır yalnızlığımın efsûnlu karmaşasını
Büyük ve bakir anakaralara çıkarım
Büyük ve cesur gemilerle
Dalgaları kırarım
Cehennemliklerle

Sözünden şiirler sızan her kadın
Beni yadsır yaşamından
Ay beni yorar
Karşı konulamaz cezbesiyle

Sana baş dönmelerimi sunacağım
Vertigolarımı
Sarı saman kâğıtlara kazıdığım
Yırtık imgelerimle
Taş kadar sertim kıyametin kahrından
Bu yüzden sana
Eksik yakarışlarımı sunacağım
Göğsünün buğusuna
Del'oldüğüm sevgili

Çünkü tanır beni
Hasretle irkilen her hücren
Adımı ezberler bilir
Kayıp kavgalarda ölüp giden her ceset

İfadesiz bakışlarım
Zincire bulanmış bir aşka müptela
Her ne ki
Kanımı çepersiz vuruşlara salar
O dur bu yangıyı
Yazgıdan çıkarıp savuran

Tütüyor efkârın dumanı
Kalkışa hazır demirden dev
Devinerek bitimsiz bir
Paralellikte

Eskiyen gözlerimi
Suların aksinde duruladım
Benim artık akacak
Tek damla kanım yok
Sürüldüm
Ölümün gri resimlerinden
Çekildim
Duvarların kuşatıcı gölgesine
Tanıyor çünkü beni
Hayatla aydınlatılmış her kelime
Kaçacak deliğim yok
Kaçak deliliğimden başka [/italik]

3 Ekim 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103481/vertigo-ii.html>

Kin Gazeli

Biz dağların karnına süreriz atları
Yetişemez ardımızdan siren gürültüsü
Lakinleri karanlığın çöplüğüne itekleyip
Dolu dizgin dağların karnına süreriz
Hesabımız yok yeryüzünün engebeleriyle
Ya da Karadeniz'in düz
Ege'nin girintili çıkıntılı olması
Bahsiyle
Şaşkınlık, suskunluk içinde
Atlayıp zaman terkisine
Tropik bir adaya çevirmek
Gayemiz bu çöplüğü
Kesif karanlıklar korkutmaz asla
Delikanlı haykırışlarla hızlanan ritmimizi
Bankalar, çekler kredi limitleri
Virman, kambiyo vesaire
Girmez şiirimize
Giremez

[italik] Ve alınına
Ak alınına sürmeli yarimizin
Düşecek her çizgide boğuluruz
Birdenbine
Seyrek bir zaman aralığına
Işıklar tutarız kalbimizden
Ki kora kesmiştir kendisi her an
Yaklaşmaz yanımıza yaklaşamaz
Sesini şehrin gürültüsüne kaptıran
Kapalısı açılmış
Sırrı yok ruhu *ok fahişeler [/italik]

Biz şehirlere kanla gireniz
Direnen her başı
Düşürürüz omuzdan da
Bir dilberin iki damla gözyaşına
Sel deriz

Kurtulmaz kılıcımızın kininden
Kurtulamaz
Aşkı askıya alan tüccar

Etini bir ete bandırmanın tadı
Damağında kalan piçlerin
Seyrederiz kesilmiş etlerini
Gün doğarken ovaya
Yavaş yavaş

[italik] Kin
Sırtımızda ağır denk
Aşka denge
Nefrete dara [/italik]

Kana bulanmış her sevdayı
Kanlandırır her kansızı
Kanatmak
Kana boyamak için
Kanatlanır gezeriz

Âlemi şiirle

1 Aralık 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103857/kin-gazeli.html>

Sürgün Süreği

Pençeleyerek
Aralıksız bir kışı
Yüzümü yaza döndürüyorum
Semaya derin soluklar aldırıp
Gazeller tanık kalmasın ardımda diye
Tırnağımla geçiyorum
Takvimlerin üstünden

Bir duyuş
Bir baş dönmesi
Doğurmuş her anne gibi
Gebeyim sokaklardan
Yarınım ket vurup
Rahmimi insafsızca dölleyen
Açık
Kapalı
Çıkmaz sokaklardan

Sevdikçe tenhalaşan kalbimin
Piçi doğar er geç
Yalnızlığımın upuzun çarşafına
Sereserpe bir enkaz doğar
Beyaz doğar
Ama ben bir zenciyim
İşte bu yüzden
Geceyi bir denkleme dönüştürmeliyim
Sorulunca kıyama kalkılan
Beynin arkalarına nazır
Aklın kıyılarına matuf
Çok çok bilinmeyenli
Az sezilenli bir denkleme

Erbabıym çünkü
Laneti üstüme çekmenin
Belayı bala bulayıp yemenin bir de
Ve elmadan tat alıyorsam
Sadece bundan
Ve sevişmekten
Ve savaşmaktan
Atasözleri ezberlemekten
Atası sürgün
Kendisi sürgün süreği
Bir diş kamaşmasıym çünkü
Ham elmadan

Ve siz ey kadınlar
Seçerek
Kara yağız bir erkeği
Mahrum tenhalığına
Eski kılıçları kından çıkarın
Yok çünkü
Süslü libaslardan
Ruha arıtılmış bir kimya
Ömer'in kaftanında
Köleninkinden daha çok yama var/çünkü

Öyle sorgulardan
Sorgusuzca salınır ki sorular
Elinde deste

Fal bakarken kocakarılar
Astrolojik tanımlar getirirken
Kaygan karanlığınızın
Yangılı şiddetine
İşte soru
Size Ömer'mi lazım
Yoksa köle mi
Güçlü sertlikten mi
Yoksa
Adil mertlikten mi yanasınız
Hangisi okşamalı içinizi
Ne gıdıklamalı

Şairi geceden uzak tutmalı
Lağım kokusu sinmeden terine
Tenine kıpırtısına zeval gelmeden

Elmayı böl ikiye
Kavgayı sar tütüne
Yiyelim yasaksa da
İçelim günahsa da
Sürgün doğduk
Sürgün öleceğiz
Yanımızda sadece
Bir küçük matara
Gider iken vatana..

15 Ağustos 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104158/surgun-suregi.html>

Sesin Suskusu

[italik]

sesin dolaşiyor tenhalarımda
sesinle kardım harcını dört duvarımın
yankılan istedim sessizlikte
sustu duvarlarım.
sözün duvarından akşam aktı
sabah şehrin yamacına dayandı.

ben seni göğsüme
bir yanılısama olarak sarmadım.
bir iç çekiş
bir anlam kayması değil sözlerim.
artık nereye sürsem kir götürmez
içimi içirdiğim tını.

kir götürmez
kor götürür yokluğunun yangınına.
nefesimden nefesine geçen
her damlacıkta
sözün kibirli anlaşılmazlığı.

ruhumda yangın varmış
nesine gerek akşamın
ona
sabahtan kalma taze anılar yeter

ben seni yedeğime
bir kelebek ölüsü olarak aldım
ey karanlık sözlerimi aydınlatan hatırlayış

gece diyorum ben
sabaha taşımak için hasretin sikletini
yırtar aşkı
aşkın rağmına

yırtınır siyahın kudreti
sesini solumaya yatkın tenhalarıma

ve sen ey
sözünden güneşler damlayan aydınlık
seni içimde tutuyorum
dünyaya rağmen
kalbimi esrettim yakın uzaklığına
anlam kelimedede kalsın
şiiir şairin olsun

tek varım variyetim
Murad'ım hasil olsun

8 Nisan 2007

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104493/sesin-suskusu.html>

Hiçbir Hiç

sebepsiz değil
dışıma darlanışım
içimde ova geniş
gök uçsuz
maviye mavi
derine derin derim
fikre filtre takıp
vinterize bir şiire
tav olmadım
hiçbir zaman

yanıma
bezgin yorgun yaralı
tavsiyeler aldım
yola çıkarken

dehşet
uzak bir gemiydi
denizin orta yerinde
korkuyla yaklaştım
endişe sarmaladı
sarmanın kalbi gibi
küt küt
çırpınan kalbimi

nun dan ve sin den
ayn dan ve
ayn dan
akşama vardım
telli duvaklı
gergin gerdeğime
bir yatsı kaldı
bir yatsı
bir vitir
sonra zelzele

10 Nisan 2008

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104725/hicbir-hic.html>

Lâl

İçimde gizli komploların aydınlattığı
Gececil kuşlar besliyorum
Kimse bilmez neden
Ölümü kalbime bir rehin yaptığımı
Ezilmiş bir kardanadam ölüsünü
İtirilayarak karıncalıyorum
Göğsümün depremlerini
Kaşırım zaman zaman
Gözlerimi tufanlarla
Yaşından damıttığım eczaya
Bin ömürlük öpüşler sararak.
Ruhumu tanımaktan yorgun saçlarım
Gözlerim biteviye kanlıdır
Damarlarıma giren Eylül kalleşi
Kanımı süzüp azaba çevirse de
Dokunamıyor dokunamaz asla
Yangınımın merkezine
Aşkî kalbime kurşun gibi döken EL
Secdecileriyle yıkar alınımı
Bir kağıdı değerli
Bir kalemi anlamlı kılan
Bir şiiirdir her zaman diyerek
Şiire tapan bir kafire dönüşmesin diye
Alnımın çatını melekleriyle yıkar
Aşkî kalbime kurşun gibi döken EL

Zamanlar zamanlar
Neye girmiş, kimden çıkmış
Belirsiz bıçaklar gibi
Doğruyor bütün okşamalarımı
Lal idrakten artakalan kırıntıları
Toplayıp yiyen
Bir şairden başka bir şey bırakmıyor
Kalbin karalarını çıkarmaya görevli

[italik] Zamanlar zamanlar
Ah bu zamanlar
Kelimelerim biterse
Ateş beni harmanlar..... [/italik]

Kasım 2006

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105106/l-l.html>

Karmaşa

Eylül süpürdü işte hüznü kendinden
Kadim zamanlardan beri adeti budur
Bunda
Benim sesimin bir kırıntı kadar dahli yok
Kara terkedip günahlarını
Yağmurları temize çeken ben değilim
Bana sormasın yargıcılar
Gecenin neden taylor gibi
Hüzne boşaldığını
Sormasın şiirin hesabını
Akl-ı evvel ruhu sonra adamlar
Eylülse Eylül
Karsa kar
Yok benim gözlerimdeki sürgünün
Bu karmaşada imzası
Güz günlerinin tenime sunduğu aşkı
Savaşla izah edebilecek kadar
Günahsızdır kalbimin derinleri
Eylül
Aşkı kendinden menkul
Bir mevsim olmak suçunu
Çıkarsın önce kendi üstünden
Sonra verebilirim ben hesabımı
Aklıma katranlar giydirip
Neden tüye buladığımı
Bu sorguda çıkar ortaya
Gövdemde kabaran aşkı
Tırnaklayıp kedere dönüştürmemin cezası da
Bu oturum sırasında verilebilir

Neden,nasıl,ne için,nerede?
Sorular ruhumu yakmadan önce
Keyifli bir idam öncesi tasarlıyorum kendime
Şöyle sigara dumanıyla
Puslandırılıp efsunlanmış
Bir darağacı görüntüsü gibi mesela

Ama ölmem
Ölmemem gerek
Eylülün süpürdüğü aşkı
Nereye sakladığını görmeden

Diplomatik bir ölümdü kurguladığım
Kendi hakkımda
Dünyanın dengelerine bir teması bulunan
Proleter ya da şehit bir ölüm tasarlamıştım
Eğer zaman
Acımasız çocuğu Eylülle
Senaryolarımı baştan sona değiştirmeseydi
Diplomatik bir ölümdü evet
Sonum hakkında kararım
Bir savaşın ortasında
Dünyaya çekilmiş bir kılıç gibi
Ölmekti tasarladığım

Ama ölmem artık
Ölmemem gerek
Eylülün benden süpürdüğü aşkı
Nereye sakladığını

Öğrenmeden...

Kasım 2006

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105297/karmasa.html>

Güzün Gürzü Başımda

[italik] Güz içimde gezmiyor henüz
Yağmur arkamda fon
Dilimi
Damlaların şefkatine bıraktım
Saçlarım zaten hazır
Şiirsel bir ıslaklığa
Hani hain bir iç çekişle sokulunan
İzbe evlere girercesine
Ruhumu güzün şiddetine bıraktım

Uzaktayım rıhtımlardan
Martılara mektuplar yolluyorum
Bozkırın sarı sahanlıklarından
Maviyi soruyorum hep derini soluyorum
Çünkü güz
Acısız yerlerime sürdüğüm melhemi
Ovuşturmuyor
Zehre bandım hüznümü
Yılışık bir neşe tadı kaldı ağızımda
Öteler sahiller gözyaşları
Ayazda kalmış kalp tabloları
Gibi imgelerle geçiştirilmiş
Bir şiir
Zorlasa da şairliğimi
Artık bir büyük büyüye talibim
Gecenin resimleri
Dikkatimden kaçsın varsın

Artakalan bu hazandan
Paydasız paysız bir aşk
Olabildiğince yalnız
Alabildiğine bencil

Eşyanın kara katiliyle teke tek kaldım
Elimde
Demirlerle izah edilebilecek kadar katı
Mısralar
Parlaklığı geceye korku salacak kadar çekici
Bir zonklama
Şakağımın bir yanında
Ve hala müreffeh bir uykum yok
Upuzun tertemiz çarşaflarda

Seziyorum
Güzün gürzü başımda
Ötede çatlamak üzre ekin toprakta
Haritasız bir ülkeye dönüşüyorsam
Ellerim
Kıpkızıl günahlarla yıkandığından
Sesim
Lağım kokusuna karışıyorsa
Nefesim
O'nsuz kaldığından

Œükrü Özmen
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105856/guzun-gurzu-basimda.html>

Zehirli Zıpkın

Zehirli bir zıpkın gerilmiş
Sesinin kuytusuna
Aşırılmış her anıyla
Boşalan
Zehirli bir zıpkın gerilmiş
Sesinin kuytusuna

[italik] Tarihi ve takvimi öldürdüm
Zaferi hüsrana çevirdim
En yanıltıcı yanınla
En kutsal karanlığın
Benim olmalıydı
Olmadı / ben de
Tarihi ve takvimi öldürdüm [/italik]

Yüzümde ince çizgiler
İçimde ince çizgiler
Nefesim ciğerime ceza
Hayat bedenime ağır yük
Yüzümde ince çizgiler
İçimde ince çizgiler

[italik] Kenarsız bir bütünüm artık
Tablolarda
Herhangi bir imge yok
Kıyametimi çizmeye
Resimsiz bir düşe dönüşür
Hüsrانımın ayarsız zemini
Kenarsız bir bütünüm artık [/italik]

Bir ünleme muhtacım
Harfe söze dizeye
Yakarışımı yavan bulmayan şiire
Uçurumlara atacağım
Sesimin asi çığlığını
Dönmezse dönmez
Dönmesin varsın
Bir ünleme muhtacım

[italik] Acısı elimin tersine yapışık
Bir güz diliyorum
Tanrıdan
Ver bana beni bulanı
Buldur beni bana
Kurtar salgılarımı
Sanrıdan
Acısı elimin tersine yapışık
Bir güz diliyorum
Tanrıdan [/italik]

Ehven mi bu şer yazgıma
Bilsem meşhur meçhulüm
Yaz dediler gökteki sesler
Yazdım yaz kış demeden
Boz deseler bozarım
Sız deseler
Sızarım sızlasam da
Zamanın karanlık şatosuna
Tek bilsem
Ehven mi bu şer yazgıma

21 Ağustos 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106149/zehirli-zipkin.html>

Gece Sana Ay Bana

[italik] Ürkerek
Kenarsız her şekilden
Yakamozsuz her dalgadan
Çekinerek
Ay ile geceyi
Hep çok yakıştırdım
Zor zahmet izine düştüğüm
Hep katran karası bir heykel
Tepelerin ardından
Yavaşça yükselen hayal
Çekiyor alıngan bir manyetizmlle
Ruhumu damlacıklara
Sabaha
Ve gül yaprağına düşen çiye
Andolsun
Akşama
Ve servilerin sükûnuna da
Geri gelmeyeceğim bu sefer
Ölüp dirilmek için çıktığım
Bu seferden
Ürküyorum çünkü
Kenarsız her şekilden
Yakamozsuz her dalgadan
Çekiniyorum
Ay bana çok yakışıyor çünkü
Geceyse sana [/italik]

3 Ekim 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106457/gece-sana-ay-bana.html>

Yâd'a Düşen Od'a Düşer

[italik] Çıkarırken akşam kalbinin kuytularından
Siren sesleriyle boğulmuş gizli elmasını
Neye nerden bindirilmiş bilinmez
Maviden mora yeşilden siyaha giden
Bu bitmez yolculuğun yolcusu
İçinde kuşlar açan bir bahar
Dışına sarı cinayetler biriktiren güze
Nasıl döner kim döndürür bilinmez

Elbet toparlanır vadilerde periler
Mutlak korunur gözleri ışıltılardan
Yalnız ay sonrasına sanrılar ekmeye
Karar verir ecinniler ilkaşamlarda
Yüzüne tüllenen bir iklimi çeken yeğnilik
Ağırlaşır üstüne beyaz çökerken
Derisi göle çalınmış yoğurtlardan ak
Kokusu bir kente tazelik veren
Pürendam pürtelaş pürneşe bir zâr
Yekinir üstüne aybasmalarının

Kızıl bir yağmura terkedilirmi
İçi tika basa mısra dolu bu heybe
Akıla gelir acaba ruha gelirmi
Yakından uzağa göçen iskelet

Lekesiz bir vuslata tanım bu hece
Eklemsiz bir gize konuk bu gece

Yâd'a düşen od'a düşer
Gün kararır o da düşer

10 Şubat 2007

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106701/y-d-a-dusen-od-a-duser.html>

Penceremde Güz Resimleri II

Hangi dile çevirmeli şimdi
Sesleri anlaşılmaz kılan
Bu yaralı isyanın
Çığığını

Ötelerde bazı çocuklar
Ölürken kolera diye
Siyah bir ağıda dönüşürken
Dünyanın bazı büyük arazileri
Kalbe bir güz öpücüğü konduran
Bu iklimi
Hangi lisandan okumalı

Pencerelere doluşan yeryüzü
Aydınlanmıyor artık
Gecenin sihriyle
Yıldızlar bile
Hesapsız gelmiyor
Şairin kalbine

Takvime
Mevsim diye yazılmış
Bu güz acısı
Hangi dile sürülmeli

..

7 Kasım 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108550/penceremde-guz-resimleri-II.html>

Momento Mori

Mavi kedi
Bölme düşlerimi
Akşam hüzünleriyle

Sarartıp gençliğimi
Ömrümün en kesif
Yolculuğuna çıkıyorum ben

Dellendirme
Kınında küfle yatan
Düşsüz günlerimi

Duvarlara vura vura
Büyüttüm ben acılarımı
Neyim?
Nesin?
Nedir bu
Kararsız yalnızlık?

Bahçeden hayatıma
Enkaz gibi düşen elma.....

Aralık 2005

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109213/momento-mori.html>

Çıkıcı Gam

SOL ANAHTARI...

[italik] Seçilen sevilenmidir hep
Rüzgar uçurduğu her yaprağı severmi
Kuşlar kar aralıklarında ölmeyi
Anneler ağlamayı seçerde hep
Severlermi acaba bunu yapmayı [/italik]

DO...

Senfonik bir gürültüyü andıran sokak
Ardına yamalanmış binbir vesvese ile
Akan akan kan göllerine
Gözlüklerinin arkasında
Tebessümler biriktiren insanlar
Nedendir efsununa tabii çareler bulunamayışı
Kendini fesleğenden uzaklaştıran kadınların
Hani yüksek evlerin camekânlarından
Sokağı dinleyen çocukların arzusu
İşte gelinmez diye gidilen her yolculuğun
Kentte patlattığı bombaya koşan uzmanlar
Yaralıyor ellerini erken baharın

RE...

[italik] İçine kuşlar kaçan her zindan
Aydınlanır sanılırdı halbuki
Yeknesak loşluğunu ışılatır gibi gelse de
Mücrimin hakkı varsa
Eza ettiği anlamdan dolayı
Dargın ikindi ışıklarına gerek yok
Kuş sesi yeter ona [/italik]

Mİ...

Kirpiklerinden savaşlar sağılan taylar
İçip canilerin meydana göllenen kanını
Sağrısını dirilten
Büyüten endamını
Gözlerinin kıvrımında hüznü konuklayıp
Ayaklarıyla
Dünyayı endişeden koruyan taylar

FA...

[italik] Ses kesik
İçimin aksi yok hiçbir yamaçta
Bağırıp bağırıp duyamayanım
Sabahın kıyısında yemlerim âh-u zârımı
Gitmek bir çırpıda gelmeye ayarlı olmasa
Meraksız bakışları altında
Mor çiçekli uçurum bitkilerinin
Uzanmak işten değil
Ötenin sıcaklığına [/italik]

SOL...

Gözyaşıyla saldırılan hüzün kalesi
Ne As'ı kaldı elimin ne de valesi
Bulutlara sormalı nedir çaresi
Beklerken ruhumu üşütmemenin

LA...

[italik] Reddetmekle temizlenebilen
Bir kaleyi andırır insanın ruhu
Pisi reddet,pâk doluşsun içine
Denklem basit ve fakat
İnsan matematik sevmiyor işte [/italik]

Si...

İpince kumaşlardan arıtılabilir
Arsızların kenevir kokan huzuru
Anlam anılarında
Bir gençlik rüyası ereksiyonundan
Daha değerli değildir
Ve filtrelenmelidir onların müreffeh cesetleri
Kokusuna kış gelmeden
Boğazına kadar güle batmış mevsimin

DO...

[italik] Dolunaya yazılmalı birşeyler
Hecesini çalıp çocuğuna ad yapan
Hırsız bile olsa şair
Yazmalı dolunaya şiirler
O mehtabı biriktirip
Ceninler üstü teninde
Sunuyorsa
Rakı-balık feylesoflarına
Yazılmalı dolunaya hatırlatılmalı
Işığa elçi olduğu halde
Işık sahibi gibi davranmasının
Yanlışlığı anlatılmalı [/italik]

2 Mart 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109989/cikici-gam.html>

Parmaklarım Aşkın Tetiğinde

[italik]

Gece
Bana ençok yakışan elbisemdir.
Hele sıcak geceler.
Tuhaf pembelikler belirir
Gözkapaklarımda.

Bu yüzden olmalı
Dünyaya
Çekilmiş bir kılıç gibi
Bakışım
Evet sadece bu yüzden
Ağlatıyor beni
Çocuğunu mezara
Öperek koyan babalar.

Değilmi ki ellerim
Piminde bir bombanın
Parmaklarım aşkın tetiğinde...

2002

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110585/parmaklarim-askin-tetiginde.html>

EYLÜL'den EYLÜL'e

[italik] Dönüştük
Yazdan güze geçer gibi
Aklımızda bin ziyan
Kalbimizde kül duman
Ne şehirlerden geçtik
Damarlarımızda aşk küresi
En güneyden en doğuya
En kuzeyden en batıya
Dönüştük
Savaştan sevişe dönercesine
Kırk kırık ikindide
Kırk saat ıslandık
Arınmaya yunmaya
Urbalardan üstümüze sinen
Naftalin bile değil artık
Kumaş ölüsü
İçimizde engebeler
Ruhumuzda ıstırap
Ellerimiz bir boş bir dolu
Dönüştük
Aşktan melâle yürürcesine
Ay kaç kere ağdı üstümüze
Tamdanda dolundan kaç kere geçtik
Kaç güneş kavurdu ikilemlerimizi
Kaç yağmur damlası değdi
Hüznümüze
Sesin seyr-ü seferinde
Kaç kırık saat
Kaç irkilmeye bölündü uykumuz da
Kaçmayı akledip fiil edemedik
Dönüştük
Elde var şiir
Avuçta bir avuç demir leblebi
Çifte kavrulmuş hasretle
Sonra bir cinayetin tanıklığı düştü bize
Günden geceden miras
Akla fikre delilik dolayıp
Savaşık değirmenlerle
Dönüştük
Böcekten kelebeğe
Kemirgenden üretkene
Ağzımızdan kara bir köpek
Kusana dek.
Büyüteçsiz büyütüp,
Her aşkî görüntüyü
Gölgeyi aslına diktik ki kopmasın
Saate zamana takvime zulmettik
Ve mesafelere
Ve yönlerine merkezimizin
Doğuya batıya güney ve kuzeye zulmettik
Metotlu ve bilinçli bir vandallıkla
İçimizde eşkâli tam belirlenmiş
İştihamıza kasteden aşk katilinin
Dönüştük
Geriden beriden dünden
Öne öteye yarına
Zaten bir hesabı yarım bırakıp
Diğerini hiç ödememişiz
Tenden yükselen hiçbir buğuyu

Boşa vermiş de değiliz hani
Akmişiz akılacağı kadar
Dönüşmüşüz sarnıçlara
Gergin bir ipten alıp boynumuzu
Büyük bir Şefkate râmetmişiz tekrardan
Rikkatimiz
Dikkatimizden hep bin adım önde
Hasbiyiz muhasebeci dükkânında

Güzden güze geldi hikâyemiz
Yağmurdan diğer yağmura
Hayat bir sanrı değil artık algımıza
Malum bir temaşa
Seyrediyoruz
İçindeyiz kuş civıltısının
Dönüştük
Sarı bir resimden
Bembeyaz bir hikâyeye
Yeknesak bir boşluktan
Esritici bir loşluğa
Işık hızıyla geçtik
Durmadan
Kargandık
Çapraştık
Savaşık
Direndik
Lanetlendik
Ama her zaman dimdik
Dönüştük
Böcek ziyafeti bir cesetten
Efsanevi bir aşk masalına
İçimizde yeni boşluklar
Giderek dolan ötekilerinin yerine
Dışımızda bir güzellik
Çakırkeyif bir sendelemeye beraber
Sese göze tene ihanetle başladık yola
Dönüştük
Şimdi
Tek ses
Tek göz
Tek ten'iz
Aşk muammasının tablolarında

Yükseklerden
Billur sızıntılarla indi kalbimiz
Düzlerdeyiz
Sakiniz ve dahi dupduru
Sessiz kedersiz
Ama hep biraz hüzünlü
Durgun bir suyuz artık
Dönüştük
Çağlayandan
Sorduk bütün hesaplarımızı
Gülenden
Ağlayandan

Sır içimizde
Ser veririz de
Esinsiz efsunsuz şiirsiz
Bir büyüye
Yer vermeyiz
Kalbimizde...

Œükrü Özmen
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113352/eylul-den-eylul-e.html>

Ödün(ç)

Elimi
Elinin nemiyle sula
Kaçır
Artçı depremlerden
Kalbinin şatosunu
Bir avlu manzarası değiliz artık
Minyatürlerde

Zaman
Aşkı
Dik sesli bir kuşa dönüştürdü
Tebdil edildik
Zırhlarla
Barış günlerine

Karamsar ve kaygılı
Bir ırmak gibi akıyoruz
Derinliğe
Şırlı şırlı
Gürültülü geçitlerde
Sivilcesiz ergenler taşıyor
Kalbimizin resmini
Akan coşan ve fakat
Bir kaynağa benzemeyen
Lanetle seslendirilmiş
Tıknefes resmimizi

Sesimi sesinle yargıla
Bağbozumu yaklaşırken

İçimi içine içir
Ressamlara ödünç ver
Kirpiklerinin asi dansını

Biz ki
Şehirlerin ruhuna sindik
Doğudan batıya doğru
Bacalardan tüten şehveti
Bozkırın ciğerine sunduk
Ağzımızla
Raylarla örselenmiş her dize
Ayarı kaçık her imge
Özbeöz kızımızdır artık
Kar beyazında

Sesini sesimden ödünç al
İçini içimden ödünç al
Tırtıkla fikrimi de
Gel beynimden
Ödün çal...

7 Kasım 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114266/odun-c.html>

Hayın

[italik] Yıkasın ruhumu peri kızları
Sabah serçeleri ötmeden önce
Kalbim kararmadan ve haşlanmadan
Öfkenin kazanında
Gelecekse gelsin altın tepsileriyle
Girizgahsız bir kitabı açıyor gibi
Sessiz derinden
Gelecekse gelsin kandilsiz meleklerim
Ardıma bakmadan kaçıyorum
Bir dağın esrarlı gürültüsünden
Beynime dayanmış laf-ı güzaflar
Aklımı hançerler mana-i mefhum
Kalbi kırık çocukların cesetlerini
Yedirdim beş paralık fahişelere
İsyanı sükutla atlatmak gibi
Eski bir başarısızlığım var
Sakindir
Suları mavi mayınlara döndüren
Adamın bakışları
Kel kör yapayalnız bir hükümranlılıkla
Hakim olmak gibi
Sükunetle toprağa

Toprak ey onulmaz kederim!
Göğsündeki çiçekleri
Kurşuna dönüştürdüm
Biyolojik bir ihanetle gireceğim koynuna
Varmısın?
Benimle yatarmısın?

Eylül 2006

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115487/hayin.html>

Piccasso

[italik] 1.

Cismimi yokluyor
Ateş kamalar
Ağzımda bin yıllık
Islıklarla
Hayata bu kadar
Kör bakıyorum işte
Beynimde güvercinler [/italik]

2.

Seni
Bildik yakınmalarımın
Önce de tanıyordum
Gözlerime katranlar
Tüysüz hüznler bırakan
Öfke...

[italik] 3.

Resmini yapıyorum
Kaldıraçsız bir iskeletin
Tenin nemli buğusundan
Burnuma giren
İhanetin ko(r) kusu
Satılmış kaldırımlarda
Alınan bir kadındır
Artık gözlerin [/italik]

4.

Yoksul bir evin içinde
Nadide bir Picasso
Gibi saçların
Dökük sararmışlığına inat
Öfkeyle parlıyor
Alnının şafağında
Ki bu yüzden
Rezil yalanların
Dokunmuyor kulaklara
Görmez çünkü
Hiçbir insanın gözü
Yoksul bir evde
Nadide bir Picasso'dan
Başka şey
Farelerin hükümdarlığına
Dokundurtmuyor çünkü
Açlığına bebelerin
Allah seni kahretsin
Piçcasso

[italik] 5.

İktidarsız bir güneş
Parlıyor güya
Başakların üstüne
Pişirmi, pişirimi
Bilinmiyor
Sual olunmaz çünkü
Güneşin iktidarından
Mukadderat işte
... [/italik]

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115738/piccasso.html>

.Gökyüzünün Yüzüne Söylenen..

Ey büyük gökyüzünün
Gece hali
Sarmala endişemizi
Seviyoruz siyahında
Yıldız tozu görmeyi

Kalkıştığımız her kanlı eylem
Öptüğümüz her ateşli yasak
Bizi
Serin maviliğinden
Bulutsuz derinliğinden öte
Bir duvar arası sığına esretti

Deniz'dik Süleyman'dık
Bazımız sol eliyle içerdik rakısını
Kimimiz sağ yanına koymuştu
Kalbinin raksını
İhmalkârdık ve de tedbirsiz
Ve serapa iman

Küfrederek kırmızı dik yakalarına mülkün
Sallanan iplerde
Sallandık sana bakarak
Bulutlar yağdırmadın
Şimşekler çaktırmadın biz ölürken

Biz öldük
Sıraya konuldu
Emsalsiz ruhlarımız
Ya senin rengin nice dir
Çeçenya dağlarında
Che'yi
Hangi yıldızının şuh ışıltısıyla
Selamlayıp kandırdın

Sana aşkıttık
Ve aşığız hâlâ
Mezarımızı aydınlatmana
Engel koymadık toprağı araya

Partizansak partizanız
Devrimciyse sonuna kadar
Gerekirse ölürüz
Dudağımızda tanrının adıyla

Agora da şiirler de düzdük
Koca memeli hancı kızlarına
Resimlerden kovulanız
Kayıtlara gök esiri diye geçen

Gülümseyen yeterdi
Göz kırpsan artar
Seni
Yatağına atmak değildi niyetimiz
Çünkü sana aşkıttık
Ve aşığız da hâlâ

Senin siyahından kesit
Mezarımızda..

21 Mayıs 2008

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116313/gokyuzunun-yuzune-soylenen.html>

Lemyelîdvelemyûled

beni hangi acının balçığıyla kardın eyy
semâyı aklıma deli gömleği niyetine
ne vakit giydirdin
nasıl oldu aniden ellerimin kızarmış leşe dönmesi
sondu bu senfoni güya
başsız sonsuz değildi faraza

olgun bir cesedim şimdi ahesteyim
seyr-ü seferim belirsiz
bu ummanda divaneyim
maviye sattıysam ruhumu
yeşile kaçmak için
kulübeye razıyım
bir anlık serin uyku için

sakar bir deniz kabuklusu değilim
bilirim gidilecek yeri gitmediysem de
görölmeye zamanlanmış görüntüleri
görmek değil koklamaktır hünerim
sevi'ye senâ aşka metih düzerim
şaşmadan yolları üç vakte kadar
gelmeyi de bilirim krallıklara

ben sıradan geçerken
kara bir ev sarmalar
içimin düğümlerini
dengeye en muhtaç zamanım bu mu ah
bu mu koç boynuzundan madalyam
bırakmıyorsan ellerimi bırakma
bileyim yâr olduğunu

defalarca kuruladım saçlarımdan
seğiren gençliğimi ıslatan yağmurları
soğuyup soğuyup sıcak yataklara
tövbelere sarınıp da
girdim binlerce kere

hay dedim hayat buldum
hû dedim duruldum

lemyelid
velemyûled

12 Mayıs 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117177/lemyel-dvelemy-led.html>

Çölden Mâmûl Kederim

[italik] Senin sessizliğindir göğsümde çağıldayan
Ey suyunda esir kaldığım ırmak
Vakitli vakitsiz yeşeren çilem
Aynaları kıran zamana, asi öfkem
Lâl dilim, hazin hikâyem
Darağacından her kaçışım iki rekât
Uzaklaşmam hayata ip mesafesi
Rüzgârdan kumdan çölden mamûl kederim
Gözümde yaş kurumadan önce
Ufalanmadan tenim aşkın cenderesinde
Nerden gelirsen gel nasıl gelirsen gel

9 Mayıs 2007 [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117460/colden-m-m-l-kederim.html>

Sevi'ye Senâ

Derdim ince sızım yârim yârenim
Sensiz bir tek rüya yok bana artık
Sen benim şifamsın ben de çarenim
Hasretin saplanan ok bana artık

Dönüşüm yok artık yazgım seninle
Ruhuma çizdiğim çizgim seninle
Şiirim seninle ezgim seninle
Fir'ak düşü bile yok bana artık

Savaşlardan kaçtım geldim yanına
Sohbetine sözüne hâl beyânına
At beni yanayım aşk külhanına
Sensizlik cezası çok bana artık

Sarhoşum meyinden közüm narından
Haberim yok günden dünden yarından
Teninin terinin gül-i zârından
Gel de burcu burcu kok bana artık

Ağıdım dinmedi üç gün gidince
Felek bana kötü oyun edince
Yangınım sönmedi dört gün üç gece
Serinlik ferahlık yok bana artık

Gittin yüreğimi zincire vurdun
Sel ettin yaşımı KARŞıda durdun
Diyardan diyara beni savurdun
Vuslat ışığını yak bana artık

Irmağı taşırdım kelâmın ile
Zamanı şaşırdım selâmın ile
Aklımı düşürdüm elemin ile
İbret nazarıyla bak bana artık

Zehrine bandırdım âzâlarımı
Günahıma saydım ezâlarımı
Tam tekmil çektim ben cezalarımı
Yar! Koynuna girmek hak bana artık

21 Mayıs 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117783/sevi-ye-sen.html>

Bir Yanlşın Götürdüğü Dört Doğru

[italik] birinci doğru... [/italik]

gece örtmeye kâdir mi balçık hüzne bulanık
esrarlı cinayetimi
kadınlar umurum değil
yalnızlık telaşım değil
günün canı akşamın cehennemine...

[italik] ikinci doğru... [/italik]

sanrılarını şiirleyen kalp yoksunu şair
güleç yüzünü aya çeviren çirkin yüzün çirkefi
vakitleri karartan müsekkin gece
sayılı zamanlardan kaçma girişimi ruhumun
hangi şarkıyla açıklanabilir şimdi
karanlığın şahitlik ettiği bu cinayet

[italik] üçüncü doğru... [/italik]

zafer çığıllıklarıyla üstüme gelen ordu
gel de göstereyim sana dünyanın örekesini
mağmadan başlayıp atmosferden çıkarayım
lök kalbinin dumanını
neye yarar sabahın teskinsiz bir irkilmeyele gelişi artık
[italik]

dördüncü doğru... [/italik]

şeytana günah listesi sunacak kadar kibirliyim
deminden dumanından efkarından öteyim aşkın
gizemi öfkeye yendirdim kasten
esini yosuna buladım bilerek
sesimi karartan cenklerden çıkıp
sözünün cehenneminde yanmaya geldim

[italik] yanlış... [/italik]

bulmacalar beynimde sessiz sular gibi durgun
zindanımın anahtarı şairin cebinde
tövbeler ediyorum büyük tövbeler
aşkın cehenneminden korkuma
istiğfar kabul etmez bir tanrıya düşmüşüm
yaktı...

26 Mayıs 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118081/bir-yanlisin-goturdugu-dort-dogru.html>

Hüznün Öpülmedik Yerini Bırakmam

Uyandı yeryüzüm
Mahmur bir yeşilliğin koynunda
Havada aksak bir bahar
Yüzümde aşkın bin hali
Suları yere çeken aymazlık
Geceyi heba etti
Kambur bir yaslanışla

Kokuyor efil efil
İçime ömürler dolduran hayat
Kokuyor kokluyorum
Perdelerin ardı giz
[italik] Hüznün öpülmedik yerini bırakmam artık [/italik]

Tadı akıntılı bir ırmağa çalıyor
Sevdanın artık bu sabah
İpekler kuşandı ellerim bu doğru
Yenilendi gözlerim
Sabahtan sabaha kadar
İlikledim aşkı göğsüme
Terim aktı incecik
Zar atmaktan değil
Emek vermekten aşka

22 Nisan 2007 / 07:48
Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118716/huznun-opulmedik-yerini-birakmam.html>

Siyaha Beyaza Aşka ve İSYAN'a dair (Ç@RŞI ya)

Asiyim
ve bu bilinir
Dost düşman herkes tarafından
Bozulur dengemin denkleri
SİYAH griye BEYAZ griye çaldığında
Gökyüzü elinden tutup
Bulut sundu kuşuma
Yeryüzü ondan dar
O yüzden kirli ona

Bağırdım
Ve bu duyulur
Desibel iflaslı kulaklarda
Duyulur öfkemin büyük çılgılığı
Nefretin kara duvarında
Aşk hüsrana
Korku kana
Yeryüzü zulme karışınca
Bağırdım "orkinosum ulan"
Nükleer komik olmak değil niyetim
Ve işçiyim meydanlarda
Mayısın birinde

Ve aşığım
Ama aşkım
Aşk gibi değil
Savaş gibi
Kalbimde
Altın simlerle yazılı bir şiir

Anarşistim
Düzenlerin düzenine
Delirir ayazıma
Tüm hayvanat ve nebat
SİYAH ise gecem yıldıza
BEYAZ ise günüm buluta
Yer yok

Aşıksam
Kalbimde başka bir renge yer yok
İçime ruhumun sesleri yeter

3 Haziran 2008

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119554/siyaha-beyaza-aska-ve-isyan-a-dair-c-rsi-ya.html>

...Ç@RŞI (akrostiş)

Çok sevdik be abi
Aşkı çatlatırcasına
Ruhuna sindik alemin
Şırıldadık dere gibi coştuk çağlayanlarca
İlik öpüşler de sert haykırışlar da bize yazgılı

3 Haziran 2008

Şükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119807/c-rsi-akrostis.html>

Geceye Dargın Değilim

[italik]

Sebepsiz değil
Kuytularda kokladığım bu gizem
Evveli savaş
Ahiri savaş
Bâtını yara
Zâhiri telaş
Yok saymakla yok olmayan
Geçmişim
Varsaymakla mümkün kılınabilir
Yaşım
Ağlamam sebepsiz değil
Yorgunluğumun bir anlamı var
Geceye karşı

Geceye karşı değilim
Geceye dargın değilim
Suskun bir akşam üstünden başka
Görülecek bir hesabım da yok onunla
O değil zaten zonklatan şakaklarımı
O değil dünyayı talanıma sebep

Neyse aklıma kızıl akınlar tertipleyip
Pusuyu puslandırıran bekleyişimi
Tutuşturan her neyse
Lokman'dan şifa umarcasına
Aşkın giyotinine boynumu uzatmama
Sebep olan da odur
O yıkım
Aklımı hayrete boyayan sarı

9 Mayıs 2007

Şükrü Özmen
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120440/geceye-dargin-degilim.html>

Resim ve Piç

Geniş göklerin hayaliyle yansın şafaklar
Aydın kirpiklerinden hârelenmiş olsa da şehir
Her itirazı secdesine çeken alın
Altına kırışık örtüler alıp oturan
Yağlı yüz­süz geniş kalçalar tarafından
Kuşatılmışsa da
Asit yağmurlarının bet bereketi
Söylemeye gelmezse de
Anıların artık sövgülere benzediği
Bir kesitse bu
“işte buyrun maktâından seyredin”
Dediği üstadın
İzleyip kesin bir yargıyla yazgıyı
Son en son hükmü çıkmalı
Sahiplenilmeyen bu piç
Bir babaya kavuşmalı artık

Resim ve piç arasındaki
Bilmem kaç milyon küsur benzerliği bulana
Bir piç resmi hediye edilmeli
Ödül ki ödüllerin şahı
Neylemeli ağıdı artık
Neylemeli ah vahi

Kanaviçesi budur yazgının
İşte bu
İşle sök yırt nakışla
Zorla zorbalıkla olmuyor
Dolmuyor karecikler küreciklerle
Ona gerçek ve büyük
Lâyemût bir yolculuğun
Bileti iliş­tirilmeli

Saçlarına eksik tınılar takıştıran bahardan
Duysun herkes
Çimenlerin sentetizmini
Olsa da olmaz
Olmasa da olur deyip geçilmiyorsa
Geçilmiyorsa arka sokaklar
Kandırılmış kızların yırtınışından
Varsın geçilmesin deniz de
Erkekliğin sarasından

9 Nisan 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120996/resim-ve-pic.html>

Türkü Dinle Mani Söyle

[italik] Leyli leyli ley
Kâhhar saatler
Zorba yelkovan
Arzulanmaz yadsınmaz
Zevahire zarar veren tanrılar
Alışık olunmayan zaman hey...

Dik duruşun encamı
Kabarıp kalaylanıp sihre dönüştükçe
Aktıkça tarazlanmış rahmine zavallılığın
Yetkin kılındıkça işkilli kaşıntılar
Heyulalar çıkıp tepinir
Siyah atların yelesinde

Çağırınca gelmeyen
Gitmeyen kovmayınca
Tapmalara doyulmaz
Donuk renkleri sakın sularına çeken
Bu inattan tanrının kayrasına
İnayetine sığınmış kelimeler

Zefiran kokusu irin cemaatinin
Ağrısı yoktan miras bir zarfa sıkışmış
Sebebi kardan mahrum beyazlık
Ay geceye yakışmasa bu denli
Zıpkın saplanmış bir heceye dönüşmezdi belki
Alınlarda yangılar
Tortusu zemheriye kalırdı
Kafes içinde kedinin

Kule sakini hey
Leyli leyli ley
Türkü dinle bir zaman
Mani söyle haylice

7 Nisan 2007

Şükrü Özmen

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121714/turku-dinle-mani-soyle.html>

Korku ve Kaşıntı

[italik]

Denizin dehşetinden korkmak zamanı
Yüzünü yazlık salgılardan aşırıp
Rengini sele veren şu kudurgan
Denizin
Dehşetinden
Korkmak
Zamanı

Elleri esmer bir kaşıntıya teslim
Zor zahmet yatılmış uykuları
Şarapnelle parçalayıp
Sesi tene can kılmanın zamanı
Elleri
Esmer
Bir
Kaşıntıya
Teslim

Verilmiş her sözün kırmızıya döndüğü
Alınmış her bir kelepçenin
Ruha zifos bulaştırdığı
Açık seçikliğın zamanı
Verilmiş
Her
Sözün
Kırmızıya
Döndüğü

Ahı derin bir kahrı sulamanın zamanı
Yeşilin en öz suyuyla
Kemendi içinde mahpus köleyi
Büyütmenin zamanı azadlık düşüyle
Ahı derin
Bir kahrı
Sulamanın
Zamanı

5 Mayıs 2007

Şükrü Özmen
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122115/korku-ve-kasinti.html>

Kuş Öldü

Öldüyse de kuş
Bu onun
Kalmayacağı anlamına gelmez
Kalır çünkü her ölüden ardında
Bir şeyler muhakkak
Leştir anıdır korkudur
Kalır kara perçemlerin izbesinde
Bir gençlik

Seni
Ellerime ikizsiz bir mavilik olarak sundular
Çakılları büyük makinelerde kıran adamlar
Ki
Akıllarında somun ekmekten gayrısı yok
Kalpleri bal düşünde
Zordur onlar için
ve hatta imkan dahilinde değildir
Seslerini şarkılara içirmek
Ortalama bir değer
Bir istatistik verisi olmak bile
Onlara yeter
Saçlarının ıtır koktuğu yok
Ucuz şarapların rüyasıyla yıkanır uykuları

Seni
Bahar şarkıları olarak kayda geçirdi
İçimin göçmen kuşları
Saçların rüyama fon
Kokun korkusuzca burnumda

Öldüyse de kuş
Bu
Ondan geriye
Bir cıvıltı kalmaz
Demek değildir...

17 Nisan 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123983/kus-oldu.html>

..İki Noktaya Tefsir..(Susku Tercümesi)

[italik]

Kaçarak
Gölgesiz yırtınışından
Serin ilkyaz akşamlarının
Elimin tersine
Bir şair ölüsü yapıştırarak
Katrana bulayarak aşkın sızısını
Sesimi kelimelerin sırtına yükleyip
Yola saldım

Yazdı ve fakat serin
Yağmur durmadan yağdı
İslanmadı lakin
Erkeklerin haykırıışları
Sadece kadınlar
Ve biraz da çocuklar
Sıkılıp kurulanacak kadar
Nemlendi

Çıdam
Susarak salladığım kılıcım benim
Sustum ki kan boyasın serzenişi
Sustum ki yeniden başıma vursun
Nefretin güzü

Sen ah
Yaramı dağlamaya hevesli
Bir korku nöbetinden artakalan
Kuşku

Sen beni bilmedin
Göğü göğsüme neden iğneledim
Neden sövdüm bunca
Parabazlara
Niye ağlardım sabaha karşı
Tanrıyı soluyarak ezanda
Karartıp karartıp aydınlatıyor
Aklımı ruhuma dar getiriyor diye mi?
Bilmedin bilme
Zannından azad oldum velâkin
Köle kızın bakışlarına esir
Ayak bileklerim

Sefil sersefil
Yalnız yapayalnız
Heveskâr ve hüzünlü
Bir teyakkuz haliyim
Öncüyüm ölümcüyüm..

Çıdam
Kin kurumundan koru kalbimi
Rehindim gözündeki ışığa
Arkaik kelâmlardan azadım dedim
İnanmadı kör kuyuya seslenen
Fanustan seslen bana
Ama sadece bana
Elleri karıncalanan şaire değil

Düşürmesin şeytan beni aklın hendeğine
Sustum susuyorum

Sessizliği çatlatarak
Bir noktadan
İkiye ayırdım bütün imlâyı

Sen Beni
Çıdam
Avutma uyutma

Kahrımı unutturma

19 Haziran 2008

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124098/iki-noktaya-tefsir-susku-tercumesi.html>

Beş Benzemez I

1. Kupa As

[italik] Hüznile sevda geçiyor
Ömrümün kıyılarından
Resimsiz düşlerimi bölerek
Yelkovan saplı baltalarla
Asılı kalıyor
Tüm ceninler
Tüm döllenmemiş
Meşru rahimlere [/italik]

2. Kupa Kız

İnme iniyor
Geceleri bu şehre
Kedileri fare yemiyor
Yürekleri
Katransı zehirler kaplıyor
Gece olunca
Ötesiz metalı rüyalar
Dürtüyor
Rahattan şişmiş kışlarımızı
Koymayıp almak mahareti
Esnemiyor
Kalplaşan zihnimizi
Gece, bu şehirde her zaman
Fahişelik yapıyor
Giriyor koynumuza
Fasılasız kasılmalarıyla
İki bacak arasından

3.Kupa Onlu

[italik] Biz
Piç çocuklarıyız
Kente uzaklardan gelen
Mahmur yolcuların
Tutulup zehirsiz ama tuzlu
Saçlarımızdan
Atılacağımız yakındır
Okyanusa nazır
Bir sarı sahilden
Maviliklere
Kapatmaz piçliğimizi
Batıklar balıklar
Öyle aşına
Ve serin yerlerimizde
Saklıyoruz ölümü
Eyersiz atlara
Binersek eğer
Korkmayın gelen biziz
Elimizde piçliğin
Şanlı sancağı [/italik]

4.Kupa Sekizli

Gece şehre
Lapa lapa melek yağıyor
Çıkartıyor üzerinden dünya
Eski, kirli esvaplarını
Beyaz, temiz ve settar

Bir maske giydiriyor
Betondan günahlarımızın
Gri suratlarına

5.Kupa Altılı

[italik] Deniz aşırı kalabalık
Denizaşırı gelen
Yolcularından dolayı
Islak, ılık ve kafiyesiz
Bir geceye giriliyor.
Haziranda
Bahardan boşalmış
Döller gibi yaz
Sıcak **lığını
Öneriyor bize sadece
Gevşe ve rahatla
Gevşe ve rahatla
Gevşe
Sıkılmış yumruklar
Can sıkıyor her zaman
Bizse ölebilirdik belki
Cendereden
Esirgeyen koruyan
Direnmenin adıyla
Başlamasak
Her soğan ekmeğe
Kendi kendimize
Sıkabildiğimiz tek şeyimiz
Canımızdan başka
Göndere bayrak gibi
Asılı yumruklarımız
Hasılı yumruklarımız! .. [/italik] [/italik]

Aralık 2003

Şükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127057/bes-benzemez-i.html>

Geceden Gebe

.
..
Ve
İşte oldu
Seviştim geceyle
Bağır çağır terleyerek
Gebe kaldım onun yıldızsız
Akımından
İşte oldu
Yine
Ve
..
.

28 Aralık 2007/Gün yeni başlamışken

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127166/geceden-gebe.html>

Apocalyptica

[italik] Donuk temmuzlar ekiyorum
Takvimin terazisiz eskiliğine
Çarçabuk geçsin üstümden ikindiler
Geyikler gibi avlanmıyor çünkü
Gözlerime bulaşan yırtık sonbahar

Korkuya tayfadır
Lodosta terleyen insan
İncir çekirdeğindedir tünelin ucu

Ellerimi enseme bağlayıp
Uzansam yeşillere
Seyretsem mavileri
Bu eylemim ile ne kadar
Durultulabilir ki leylaklar
Bilgelerin bilgisinden fırlayan
Zemberek mi benim beynim
Eğrisiz odun arayıcılarının
Doğru çubuklarımı kalbim
Takırtısıyla bronşitimi uyandıran
Bu kerpiç duvar
Kirece durmuş maarif takvimler
Saatte giz avlayan yelkovan
Ne yaparlar ne yapılabilir ki
Korodan yayılan kokuyu
Kaptırmamak için ayaza

Eyy! ..
Yuvarlak parlaklığında
Gözlerime zulmeden
Bir eşkiya saklayan gezegen
İfrit olmak zor değil
Karıncanın kan grubunu bile bilen
Sarsak bilgiçliğine
Sezar da geçti üstünden
Ve dahi Achilles
Kime öldü ardı sıra
Yanağından gül terleyen sevgili

Çarçabuk geçsin gitsin
Üstümden ikindiler
Ki ben
Akşamın duvarından atlayıp
Gecenin bahçesine
Şiir çalmaya gideceğim
Ham koruk demeden
Belime kadar girip
Fidelerin ahenkli toplantısına
Yeryüzü yüzünden girdiğim
Onca günahı tövbeleyeceğim
Bir istavroz çıkarıp
Bir oruç açarak

Ve sen ey! ..
Cenabet cürmümü
Yellerle gezdiren iklim
Cellat bul bana
Kestir başımı
Ağırlığı alınsın
Beynimden kanın....

21 Şubat 2007

Şükrü Özmen [/italik]

dinlerken..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127317/apocalyptica.html>

Cenin Pozisyonu

aynalara kor kestiğimden beri
rüyalarım annemin karnına yakın

ardıma
bin gülüş serdim
aklıma
eksensiz bir düş
sarkarken

[italik] yitirdim zamanı
aşkın kaosunda [/italik]

aşk ki
benim o kadar içimde
ben ki
aşkın o kadar dışındayım

[italik] rüyasızım nicedir [/italik]

yakınım uzağa
uzağım yakında

1 Temmuz 2008

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127508/cenin-pozisyonu.html>

Hayın

Yıkasın ruhumu peri kızları
Sabah serçeleri ötmeden önce
Kalbim kararmadan ve haşlanmadan
Öfkenin kazanında

Gelecekse gelsin altın tepsileriyle
Girizgahsız bir kitabı açıyor gibi
Sessiz derinden
Gelecekse gelsin kandilsiz meleklerim

Ardıma bakmadan kaçıyorum
Bir dağın esrarlı gürültüsünden
Beynime dayanmış laf-ı güzaflar
Aklımı hançerler mana-i mefhum
Kalbi kırık çocukların cesetlerini
Yedirdim beş paralık fahişelere
İsyanı sükutla atlatmak gibi
Eski bir başarısızlığım var

Sakindir
Suları mavi mayınlara döndüren
Adamın bakışları
Kel kör yapayalnız bir hükümranlılıkla
Hakim olmak gibi
Sükunetle toprağa

Toprak ey onulmaz kederim!
Göğsündeki çiçekleri
Kurşuna dönüştürdüm
Biyolojik bir ihanetle gireceğim koynuna

[italik] Varmısın?
Benimle yatarmısın? [/italik]

Eylül 2006

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/128240/hayin.html>

Momento Mori

[italik] Mavi kedi
Bölme düşlerimi
Akşam hüzünleriyle

Sarartıp gençliğimi
Ömrümün en kesif
Yolculuğuna çıkıyorum

Dellendirme
Kınında küfle yatan
Düşsüz günlerimi

Duvarlara vura vura
Büyüttüm ben acılarımı
Neyim?
Nesin?
Nedir bu
Kararsız yalnızlık?

Bahçeden hayatıma
Enkaz gibi düşen elma.....

Aralık 2005

Şükrü Özmen [/italik]

la virae vi absent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/128505/momento-mori.html>

Vertigo I

Beyaza çalardı gözlerim
Akrep kiskacını kapattığında,
Vursun aklımı işte apaçık
Sorular, cevaplar ve işte perde
Kalbimi rehmeden yarasaların
Sessizliğine ram kulaklarım
Gelmeli üstüme evet gelmeli
Gecenin en hırçın süvarileri
Uçurmalı uçurumsuz düşlerimi
Durgun, yorgun ve ıslak
Bir yalazla yakmalı gece
Köhneyip küfe duran
Nasırsız ellerimi
Hani ki yeryüzüne
Pusatsız bir savaşa gelmişcesine
Dalıyorum dalgın dalgıçlar gibi
Zamanın karanlık sularına

Dönüyor dönüyor
Gelip sırtıma çıkıyor gelincik kırmızılar
Ol dedin oldum daha ne
Öl desen ölürüm bana ne
Verip sinemi telli pullu rüzgara
Ruhumu ezdirip temaşalara
Gel desen gelirim hanene
Bıraksın yakamı artık varoluş
Dünya bu zaten toptan kayboluş

Eritsem gölgemi
Akrep kiskaçlarında
Yelkovan en kadim düşmanım olur
Kadranda dönüyor bütün hikaye
Şiir orda aşk orda
Orda bütün mesele
Kaybolan zamanlar bütün hazzıyla
Geçse de ırzına kelimelerin

[italik] Yeryüzü bir mesken hüznüme benim
Geçmezsem tükürsün yüzüme benim [/italik]

Ekim 2006

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/128685/vertigo-l.html>

Bir Kente Marşlarla Girmek

[italik]

Ey külâhı ters giydirilmiş
Gençliğim
Ruhunu çalıyor
İşte şu anda
Tarifsiz tafralarıyla
Zaman
Eyvah ki vah o halde
Güvertelerdeki sandıksız yolcular
Atılmalı denize
İksirsiz dualarıyla birlikte
Ya Rab!
Sonumuzu hayreyle...

Eskiyor elimde
Fizan'a kadar
Taşıyacağımı sandığım
Gittikçe ağırlaşan
Hazine sandığım
Ağırlaşıyor gece
Üstüme çökerken
Le le yar
Li li yar
Bir türkü koşup
Derinliklere
Ya Rab!
Aklımızı hıfzeyle...

La'l oluyor işte idrakim
Aynalar aynalar
Her bir yerimde
Açılıyor kapattıkça
Bakmaya kıyışamadığım
Kirli yerlerim
Ya Rab!
Ayb'ımızı setreyle...

Deminsiz,sonralar
Dünlü, dinsizler
Dinli, dünsüzler
Yanlı, yönsüzler
Canlı, kansızlar
Kanlı, cansızlar
Yetim, öksüzler
Bekliyor mu hala
Geçit resminde
Tebessümlerimizle
Gececeğimiz zannıyla
Gönlü arsızlar,
Ömrü yarsızlar,
Kadim hırsızlar
Bekliyor mu?

Ey külâhı ters giydirilmiş
Gençliğim
Ruhunu çalıyor
Kuduz yarasalar
İşte şu anda
Marşlarla giriyorsan

Eğer bir kente
Öyle gir ki
Çıkışın
Depremlerle olsun

Ya Rab!
Gönlümüzü göl eyle...

Şubat 2004

Şükrü Özmen
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129024/bir-kente-marslarla-girmek.html>

Inject II

[italik] ve işte [/italik]
ödüm kopuyor
bir şiire adınla başlamaktan
yaz yenisi yüzüm
budanır sanıyorum
korkudan
aldanırım ve bu
bir tarihe mâl olur diye
tedirgin tellerde
akşam titretiyorum nicedir

[italik] ve işte [/italik]
kırılğan bir enkaz bırakıyorum
gecenin sahilinden
sahilin gecesine
kalbim
oyuk bir taşta benziyor olmalı
hüznün tıptısından
biliyorum çatlar bu kase
sızar içinin zehri

[italik] ve işte [/italik]
tanrının bitmeyen hayatı adına
kolum kelepçeyi tanıyor
ruhum eabilin kanadını
şiiirim özülkem
beyaz kanatlı gök güvercinim
aklım kalbime dar
yazgım hayatıma geniş
beş gömlek

8 Temmuz 2008

Şükrü Özmen

inject..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129156/inject-ii.html>

Kötü Şiirler III

Rengine uçurtmalar bağladığım gökyüzü
Şimşek şiddetlerinden koru göğsümü

İklimlere hastalık bağışlayan bulutlar
Sınayın hasrete düşer olan kalbimin ısını

Kanatları aya değen deniz kuşları
Bağırın kederimi yaralı balıklara

Nefesim ciğerime söyle azıtsın kanımı
Dünyanın eşkiya duruşlarına karşı

Melekler yazın deftere unutulmasın
Gideceğim yere bir cennet borcum olacak

Terletsin yediğim herbir lokma beni
İçtiğim meyler, sular yaksın dilimi

31 Ocak 2007

ŞÜKRÜ ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129418/kotu-siirler-III.html>

Kötü Şiirler II

[italik] Yalnız kuşlar şikayet eder
Gecenin itici sarplığından

Ardına yağmurlar yedekleyen
Yusufcuklar istisna
Şarkıların kulağına fısıldadığı
İntizamsız bir güneşi
Arzuluyor olsada
Loşluktan karanlığı ayırabilir
Yusufcuk

Gece kuşlara yüz vermiyorsa
Şeytanlıkla sarkıtılmış
İpleri yüzündendir
Kesinkes

Kesinkes/ecek yıldızlar
Ayla işbirliğine girip
Bu fahişe gecenin
Pis kokan soluğunu... [/italik]

28 Aralık 2006

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129792/kotu-siirler-II.html>

Kötü Şiirler I

Büyük loşluklar uyanıyor
Gecenin hazin kuşlarında
Yetmezliğin yamalı bohçası
Açılıyor rüyalara
Birdaha
Hep bir daha
Girgin geniş tenhalıklarda
Melal doluyor durmaksızın
Gözlerine
Yetim kırlangıçların
Geceyi çalan hırsız
Kılıfını unutmuş
Sabahın seyrek sahanlığında

Ey kuşlar
Ve geceye eklemelenen şarkılar
Anlatın varla yok arası loşlukları
Köpeksiz kedisiz cansız sokaklara
Dinletin beyazla siyahın
Kargılanışını meydanlarda

Gece kuşlara vermezse bekaretini
Kötü şiirlerimle
Ben geçerim ırzına....

11 Aralık 2006

Şükrü Özmen
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130001/kotu-siirler-l.html>

Elf-i Şehr

[italik] Saçlarımda sapsarı
Zehirli bir sonbahar
Binicisiz dizginsiz
Gemsiz koşuyor
İçimde atlar
Kadir mi Arefe mi?
Bayram mı bu hülâsa
Ellerimde kıpkızıl
Soysuzların kanı var
Nitekim netice mi?
Nasılların içinde
Buruyor deli cellat
Sihrimi yeryüzüyle
Dünyayı göğsünün kıllarına
Gömmüş düşünen adam
Yemiş bitirmiş işte
Elinde kalan hazan
Kafiyede kafiye
Bıktırdı döngü artık
Yaşamakta bir şey yok
Göğsüme süngü artık...

Kasım 2004

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130224/elf-i-sehr.html>

Ah Bilenmesi

Yüzünde güzlük anılarıyla
Ve
Leşsever bir unutkanlıkla
Karakışı dolabına kaldırır
Geçmişine buzdan sünger çeken nineler
Yazı bitirip
Sarartınca çimenleri eylül
Aynalara muhtaç gezinmesi başlayınca
Rüyanın
Dar algılı geniş avlularda
Sıkılınca dünya güneşin cilvesinden
Nineler
Dolaplarına koşar
Uygun adım ve hep bir ayak
Selamı alınmamış bir yaprak
Uçup düşüp kara toprağın karnına
Kenarsız işlemeleri yarım kalınca
Dik rüyalarla sertleşen kızların
Nineler
Emir almış gibi tanrıdan
Azadlık verirler
Lavanta kokulu kışlarına
Eskiyen cumartesileri
Yeni şubatlarla iliştirir
Takvimin uzaklara savuran şiddeti
Bumerang kaderi mi demeli
Öğleden sonraların kekik kokulu ayniliğine
Yola düşenlerin kulağına fısıldanan her şarkıya
Levazımat cümlesinden bir ihtiyatla
Yaklaşırken nineler
Nereden çıkar nasıl bulunur
Geceye lanete cinlere dehşet salan
Bu kahır
Elverişsiz bir bina kuytulduğundan
Yarım akıl üç peri sızar
Ninelerin buruşmuş memelerinden
Emzirir ergenlerin
Serin olmayan ıslak rüyalarını
Güze güneş sunakları adamasaymış keşke
Dolabın küflenen karanlığına merdiven dayayıp
İnseymiş toprağın en sıcak yerlerine
Belki böylece
Lağımlara içimsiz sular salan yerleri anlayabilirdi
Desensiz bir çizimden
Lokmalarla öğütülecek kadar
Tapılası sertliği

Ah kışı başının altına bir destek tahtası yapan ikilem
Erozyonsuz beklemek yok
Köküne tutunmadan zamanın
Ormanı kurtaramayacak asla
Kelebek mezarlığı kasvetli toprak

Düne güne yarına
Düşer aşkın hârına
Olumsuzda ölüm var
Geliyorsa kârına

6 Mart 2007

Ŗükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130526/ah-bilenmesi.html>

Penceremde Güz Resimleri I

Penceremden biteviye akan
Güz resimleri
Kalbimi hüznün kazanına yuvarlayan
Bu demirden yolculuk
Karıncalanan yerlerim ah
Ah kaşınan gençliğim
Şarkıların kesiyor oluşu
Şiirin önünü
Evet bütün bunlar
Bir akşam yalnızlığının kuşlara
Öğretmeyeceği erdemler
Ka(y) nayan yaraları
Fokurdayan azapları
Anlatmaya yeterli değilse de
Lekesiz bir ılıklik sunar
İnsanın tarihine
Ki bu tarih;
Kalp,kaba,tasnifsiz
Ruh yoksunu kelimelerden
Yazılmış gibi durmasa
Tünel karanlığında bile
Anlamlandırabilirdi flu bir şiiri

Ey başaklarla otalanmış kederim!
Ey toprağa karşı kışkırtılan gençliğim!
Ey aklımın karıncaları!
Bırakın
İçime hüznü baz yolculuklar salmayı
Vazgeçin kederimi raylandırmaktan

Penceremden biteviye akan
Güz resimleri
Tünellerle kesilen aydınlığım eyy! ..
Beni durdurmaya yeltenmesin sakın
Yortu günleri.
Kaçak,kırık,müsrif bir güneşe
Akitmasın sellerimi

Karartısız gölgeler gibi içimde
Güzün yalnızlaşmış sihri var
Mataralar dolusu yağmur içmeye
Ne gölgemin
Ne aklımın
Mecali var
Yalnız bir adımlık mesafeleri
Korkusuz geçmeye ayarlı saatlerim...

18 Kasım 2006

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130653/penceremde-guz-resimleri-i.html>

İşte Buna Ağlanır

Tenimde yırtık leşleri serili
Kavrulmuş hayaletlerin
Sona
En sonraya bırakılmış gibi titrek
Beyazlığını kafama dank ettiren
Yeşillik
Kel kör yapayalnız
Ve ağlamaklı,
Sivri burunlu
Ve acıklı
Kesiştirdiği duvara irin sıkan
Merhamet
Annelerin mirası olacak
Karşı kıyıda kalanlara eziyet

Zor
Zordan zor
Yamalı hayalleri
Renksiz fonlara yerleştirmek
Sabitim sabitsin sabit
Satarım batarsın
Yutarsan alırım
Her belayı acilen
Defol git diyorum dinlemiyor
Üstüme geliyor gece gece
Jinekolojik sanrıların yâr
Sarart sarart nereye kadar
Karart karart sonunu bilme

Ağlıyorsam kederden değil
Beliğine bel bağladığımın
Nâr-ı aşkından hiç değil
Veda etmeliydim
Kuşların bön bakışlarına
Edemedim
Efkârım ondan

Tıkırtılar geliyor iç odadan
Lağım kokulu bir nazariye
Yazılıyor olmalı
Ekranın günahkâr beyazlığına
İşte buna ağlanır..

14 Mart 2007

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130947/iste-buna-aglanir.html>

Çizmemde Kan Sesleri

[italik] her ölü
ince bir güz yaprağıdır
saranınca kıyamet kızılığı

kara alınların arazisinde
yeşerince günah beyazlığı

her düşünüş
bir paradokstan gebe
her içleniş bir suça delil
her yakarış bir umuda

söylem diyesi geliyor insanın buna
eylem diyesi de

gür kanatlarında
cenin büyüten sebep
gergin
dirençli
cesur ordusu
yalnız kalmanın
sen
ahını unutma
yaz bir kenara
yaz bitince inlemek üzere

not al:
bulutlar sestem azad edilecek
çığdemler
vakur bir başkaldırıyla
toprağa direndiğinde

aşka
oradan günaha
tövbeye
ve tazmine yeltensin
ay ışığı

ah ay ışığı
sensin o bütün lambaları
aslından utandıran
sensin esriten
eskiğimizi

dirilten haylayan sensin
O'nun elisin
kalbimizde ki şaplak

bir diyarı
boydan boya geçmeliyiz artık
yoldaşlar
kanla dolu çizmelerle
gırtlığımızdan
kan püskürene dek
bağırmalıyız
aşk sen beni vurdun
ben sende durdum
ya kahret beni
mümkün kılın
ya da s..tiret

bir anlamı üstten

ve alttan
ve her yönden
kesitlediğimiz
gençlik günlerinin hatrına

ha çizmede
ha damarda
kan
bizdeyken bizimdir
günlerinin hatrına

pihtılaşmadan dayanın yoldaşlar
bir diyarı boydan boya geçmeliyiz
yoksa küser
kırgın ikindilerde
çınaraltlarında
bulduğumuz sevgililer
yoksa köser
basayev ve şamil
che ve Fidel

buruşur hayalarımız
hayatlarımız jilet kalsa da

8 Ağustos 2008

Şükrü ÖZMEN [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139101/cizmemde-kan-sesleri.html>

Kendini Şehir Zanneden Kent Züppesi

Erbab-ı istihkakın dilediği beladır
Sorular sorulan iğreti kabir
Cevazsız cevaplar uçurulabilir
Şehrin koleratif varoşlarına
Kendirlerle kavileştirilmiş
Asbes borulardan

Bir şehir eğer
Kokusuna yağmur yağdırmıyorsa
Sokaklarının cinnetini
Kedilerin bağırışına indirgemiyorsa
Eğer
Meydanları lezzetsiz rüyalardan uyandığında
Güvercinlerini yemleyecek
Hiç kimse bulunmuyorsa
Bırak depremlerle uçsun
Büyüsüz karaltısı
Denizden yükselen o ağır buğu
Caddelere basmakalıp intizamları dışında
Bir ezgi düşürmüyorsa
Ufkun kızarıklığı parmaklamıyorsa
O şehrin nemsiz rahatlığını
Bırak yangınlarda yansın
Kendini şehir sanan
O mavi kent züppesi.....

21 Şubat 2007

Şükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139593/kendini-sehir-zanneden-kent-zuppesi.html>

Kuş Sesinden Kimlik Sorgusu..

sabahı sesiyle bölen
geceden artırıp
yıldızdan çalıp
şarkısına katık eden
kuş

adın ne
sen kimsin
neredesin

bu senin kanadın
şu senin sesin
o senin gagan
vesaire

sende olan her şey senin
her şeyinin sahibi sensin de
sahi sen kimsin
SEN neredesin

12 Ağustos 2008

şükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140231/kus-sesinden-kimlik-sorgusu.html>

one I

Yolumun şimdi
Bir gözü mavi
Diğeri toprak
Bir yanı suyla acı
Ötesi ırak

Uykuya boyadığım
Rüyaya bezediğim
Her sitem bana
Bir adanıştan artakalan
Sesler fısıldar

Zaten bir sanrı değil midir
Yaşamak boydan boya
Mümkün giydirilmiş
Bir imkansızlık değil mi
Elimize su diye değen
Yüzümüze ay ışığı diye çarpan
Hayat

Öçlerini
Bir sabahın
Kıpkızıl erkenine erteleyenler
Nasıl huzursuz bir denkleme dönüşürse
Benim aşırılmış gençliğim de
Neresinden tutarsa
Orasından koparır artık
Karanlığın zifir kahpeliğini

İçimin şimdi
Bir gözü mavi göl
Diğeri kahverengi bir kedi
Işığa ışığa ve ışığa
Gider bedenim
Güneşe ve
Nezredilmiş aydınlığa

Bazı büyüklüklere
Küçük nazarlarla yaklaşmaktansa
Bütün küçüklüklere
Büyük mezarlar kazarak
Işığa doğuya ve güneşe
Gider seslerim

Kabına sığmaz artık
Gecede durduğu gibi durmaz
Yıldızlar
Evreni parçalayıp yırtarcasına
Koşup saplanırlar
Suskun küskün kalbime

Ki benim kalbim şimdi
Bir gözü mavi
Diğeri kahverengi
Bir kedidir...

Œükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140678/one-l.html>

one II

[italik] Elimin gölgesinden döküldü
Bu yazı benzemeyen yaz yazısı
Kavurmayan
Müşfik bir güneşi
Perdeleyen
Elimin gölgesinden

Dağ
Bir nehre ne kadar benzemiyorsa
Artık o kadar diktir
Yeşilden maviye
Oradan ak kağıtların
Noktasız yerlerine
Akıyorken hüznün çağlayanı
Elimin gölgesinden dökülüyorken
Şiir

Bana akşamüstlerinin günahını
Sabahtan çıkaracak
Bir tapınak lazım
Kabartılmış düşlerin beje boyadığı
Serin ve küflü
Ama bir o kadar hüzünsüz
Bir o kadar da soğuk ve efsunsuz
Suretlerden si' retlerden öte
Ağlayarak girip
Daha çok ağlayarak çıkacağım
Bir tapınak
Lazım bana

Eğer bir bazı şeyleri anlasaydım
Zamandan eşyadan ve küf kokusundan
Zafersiz seferler tertiplemiş olsaydım
Akşamın cesur loşluğuna
Otobüslerde biteviye akan
Yolcuların kalbinden geçenlerin
Esamesi okunmazdı şimdi

Dört yanı suyla çevrili
Biraz korkak
Bir o kadar da cesur iman
Nelere kadir
Nerelere gider
Eşyanın gri aydınlığında

Gözenekleri günahkar salgılarla tıkanık
Ağzı mayışık tatlara alışık
Gözleri yeşile doymuş
Bir göçer olmasaydım
Akşamın zavallı ışığını
Gölgelemeseydim elimle
Sana
Daha çok şiirler yazacaktım
Neyse
Yaz bitmedi daha
Yazarım...

Œükrü ÖZMEN [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141058/one-ii.html>

Ay'ın Gece Mavisıyla Dansı

Göze alıyorum
Ayın gece mavisinde
Dansıyla
Aynı saatlerde ölmeyi
Rüyalarım
Bir el bombasının
Üstüne atlayıp
Yoldaşlarımın yüzüne
Dağılıyor
Gök gövdemi
Kanlı bir şehit gömleğine
Benzetiyor olmalı
Yoksa niye yağdırsın
Onca belayı
Bağsız yanlışlarım vardı
Ki semirtiyordum onları
Leziz şehvetimle
Yoldaşlar, arkadaşlar
Ve geride bıraktığım
Tüm harami saltanatlar
Rüzgarın getirdiği
Kum tanesiyle geri gelip
Çarpıyorlar yüzüme
Ateş alnımda
Gizil bir komplonun
Gizemi kadar
Sıkılğan duruyor
Hançeremde hançerler
Gözyaşları, gençlik acıları ve
Aşk ağrısı
Pişmanlıklarımından bir binit yaptım
Eşkiya ülkesine gitmeye
Su, beni beğenmiyor olmalı
Toprak bana tenezzülsüz
Bir kader civıltısı olsa gerek
Ömrümün aynasında
Seyrettiğim hayalet
Rüyalarım bakire bir toprağı
Avuçluyor
Şedit bir hazla
Kara yağlar dökülüyor
Ekranımın üstüne
'Bu yüzden buğuludur
Kıyısında yaşamayı seyrettiğim
Pencerem'
Bu kadar kolay olmamalıydı oysa
Göğün emsalsiz lacivertliğine
Yazacağım şarkılar

Göze alıyorum işte
Ay'ın gece mavisinde
Dansıyla
Aynı saatlerde ölmeyi
Tetiksiz bir parmak büyüttüm
Adına 'Kaleşnikof' deselerde
Gizemsiz rüyalarım oluyor
Arkasında bayat fonlar
Radyoda arabesk
Ekranında Arap çığlıklar

Ruhunun karanlığına
Beyaz adam olanların
Öğreneceği çok şey olabilir
Bele sarılmış bir T.N.T.'den
İntihar silahıyla vurulabilir ancak
Puştlar, puşt doğanlar

Ötesi mavi bir
Sevda düzeneği
Mor dağların ardından
Çağlaya, çağıldaya
Akan yüreğim
Ötesi ölümse
Ölüme gülümse

Nisan 2003

Şükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141343/ay-in-gece-mavisiyle-dansi.html>

Çanaklar Çömlekler Irmak ve Köprü

Korkuyor nefesini bırakmaktan
Kafiyesiz bir hırıltıyla inleyen yıldız
Demekki korkulmalıymış
İnadına parlamaktan

Gergin şeyler geçiyor ayın üzerinden
Toz kaldıran ufalayan bir hızla
Ama görünmüyor kolayından
Parçalara ayıran diklenmesi uzağın

Esrarlı yangınlar çıkıyor
Ormanın iğneli derinlerinde
Yemişleri yemiş işte aç kurtlar
Dumana dekor düşüyor bu dramdan

Şakacı kuşlar inliyor ovada
Aç köpeklere söver gibi neşeyle
Nicedir sormazlardı oysa
Tepeleri tutan nedir yamaçları kıran ne

Kabaca kusuyor dalgın zemheri
Kutsal kaselerin durduğu rafa
Soğuk ve hacimli bir şehir
Yenilenirken zümrüt yeşiliyle

Sandal sefasında boşalıyor
Yardımsız şekilsiz ruhsuz ışıltı
Güneşle eşleşip içeri sızan
Çanaklar çömlekler ırmak ve köprü

12 Şubat 2007

Şükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141707/canaklar-comlekler-irmak-ve-kopru.html>

Balık Boşluğu

[italik] Boğazımdan göğsüme
Bir harfin kayganlığıyla
İnen tedirginlik

Yalandır gırtlığımda
Bir nefesin yeşillendiği

Meşhur mavilere
Kadavra parçaları atan
Meçhul bir periyim aslında

Dökme saçlardan sobalarda ısıtılmış
Buğulu bir telaşa giydirilmiştir
Pullarımın parlaklığı

Ahengim sorguya açık
Hüznüm yargıya

Hiç kimse emin değil
dürüstlüğümden

Denizi yakamozlayan
ben değilmiyim oysa
Güneşi kandırıp da
Dalgaların koynuna sokan

Hiç kimse aldırılmaz beyazlığıma
Lekeli bir şüpheyile yaklaşılır
Berraklığıma

Öyleyse mercanlar arasında
Kokuşmama gerek yok
Köpük serüvenlerine atılmayım
Pazarlar pazarında hemen şu anda
Üç otuz bedele satılmayım

Şöhretim büyüsün ki
Yalnızlara mut katsın
Aydınlık bahçelerim

O zaman ellerimi
İnkara yeltenilemez
Bir taş katılığına bürüyeyim
Geri dönülmez yollara
Yola gelmez bir inatla sapayım

Ki
Akşam alacalarının gadrinden
Payıma mavi düşmesin

18 Ocak 2007

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142524/balik-boslugu.html>

Cumartesi Anatomisi

[italik] Uykumu ebabiller taşıyabilir
Serin sofalarında yatmazsam
Sahil kulübelerinin [/italik]

Rüyamı şairler yıkayabilir
Derin damlalarımınla
Oymazsam şiirlerini

[italik] Karanlık kalemimi saklayabilir
Nefretle bulanık acı tatları
Kağıdın rahmine dökmesin diye [/italik]

Sigaram boş yere küllenebilir
Ciğerime dolmadan
Tütsüsüyle hayalimi fonlandırmaya

[italik] İçimde deli taylor oynaşabilir
Ruhumda kurak tarlalar
Bitmesin diye [/italik]

Sefiller sadakamı reddedebilir
Dalaşmaktan yorgun,eve döndüğüm
Alaca bir akşamüstünde

[italik] Çocukluğum çalınabilir
Kolluk güçleri tarafından
Cıvıltısı tehdit sayıldığından [/italik]

Şiddetim zavallılara kıyaslanabilir
Sütten ağzı yanmış
Melekler tarafından

[italik] Tenimi darağacı üfletebilir
Dünyanın çizgisiz dudaklarından
Zamanın çürümüş ciğerlerine [/italik]

Hüznümü bir çocuk anlayabilir
Daha düşmediği ana rahminden
Ömrüme bin ömür katarcasına

[italik] Korkumu karabasanlar yadsıyabilir
Nefretle giriyor oluşumdan
Dehlizlerin karanlığına [/italik]

Zindanlar ışıkla yırtılabilir
Vedasız ayrılıklara girgin
Yürüyen karaltılarla

[italik] Zamanlar zemine oturabilir
Belkiler çünküye devrildiğinde [/italik]

[alt_cizgi] Ölünmez bin ömür yaşanabilir
Sonsuz'un bir noktalık arazisinde... [/alt_cizgi]

6 Aralık 2007/Cumartesi

Şükrü ÖZMEN

Kaynak:

Duvarlar

Duvarlar
Eskiyen ışıkları
Göğsünün matlığında eriten
İnkar edilmez yeşili
Karşı konulmaz maviyi
Cürmü sorulmaz beyazı
Kenarsız donukluğuyla
Tüm rengi içine çeken
Duvarlar

1 Mayıs 2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144202/duvarlar.html>

Derd-i Derûn

[italik] Yamaları sökûlsün
Rengime giydirilen
Bu deli gömleğinin
Açılsın sefaleti bir bir
Görünmeyen yerlerimin

Meğer yangın sonraları
Hep kül ve duman olmazmış
Meğer kapatılan yerlerim
Havalanmalıymış hep
Derd-i derûnuma dokunmalıymış
Sebeb-i hayatım
Nazenin elleriyle
Mülk sahibi bu diyarın
Desteksiz tahtında
Bir ömür oturmamalıymış

Eyvah ki vah
Sesinin goncası
İçimin ormanına açılan
Nergis soğukluğu
Serden geçen serim hey
Yeşilim
Maviye karşı
Mağlubum aşka.....

31 Ocak 2007

Şükrü ÖZMEN [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145970/derd-i-der-n.html>

PAN/do/mim

[italik] kırıldı
pan ın lambası
gökyüzü sağanak terlerken
güneş solukluğunda

pan bir iskelettir artık
kuş ölülerinin üstünde yaşayan

kimi görse
bir atımlık yaz akşamı
ister durur
hikayesine

neye baksa
kuş görür

kışa hazırlıksız
ve ölü

9 Eylül 2008

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147509/pan-do-mim.html>

Duvar

duvar
gizle beni
dünyadan
sayrı nöbetlerden ve ışıktan..
utançtan
ve iç çekişinden kölelerin..

duvar
yargıla beni
ve yarlığa
hasrettim nicedir
toprağın kokusuna
gönder beni maçın boşluğuna..

duvar
hırpala beni
gecenin açıklığından koru
cinlerin iştahından esirge
zor zeminde ayakta duruşuna eş
bir dağ yamacı anlamı kat
nefesime..

duvar
unutma beni
gettoda bir çocuk
yağmurda bir kızılık gibi
umut gibi
ekmek gibi
yedir beni dolguna..

9 Eylül 2008

Şükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148253/duvar.html>

Güz Gezgini

[italik] gz
fiyakalı bir suretti aynada
fonda
saçlarını eyllle ıslatan
gençlik resimleri

her Şey yeni
yeni bile eski iken
sadece gz
sonbahara dönemedi
Şairin dilinde

dirençli bir eczaydı
yara yerlerinin kayganlığına
yaprak büyüklüğünde
bir ses olarak düŐerdi
ormanın bağrına
gz

artık yaz yok
kemirilmiş bir tuz tortusu
tende az biraz
sarıdan beyaza
oradan yeşile gidecek
kumrularla seviŐen yolcular

ah ki
seğirmelerle gelen
Şiir serinliği ah
tadında bir fesleğen
ruhu kaçık bir fotoğraftır artık
gz

ıslak camların ardında
geceyi Şiirle çiftleştiren
karabasan
gz

8 Eylül 2008

Şükrü ÖZMEN [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148364/guz-gezgini.html>

Saçlarına Kuğular Giyinen Kadın

[italik] geldim

saçlarına kuğular giyinmiş
bir kadına benziyordun
sana geldiğimde

[italik] huzur somurturdun
dünyaya memelerinden
ve dünya
emerdi soğururdu
kullanır ve fakat atamazdı
seni
akşamın çöplüğüne [/italik]

çünkü
yer ile gök arasındaydın sen
ağaçla yıldız
insanla tanrı arasında

[italik] beni sihrinle boğdun
geceydi o vakit
kaçmadım sükunundan
yeltenmedim bile kaçmaya
içtim emdim soğurdum
ak kağıtları kana buladım
sihrinden [/italik]

çapraşık bir düzen içreyim şimdi
dilim tadına alışık
kalbim hüznünle barışık
bir iç çekişten bile güzelim artık

bir delirmeden öteyim

[italik] kıyına vurduğum her rüzgar
eteğinden kafatasıma bir basınç
bir dank anlamı
ben delirmeden
bana bekaretini
vermeyeceksin
o zaman bekle
delireceğim.. [/italik]

8 Eylül 2008 [/italik]

Şükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148635/saclarina-kugular-giyinen-kadin.html>

Kadran Macerası

karanlık diyorum ben
evet
karanlık diyorum
serin sonyazların
aksi direnişine

ve sabah
seslendi bana
ağır aksak bulanık
miskin bir ağrı gibi
uğurladı kuşları
yavaş ve intizamlı
bir tan için

ve akşam
seslendi bana
kara kirli dağınık
bulutsuz bir buğudan
ululadı tanrıyı aceleyle
ve çekildi hemen
mükellef sofrasına

ve gece
seslendi bana
evladım öz oğlum kara bahtlım ey
şirden evler sundu
dizeden dizgeler

gök
en intizamsız
en yardımsız
kaosundaydı onun
beni bağırdı
beni çağırdı
gittim.

8 Eylül 2008

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148921/kadran-macerasi.html>

for / mona / sad / Lisa

bir anlamı olmalı
yüzümdeki çizginin
kıyıya vardığımda
kum nasıl karşılayacaksa beni
zeytini ekmeğe katık ettiğimde
nasıl kısılıyorsa sesim
zulme karşı
bu yüzümdeki çizginin de
aynen öyle
bir anlamı olmalı

çok yaz gördüm
dirliğim boyunca
epeyce kış ve bahar
küflü bir hapisliğe
şahidim
ömrümü bildiğimce

kara pamuksu dudaklara konmuş
sineklere güldüm hep
fotoğraflarda
oldukça hin duruyorlardı çünkü

tek kederli şey im sen değilsin artık
Bağdat
tek ağladığım kişi sen değilsin artık
zer

managua yı da gördüm
mandela morartırken
madrabaz anamalcıları

bir anlamı olmalıydı ve
bir hayat dolgusuna denk gelmeliydi
kardeşini eliyle kesen
siyah çocuğun
o tuhaf
oyun anlayışı

bir hayat dolgusu derken
şair burada
neyi kastettiğini
kendisi de bilmiyordur aslında
ama bir dolgu olmalıdır
diye düşünüyordur belki

önemsiz

bu boşluk
bu beleşlik anlamsız
renginde ışıklar söndüren gece anlamlı
ve civıltısıyla teyakkuz sunan sabah
anamlı ise
bunun da bir anlamı olmalı

bir gidişata dur
bir aşka geç demek gibi
bu boşluğun
bu çizginin
bu yaralı yakarışların
çöplüğün ve onu ayıklayan

siyah ellerin
Allah'ın ve ona tapmanın
bir anlamı olmalı
kalbimde

şiiirin zifirden ağrısı
koyu kırmızı şehvete bulandığında
kadifelerle sarmalandığında erkekliğimiz
her yerimiz korkuya kestiğinde
silah sesinden
her zerremiz bizi terk ettiğinde
mantık
düşünce
vefa
aşk ve insanlık
korkuya kapıldığında

bu ağrının bu sesin
insan zavallılığıyla
titreyen günahkarlığın
ve acziyetin
bir anlamı olmalı

ay dünyayı dolaşırken
seherlerde tıka basa
akşamlarda patlayana dek
tapınmanın
ruhu ayinhanelerin eşiğinden alıp
kıpırtıların eşiğine bırakmanın

eylül ün
dokuzuncu senfoninin
ve lisa nın
karnıma doldurduğu acz ağrısının
bir
anlamı
olmalı

22 Eylül 2008

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/151802/for-mona-sad-lisa.html>

Ne/cis/in

elimin raksı bu sefer
bir sakarlığa denk düşmeyecek
ve bu yorgunluk
bir şiire dönüşecekse
atlar daha güzel
ova daha sarı
olacaksa eğer
evet buna değer

karar verdim
toprağı suyla karıştırmamaya
kibriti çıradan uzak tutacağım
ateşsiz çamursuz
pir-ü pak bir söylencem olacak
müreffeh ve endamlı

acıyı aşka karıştırmayacağım
laneti kalbime sarmalayıp
tapmayacağım

'savaş' artıklarıyla
beslenmeyecek artık
erliğim

sırdaştım aynaya
yeterince acı çektim
sıradanlaştım
yeter ince acı çektim

dirliğim
diriliğe dönmek üzere
eşya gözümün pusundan bağımsız
ve dünya
oldukça güzel görünüyor
g/özüme

seni
sakin sularıma set yaptım da ne oldu
adını aklıma
çiviledim de ne
sen
ne/ci/sin

ağırdı akşam
hüzünlüydü
açıktı gök
her şeyi gördü
bir ben kaçırdım
bütün hikayeyi
bir ben saklandım
ayın ardına

sen
ne/cisin
sen
necis/in
birisin

19 Ekim2008

Şükrü Özmen

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/159653/ne-cis-in.html>

Gökyüzü Tarafından

[italik] iyice anlaşılın
kanadı petrole bulanmış
bir balıkçıl olmadığım

borsadan kambiyo dan
bankadan senetten uzak tuttuğum bilinsin
ruhumu

gözümde eşyanın şavkı yansımaz
bilmem hangi otomobil kaç para
ama kuşlara ilgim var
özgürlüğe bir bakıma

imge klasik olsa da
yeri gelirse kullanırım
sıradan bulunabilir bu yüzden
şairliğim
bulunsun
ama bilinsin de

ve iyice anlaşılın yeter ki
sesimin toprakta yaptığı yankı

efkârsız günlerim olmuştur mutlak
aşksız tek an'ım yok ama
bilinsin
tekdüzeliğimin ardındaki kaos
bilinsin
baba ve çocuk
kadın ve erkek meselinden
payıma düşen nimet

savaşı sevmiyor da insan
neden hep savaşıyor
insan büyük yalancıdır / malum
o zaman bilinsin
benim bir insan olmadığım
ateşi
kutsadığım anlaşılın
suyu
bir cinayet aracına çevirebileceğim
hatırdan çıkarılmasın

yüz yerinden deşmek istiyorum sözü
vahşice
kanıyla beslenmek diliyorum şiirin

öncekilerden beni anan her milis
sonrakilerden bizi bilen her savaşçıya
akraba..
bu yüzden
güz ile güz
bence aynıdır
aynı şiddette iner çünkü başıma
eskiyen hayat

aydınlığın loş zifiri
kalbime yol arkadaşı
karanlığım ey
ey duvara toslayan gençliğim

tenim toprağın

ya da ateşin
ya da suyun
boynum darağacının
zimmetinde

bilinsin benim bir insan olmadığım
bir düş kısılığında gördüğüm 'şey'dir
hayat

bilinsin kadavra değil
kobay faresi olduğum
labirentin ucunda
düşlediğimden daha kötü
beklediğimden daha küçük
bir peynir beni bekliyor biliyorum

boşluğa resimler çiziktirdim
sol yanım ağrıyarak
bulut bulut sarmalandım
gökyüzü tarafından

başıma ne geldiyse
gökyüzü tarafından..

22 Ekim 2008

Şükrü Özmen

[italik] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/163008/gokyuzu-tarafından.html>

Düşük Özneli Yılgınlık

beni bir şiirle öldür
ey sesimi yarasına bastırın irkilmiş

aşkın iniltisi
kulaklarıma dolsa ne çıkar
ötede
tenha bir galibiyet peşinde
“ulur aya karşı kirli çakallar”*

karşılıksız bir ay/mazlığa atılabilirim
lanetlenmişliğimin hiç kıymeti yok
körü körüne bir aldaniştan başka

körü körüne kavuşturacak bir yel esse
bana değmez
ve beni ilgilendirmez
ilgi/lendirilmiş bağlılık andı

çünkü
insan yarasına tuz basar
soğuk zamanlarda
soğuk ve ateşsiz odalarda

tenden kıyamet kimyası süzülen
yarasızlığın yararsız sayılıp
ayıplandığı mağaralarda

insan sözüne tuz basar
diliyle kanattığı her ciğeri
dağlamak için
insan tuza söz basar
kavline sadık
ahıyla mayışık
her zamanında

belkiler terzisi kapındayım
bitimsiz belkilerimi alıp geldim
koparılmış bir düğme kadar habersizim
ne yapılacağımdan
göğe iliklenmezse kalbim
ne yaparım bilmiyorum
iliklerim nasıl çekilecek
haberim yok

sabah haberleriyle
ruhunu serinletmiş
bir dolmuş yolcusu kadar
dinginim
aymazım
duyarsızım
ilgimin iliklendiği bir gökyüzü yok
ve bir yüzüm de yok
gökyüzüne bakacak

fişkiriyorum gecenin memelerinden
el altından pazarlanan her yasak şey kadar
gizliyim gizemliyim

kenarındayım nehrin
aklım koşuyor karnına
bilmecelelerin
çünkü ben
esridiğim her sıvıyı
gecenin memelerinden emiyorum

eskiden esriyorduk
sarhoş oluyoruz şimdilerde
kelimeler değişiyor
yeminler unutuluyor
yumruklarla göğü deldiğimiz
hatırdan çıkıyor da
sade/ce
siyahından hayat zermeden gece
emziriyor beni sonsuz anaçlığıyla

gecenin bir cin olduğunu varsayabilirim
o kadar muhteşem bir iklim de değil
muhtemelen
puştluğumu kapatıyor diye
seviyor olabilirim geceyi
muhtemel/en basit gerçek bu
esritmiyor
uyandırıyor
soğuk kaygılı
ve karamsar rüzgarıyla

hurufun zindanından kaçtım
sözün aksinde durulayıp
düşük özneli bir yılgınlık döküyorum
kağıda

netameli ve dayanaksız irkilmelerle
savunuyorum seni aşkım
şehrim şiirim

geceyi imlâyla seviştirmem önünde
bir engel/s yok artık
terden tuzu damıtmama gerek yok

kağıdın yarasını
otalayan
kanlayan
anlam/layan
bir yanılısamadır artık
bu şiir..

ey sesiyle yaramı bastıran yılgınlık
seni bu şiirle öldürebilirim

04 Aralık 2008

* (Sezai Karakoç-Mona Rosa Aşk ve Çileler'den)

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/178823/dusuk-ozneli-yilginlik.html>

Duy/ulan

[italik]

Aynaya yalan suretler düştü
Hayal kir götürmezdi oysa
Denklemlere denk getirildi
Onyedi yaşın bütün iştihası
Fişek gibi fırlamalıydı oysa
şıklar arası sıradan
Ayıplanmalar içine düşen
Mezun cehalet

Cehalet..
Ne kadar iticiyse
Bir o kadar da ferah
Sevindirik artakalmalardan
Saygısız boşalmalara
Oradan baca içi pornografiasına
Yol açan bir edepsizlik

Edepsizlik
Edepten de olabilir mi
Leş kargası
Kendi leşinin kokusunu da alır mı
Petrol fiyatlarına endekslenebilir mi ki
Arab/esk bayram ölüleri

Ölüler
Bir fanusun içinde seyredilen
Uzak lanetli bulaşıcı
Timsah gözyaşından bile mahrum
Cahil ölüler
Diş kamaştıran bir ekşilik kadar bile
Dokunamaz
şehir ahalisinin duyularına

Duyurusu yapılmış
Bir seremonidir aslında
Hayat diye duyulan
Tanrı aşkı bağıırır
İnsan artık duyulan

15 Aralık 2008

şükrü Özmen
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/202531/duy-ulan.html>

Bohem Çökelek

[italik]

gecenin ruhu
geldiyse üç kere vur
biri aklıma
-ki ses vermez sanırım-
diğeri kalbime
öteki şiiire

zamanın hasadından
hisseme düşen an
buradaysan sars beni
cılız bir çocuk gibi

evvel zamanlarımın içindeki cin
sesini esirgeme
kalburüstü kalabalığımdan

kırık aynalara yansiyayım
bozuk plaklarda taş olayım isterse
yeter ki geri getir
ömrümden götürdüğün sihri

ey! ..
ardımdan ışıklar salan tünel
karanlığına koşuyorum
siyahına
pervanenin yağmına

ey! ..
ölülerin efsunlu kokusu
dol içime
ruhum giderken
eşyanın cehennemine

ılık bir kadındır bana
gece
gökyüzü
mavi ve düş
esnek eğri ve muğlak

öç kesitlerinden eser yok orada
dümdüzlüğümden
düpedüz uzaktayım
onun koynunda

ey! ..
başına ağrı diye saplanan
akılsızlığım
avuntumdur geyik gözlerin

elmalar kediler ve güz
vişne ekşiliğinde bahar
yüksek duvarlı bahçeler
ekmekepleri
tandır
çökelek
anne ve komşu teyze

çocukluk
işte böylesi bir çoğulluktur
tekir büyüdükçe

tekilleşen büyüklük
bizim yaşamak sandığımız

öyleyse
kendimi mahpuslayacağım
kör
zifir bir akşamüstüne
koynumda
komşu bahçeden çaldığım kirazlar
şıralı biraz -ama yeterince kırmızı-
koynumda şiirler
ve
gece koşullarıyla
mahpuslayacağım kendimi
hayatın büyük şelalesi ardındaki
mağaraya

çıktığımda örtsünler beni
ahmed gibi
ama çıkarsam tabii

tufanlar kopsa çıkmam
kan aksa çağlayandan
su niyetine
umurum değil
sadece
yoldaşlarımın ölüleri
ulaşsın inzivama
sadece
onlara ağlayacağım
çünkü

sudan kırılğan
ışıktan saydam
akıştan şedit
aşktan yufkayım zira

zira kalbim
ıscacık
çökelekli
bir gözleme kıvamında

ah anam
ah deli doğurdun beni
ay vaktiydi çare yok

yalın doğurdun beni
yalan dünyaya..

..onsekizubatikibindokuz..

@..

Şükrü Özmen
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206066/bohem-cokelek.html>

Kara Kaplıya Kara(ğ)lamalar

seni sevmiyorum
en uzun
ve
en yılmaz günlerimin
kara kaplısı

sert duruşlar
ve erkek haykırışlar
ardına giz(em) lenen
bir sönüklük tınısı artık
varlığın

kırgınım çünkü
sarıldığım her sabah aydınlığına
efkarsız günlerin özlemiyle
yanıyor
yakılıyorum

sen
en uzun
ve
en düşsüz günlerimin resmi
sana nasıl baktığımı
bilmelisin
hayırsız yorgunluklarımı
hayra yormaya yeltenişimi
anlamalısın

işte budur
nefesimden uçup
ciğerime dolan ecza
ki
seni yırtarcasına
karalıyorum

19 Aralık 2008

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/217202/kara-kapliya-kara-g-lamalar.html>

Sakar Yağmur..

[italik]

sakardı yağmur
önüne ne gelse yıkardı
yıkardı yağmur
ölüme ne gelse yıkardı

yehova şahit değil
kan kokusuna
tanrılar üşengeç
yerküre utangaç

barkod numaratoğrafisi
tek teselli
bir kaç kelam
bir kaç selam
kuru kuruya

isimsiz tasmalar
alışveriş listelerinden karalandı
karalandı kanla karartanlar
tarihten

elçiye bile zeval varken
nasıl misket oynayabilir çocuklar

yağmur ısırdı
bulutun beyaz teninden
sakar ve yıkıcı
üşengeç ve tedirgin
bir aradilde ağlaşmalı şimdi sadece

şimdi
sadece
kıyamet kıraatleri
kulaklarda

oysa yağmur
ne deminden önce
ne belkiden sonraydı
sakardı
yıkardı
hepsi bu..

@..

17 01 2009

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/217527/sakar-yagmur.html>

Kurşunî Bir Kışa Uğurlama

Aklımı
Gecenin hizasına yazıyorum
Kırışık bir örtüyü andıran
Bitkin
Aklımı

Seni ise
Yeryüzünün engebelerine kilitliyorum
Kalbini
Denizin karaya yaptığı girintilere
Aşki yakarışlarını
Sahilden leş toplayan kara derililere
Sunuyorum

Seni köhnemiş bir tevarüs sayıyorum artık
Basıncını şiirle bertaraf etmekten vazgeçtim
Gayr-ı memnu bir ideaya denk getiriyorum
Var bulunuşunu

Ey kapılar ardında fısıldayışım
Adını bir sayfada gördüğümde
Sesimin en cılız çıkıntısına hapsettim çıplaklığını

Sevişgetirengillerden
Bir canlı sayıyorum seni artık
Yüzümün kirazında ablak yaz hikayeleri

En koyu maviden
Denize doğru yaslandığımız bir zaman
Küfretmeye doğru aktıydık da
Paçalarımız ıslandıydı dalgadan

Ki aya da bakmalı insan diyordum evet
Güneşe ve yıldızlara baktığı kadar
Göğün büyük tekliği
Işıksız zamanların
Baş ışıldayıcısı AY a..

[italik] (-ay bir doğruluktur
dolun ve yalın haliyle
flu bir gökyüzü resmidir
karaltsız gölgesiz
ışıkta ve şiirden mamûl
oysa bahar bir yanlış algılamadır
genleşen topraktan
hayat fişkırtıyor sanılır -ki yanlış-
bahar bir illüzyondur
her kaşıntının aşka yorulduğu-) [/italik]

Sonra kırk bir kere ağladım
Seresepe hüznler boğdum
Taşlıklarda..

Sarı zamanları yazdım
Sarı samanlara
Bacalar ve ecinniler girdi düşüme
Arkaik kalıntılarında üşüdüm
Bazı sıcak coğrafyaların

Seni ellerimde bir kuş ölüsü tutar gibi

Seni savaşlardan kaçır gibi sevdim
Giyotine koşar gibi
Atılır gibi kamçıya taşa gaza ve zehre
Gül kurusundan cennet düşü devşirir gibi

Direnifim şiirim kavgam ateşim gibi
Savaşım kısırağım kalemim kağıdım gibi
Yazgım gibi
Sevdim seni eyy..
Göğsünün buğusuna del'olduğum sevgili

Ey bana korkusuzluğu bahçeden
Koru beni o zaman
Kara suretlerin ilencinden
Zamanın ay ın ve çocuğun kırıntısından
Büyük ve dehşetli karanlığından insanoğlunun
Ormanların tortusuz çağılıtısından
Gecenin sihrinden
şairden ve
şiirin ahenginden
Yehudanın lanetinden
Bombalardan
Mermilerden
Gırtladıma dayanan karanlık lokmalardan
Uzun sözlerden
Kısa sözlerden
Gözlerin zulmünden
Haber bültenlerinden
Gökyüzünden
Kitaplardan
Akşamlardan ve yıldızlardan
Saireden
Vesaireden
Koru beni
Ey bana korkuyu bahçeden

Sen "ol" dedin diye
Aklımı
Gece göğünün karşısına yazıyorum

Küfrederek
Sabah ışılıtısına
Bahara
Kestaneye ve çaya
Lanetleyerek
İnciri zeytini
Ve aşkı..

@..

onaltınisanikibindokuz

şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/223503/kursun-bir-kisa-ugurlama.html>

Yağmur: Suyun Şiir Hali..

şehre büyük bir yağmur yağacak
bulutlar ağacak
hüznümün üstünden

şehre iri bir yağmur yağacak
karanfilde koku
tende şehvet
okyanusta tuz bitecek aniden
kanı çekilecek şefkatimin
ruhu kaçacak şiirin

şehre aksi bir yağmur yağacak
medeniliğimiz savaşa gark olacak
o sırra ereceğiz o sıra

şehre yeni bir yağmur yağacak
kente dönüşeceğim
kentsel dönüşümleşeceğiz
bütün şehir ahalisiyle

şehre lapa bir yağmur yağacak
tiril efil çisil
tiril efil çisil
bir yağmur yağacak
yağlıklarımızın üstüne

şehre dokunaklı bir yağmur yağacak
değen ağlar cinsinden
kirsiz kârsız zararsız

bir yağmur yağacak şehre
AKlaşıyoruz sananlar
siyaha yaklaşıyorken

onmayısikibindokuz

@..

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/232802/yagmur-suyun-siir-hali.html>

Beyaz Giyen Periler

[italik] Göklerden yerlere
İnen melek gölgesi
Zamanın tandırında pişirir akli
Kalemler çaresiz şiir zavallı
Bacalardan tüten çamur sevdası
Oyuyor safderûn bir aymazlıkla
Kendirlerle sarılı garip ovayı
Kediler sarılar taşlarla kaplı
Garâbet konağı şu civar başı
Sarıya beyaz giydiren efsun
Beyazda sarıyı yıkayan şehir
Aşka yol veriyor yakamozsuzluk
Geceye ay katıyor hülyalı dalış

Bacalardan perilerin geliyor oluşu
Çıldırtsa da şairin eksik mısralarını
Yetmiyor anlatmaya yetişemiyor
Kendini serçelere neden sunar
Güneşin sabah mahmurluğu
Bir ardıçkuşu neden küflenir
Serinliğin iksirsiz zaafiyetinde

Neden boşalır kalbe
Seller gibi bir hüzün
Niye ki akla düşen fir'âk ateşi

9 Şubat 2007 [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244491/beyaz-giyen-periler.html>

BirAz Ölüm

[italik] (adınla başlıyorum..
elif lâm he)

gözlerimin karmaşaya alışması gerekli
kırıntıdan paçavradan arınmalı kalbim
sen olan bütünlüğüm parçalanmadan
ben olan hiçliğime ulaşmalıyım

ki şu derin karanlık
ve içinde şakıyan kuşlar için
biraz teşekkür
biraz tövbe ediyorum
çok yanıldığım
başkalarınca bilinmeden

oysa azıcık ölsem
çokça yaşayacaktım
az yaşayıp hiç ölmeden

serin yaz geceleri sundun bana
bu ve buna benzer yüzlerce gece
kalem kağıt ve aşk sundun

halbuki ben
tüm sonralardan kaçipta
sana aksaydım her serin geceden
kavline koşsaydım

az yeseydim mesela
az konuşsaydım

bütün vücudumla dönseydim ona
biri bana seslendiğinde

salıverir miydin beni o zaman
elma hırsızları zindanından

(adınla devam ediyorum..hay..)

şair
"gecenin üçüdür en uygun vakit, bahse girerim" **
dediğinden beri
gecenin her durağında bekledim
öyle bir hülâsa var ki yedeğimde şimdi
uykudan güzel herşeyimi yitirdim
şiiir de zerkolunmuyor artık kalemimden

çeteledim dünyayı
keopstan kâbe ye kadar
ihanet muhasibiyim
hesabım oldukça kabarık

halbuki biraz ölebilsen
çokça yaşayabilirdim sanırım

şimdi
her önüme gelen derinliğe
bir akşamık tuz serpip
ölülerin irkiltici kokularını
teneffüs ederek
çalışılmış ve büyük
çok büyük bir yakarış için

gözyaşı biriktiriyorum

birazcık ağlayabilsem
çokca gülebilirdim sanırım

kalbim
tütünle ve geceyle
arıtılabilir bir kimya değil artık
ona bir yakarış gerekli
şu gecenin içinde
şakıyan kuşların ki kadar
büyük olmalı
en azından

ağır ve serin
tozlu ve yumuşak
bir ikindiye doğru
kulaç atabilirim oradan sonra
ezan ve
yanıp sönen kırmızı ışık
bitti nasılsa

ilk ışıklar tepelerden akarken
bu şiirin sesini
birazcık açmalıyım

'ol' dedin oldum
'öl' de öleyim
(ve biliyorsun ki bu bir yalan)

(adınla bitiriyorum
la havle vela kuvvete illa billah..)

@..

yirmibeşhaziranikibindokuz

** İsmet Özel // Akla Karşı Tezler

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/248663/biraz-olum.html>

Kürdîli Hicazkâr

[italik] ne yaz ne güz artık mevsim
ne açız artık ne tam tok
içre hüznlere doğru
yol almaktayız
içte hüznlerle

akşam artık ne kara ne ak
ne mutluyuz tam tamına
ne kederli
dalgınız çünkü
acıyoruz geceye
dargınız çünkü
dâr-ı dünyaya

toprak artık ne kandan mamûl
ne sihirden
biz ise toptan topraktan

kardeşiz akrabayız
kürt kadar kıllıyız
laz kadar sivri
ingiliz kadar kibirli
toprağız toptan
toptan toprağa döneceğiz

aşk kalbimize
eski basıncını uygulamıyor artık
zira yaşılanıyoruz
yaşarmaktan utanan
gözlerimiz çıkmayacak mı sanki
demir oklarla yerlerinden

cennettekiler biraz ağlasın
yer açılsın gayyada
savulun
dünyacak geliyoruz
yanmaya

siyaha lâl kestiren
bu geceyse eğer
bu geceye and olsun
şaraba ve hurilerin memelerine de
savulun biz geliyoruz

gece kadar karanlık
günah kadar beyazız

savulun ey ehl-i kubur
biz de geliyoruz
yanmaya..

@..

onbirağustosikibindokuz

Şükrü Özmen

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/273335/kurd-li-hicazk-r.html>

Söylev

aynadan aklıma yansıyan keder
seni tutup yüceltiyorum
sabahın ilk ışığına yeminle ve
savaşın ilk kanına öykünerek
karnından ikiye böleceğim
bilmeyişimi

ki demirden adımlarla
ortaçağ şehirlerinden
geçen bendim
bulut dokunuşlarla
sevgiliyi titreten de ben

hüzün gözlerimi
ısırsaydı azıcık
böyle kalemde
böyle kağıttan
böyle geceden
çıkarmazdım acısını
eylemsizliğin

sakin ve yer ile yeksan
bir avrupa kentini andırmazdı
kalbim o zaman
yıkıntılar arasından
incecik bir arya gibi
tınlamazdı hatıratım

ben
benimi bulalı
bende benden eser yok

çağlayandı bir zamanlar
şimdi damlasız uçurumum
kılıncım nerede
sövgülerim nerede bilmem

'tanrı adamı iddiasından vurur'

şimdi
keder
aklıma aynadan yansıyor
ve gözyaşım ancak
gazze ye dekor

yoksa
isyan bayrakları dalgalanmıyor mu artık
dünyanın hiç bir arazisinde
hiç bir devrimci
hiç bir kompradoru tepelemiyor mu

hiç mi kalmadı
moro da çeçenya da küba da
keşmir de ve turan da
ömrünü iddiasına satan adamlar

'iddia adamı tanrısından vurur'

yoldaşlar
iyi dinleyin ki
yorulan bizden değildir artık
ve yattığı yerde vurulmalıdır

yorgunlarımız

karanlığı aydınlatmaya
iyi Őir yazmak yetmez
iyi sıvıŐmak değil
iyi savaŐmak lazım artık

kökünde hayat konuklayan Şu ađaĥ
kanadında melodi taŐıyan Şu sinek
kalbinde sırlar besleyen Şu kadın
ve diğer bütün dünyalılar

iyi dinleyin beni
ki

'tanrı iddiacıyı iddiasından vurur'

@..

onikieylülikibindokuz

Şükrü Özmen

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/288126/soylev.html>

Esnek Eğri Muğlâk

[italik]
toparlanıp yola çıkmalıyım
yanıma biraz gece alsam
aklımı karartmaya yeter sanırım

kokulardan anneyi
öpüşlerden oğulu
ürperişlerden su yu alsam
dünyayı hatırlamama yeter

şiiiri isyanı ve aşkı
dostlarımın kıvrak lehçelerine terkedip
bir tutam karanfil olsa
yeter ağız kokuma

küfredip dik yakalara
gravatlara
neonlara ve
astarsız urbalara
yanıma biraz itiraz
biraz yüz kızarması alarak
çıkmalıyım yollara

öylesi bir kasırgaydı ki dünya
yoruldum yangınında titremekten
öyle takatsız bir direniş ki bu
yaşa yaşa bitmez
yaz yaz tükenmez kalem

belki bu yüzden vazgeçmeliyim artık
kuş cıvıltılarını
serin şarkılar olarak nitelemekten
bu yüzden ağdırmalıyım cenneti
gövdemin üzerinden
cehennem sadece
bu sebepten

anne bu yüzden
oğul
gece
ve aşk
bu yüzden

kara kargısı böğrüme batsın
toprak kokusunun
yalın kılıçlı neferler tarafından
katledilerek
sabah ezanlarında

elbet isteyecek birşeyler olmalı
erzaksız yola çıkanlardan
çıkınına sular ve korkular dolduranlardan
tuz
zeytin
ayet ve elma

ağlayışlardan hasret
yanışlardan ihanet
kafiye ve selamet
bir çimdik amerika
birazcık yehuda

az biraz çöl
gül ve kosova
yeter bu (k) azık bana
toparlanıp yola çıkmalıyım

demirin parmaklığı
suyun bir cinayet faslına
dönüşebildiğini unutmadan
anarak Eylül ü
ve hayalarımın yediğim akımı
toparlanıp düşmeliyim yollara

bir çok şehirden geceleyin geçtim
ama tanırım az biraz
kralımın arazisini

hükmüyle ağartıp
emriyle karartanın
bilirim
ülkesine giden yolları

esnek eğri ve muğlak
bu azık yeter bana

toparlanıp yola çıkmalıyım
burnumda
kokulardan anne
tenimde
ceryanla

@..

dokuzkasımikibindokuz..

Şükrü Özmen
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/301428/esnek-egri-mugl-k.html>

BirAz Ölüm II

şimdi biraz susmalıyız
iyice terledik çünkü
hüzünle ve geceyle
sevişirken
şimdi
biraz dinlenmeliyiz

[italik] çıkarken ışıkları söndür.. [/italik]

eskiyen kahırlarımızı
şişelerden damarlarımıza
antik gözyaşlarımızı
şirazesine koymalıyız tekrar

gelirken biraz siyah getir
bal sürdüğüm göğsüme örtmek için

biraz serinlemeliyiz şimdi
gece
kor kanatlarıyla alnımıza
bilinmedik
ve arkaik şekiller çizerken

[italik] kapıyı kapat çıkarken
tüylerim soyunacak çünkü
despot utançlarından.. [/italik]

şimdi biraz yürümeliyiz
yeniden rastlayabilirsek
bir kırmızı lambaya
sorarız o zaman
kırk ikindilerle suladığımız
rengin ülkesini
(yeşilin yani-yeşilin..evet..)

[italik] çıkarken
iyice çık
sızmasın içeri
senden hiçbir karanlık [/italik]

çünkü şimdi biraz ağlamalıyız
yanaklarımız tuz tortusuna açık
kalbimiz tuzsuz bir kedere

bir iç ülkedeyiz ve
bir iç denizin yalayışlarıyla
açıyoruz gözeneklerimizi
bu cünup idealardan
gam getirdik
artık yetişir yaz
bu yarasalar az emsin
bu fareler az kemirsin
fikir-i firarımızı

[italik] çıkarken beynimin üstünü ört.. [/italik]

biraz kum yemeliyiz şimdi
biraz çöl çekmeliyiz ki içimize
gölgelenebilelim hurmaların altında

kas ve tendon
kemik ve eklem

gerilmeli çatırdamalı
hüznün direncinden

[italik] çıkarken biraz ağla
ve kapat kapıyı ardından
ışık sızar
şiiir yazarım yoksa [/italik]

şimdi denizi öpmeliyiz biraz
çok yorulduk
feribotların simetrik köpüklerini
denizin düz mavisinden
ayırmaya çalışırken

kadim yaralar bağlamalıyız
yeni kesiklerimizin üstüne ki
iyice kırılınsın zaman
kabuk tutsun aşk ve dünya
kopsun içimizin dirence yatkın telleri

[italik] çıkarken üstüme dağları kapat
secdemi boşver kapat
kapat [/italik]

şimdi yanmalıyız biraz
havuzlar dolusu yanmalıyız gayyâda
en uzun gecede ve en kısa günde
gediklerimiz merhametle dolana kadar
etlerimiz kıvam tutup
akana kadar kemiklerimizden
üstümüze başımıza bulaşan
vedalardan arınıp
tamgeçirgen bir aynaya
dönüşene dek

[italik] çıkarken ateşin altını harla.. [/italik]

biraz inlemeliyiz şimdi
yaşamak kırgınlığımız geçene kadar
nasılsa üstümüzde gök mavi
nasılsa altımızda ova yeşil
unutup
bütün serinleme ayinlerimizi
biraz inlemeliyiz şimdi

[italik] çıkarken sancıyı bana bırak
hayatın üstü sende kalsın.. [/italik]

biraz direnmeliyiz şimdi
tuz ve ekmek
ateş ve su
teneffüs ve sigara
yeter bize

[italik] çıkarken savaşı kalbimin üstüne bırak
uyanınca aramayayım [/italik]

oraya evet
yeşilin siyahın gecenin yanına
düşün şiiirin sihrin yanına
kavganın çocuğun annenin yanına
ruhun yazgının direnişin yanına

su yun yanına
ter-ü taze gençliğimin yanına

[italik] çıkarken ölümü
hayatımın üstüne bırak [/italik]

şimdi BirAz ölmeliyiz..

..

@..

onüçaralılıkikibindokuz..

şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/306075/biraz-olum-ii.html>

ikiZZaman

[italik] adamakıllı bir rüzgar esse
bir kanatlı kainat uça içimden
insanların gözlerine
gökyüzülerine doğru

ellerimden kılcal kederler boşaltsam
acının bin uçurum boyuna
kanyonlara mor çiçeklere
açların nefes kokularına doğru

ikizim olsa zaman
geçip gitsek
gecenin
daracık tünellerinden

kör yakarışlarla uzasa boyumuz
yelkovan olsak
akrebe doğru

bir kırağın göz kenarından
serin şiirler sızdırıp
şişeciklere
sabahın arı duru sükunetine
masmavi bir hikaye düşürsek
kadim mekanlarına dünyanın
piramitlere ve
firavunların kalbine doğru [/italik]

kasıtsız bir kahırdır yaşadığın dünyalı
biz dostuz dediyse dosttur şairler
çekik gözlü çocuklardan tahrik olmayı bırakıp
biraz afrika yı düşünmen lazım

'asyadan gel asyadan'

savaş çıkar hır çıkar
gönlün kırılır
steplerde susuz
ve radyoaktif serpintili sivilcelerinle
kalakalırsın belki

günün dolgun memelerinden
bir ikindi sağsan
bir mağlubu emzirsen
bir aşka kol kanat gersen
daha ilkel olsan
baltalasan balçık bulaşık zihnini

bir rüzgar esse
bir serin kuş uça önünde
ömrüne yaklaşık bir değere denk gelse
dünyanın desibeli

adam akıllı bir rüzgar esse
dağıtsa içimin gazellerini
katsa hüznün tozunu
kalbimin dumanına

@..

[italik] ondokuzocakikibinon.. [/italik]

[alt_cizgi] Şükrü Özmen [/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/318698/ikizzaman.html>

(g)ECE

sabahı bir cıvıltı olarak tanımlayalım
erken bir ürperiş sayalım
bulutların ağarmasını

geceyi bir yanılığ olarak hatırlayalım
yakın bir intihar sanalım
yıldızların kamaşmasını

geçitlerde ve tren raylarında
asfaltta ve feribot köpüklerinde
hep bir iç yanılığ bir heves kırığı

biteviye bir yangı
derin devrik cümlelerimizde

oysa serin ve kıpırtısız her izah
beynimizde bir şavka tekâbül

bir varlık hendese aklımız
şirden arta kalan zamanlarında

büyük suların
ve büyük hayallerin çığığında
sağırız

elimizde
heybesine tıka basa aşk dolduranların
çok akışkan kanları

sabah bir dayatma
sabah bir ayartma

gece nem ve hayâl
gece sis ve melâl

birmartikibinon

@..

Şükrü Özmen
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331610/g-ece.html>

Sütire ve İnşirah

[italik] dehşeti gör
ve
yeryüzünü siyaha boyayan şehveti

kasıklarında karanlık patlamalar
kozmetik bağırtılar
var oluşa bağlı ağrılar
var olduğunu zannedenlerin

şiiiri kirleten
aşkı iğfal edip
apıştan dünya seyredenlerin
kulak tırmalayan
ruh karartan
çığlıklarını duy

sen
bir yeryüzü imgesinin artık
ey
loşluğuna sabahlar
sepia eylüller sunduğum hayat
içimde debelenen dehşeti gör

ey
kulaklarından tutup
dizime yatırdığım yanılış
aykırı kuramların
beynime yaptığı basınç
gör beni
tenden öte
candan ziyade
gör

bir hazanı
bir yağmurla
bir bulutu
bir kuşla
değiştir

bir yangıyı
bir şehvetten koru

beni koru
kara ruhların
kararmış hiçliğinden
gecemi esirge
ve eksik kılma üzerimden
kuş seslerini

aşk
bir tanımdır
gözlerimin yatağında
bir kasırğa
bir deprem
bir okşayış olarak
aynı zamanda

geçirgen zıtlığımdan koru beni
sarsak bilgiçliğimden

kağıdı kutsayarak
kalemi

bir yaraya direnmek
bir ilenci gidermek savaşında
silah görerek
yazıyorum
yaz dediğini
yazgının

beni gör
ey ruhumu
saman kağıtların pürüzlerinde konuklayan aşk
beni gör
ve beni koru
seni şehvet sanmaktan

korkumu gider
korkunçluğumu sütrele
cinayetimi sakla
ve
beni ört hatice
dağları ört üstüme
geceyi ve gökyüzünü
cehlimin üzerine kapat

inşirâh ol bana
kalbimi aç
göğsümü aralayarak
karart beni
ört beni ne olur
kalbimin vahyi geldi
az önce

OKUdum
anladım
ağladım ve korkuyorum
ört beni

anlayışımı gizle
süz beni
evrenin bilgisinden
geceden ve hayaletlerden

sez beni
alemden
ayetten
şiiirden

@..

onsekizmartikibinon

Şükrü Özmen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/342239/sutre-ve-insirah.html>

Flush Royale*

[alt_cizgi] **as.. [/alt_cizgi]

[italik] içimde gürleyen isyan
ve kapkara gökyüzüm varken
bir kuş ölüsüymüşüm meğerse
su
ses tellerime değmeden önce
pan duymazmış öldüğümü
o yüzden gelirmiş her yıl ilk bahar [/italik]

[alt_cizgi] **rua.. [/alt_cizgi]

[italik] şehri
ilaçlardan okuyorum
miadı dolmuş
şifası geçmiş şehrin
deprem olmuş geçen gün
volkan patlamış
yağmur bile yağmış hatta
haber bültenlerine
babam kadar baksaydım
haberdar olurdum
dâr olurdum belki

..
bu prospektus okumalarına
bir son vermeliyim belki de
sonra ama / hemen değil
meşgulüm şimdi

kanatlarımdan sağanaklar boşaltıyorum
yerin yedi katına
aşk yokluyor cismimi
terliyor ve tuzumu emiyorum
gül kokluyorum bol bol
gül reçeli kaynıyorum [/italik]

[alt_cizgi] **dam.. [/alt_cizgi]

[italik] kitabesiz bir anıt yükseliyor
oradan
denizin ülkesinden
içime doğru

bazı kuşlar
bazı zamanlarda
çok güzel ötebiliyor
martılar gelmiyor evlere ve
aşkı anlıyoruz onların çılgılığında

kabaran hüznü
telaşlanan hasreti
acıyı kavgayı ve ah ı ise
güvercinler söylüyor
aksak sedalarıyla [/italik]

[alt_cizgi] **jack.. [/alt_cizgi]

[italik] biz yeryüzüne
yüzüne bile bakılmayacak

bir çağda mı geldik sevgili

bu yüzden mi hiç yüzü yok göğün
hiç bir esaret âzâd olmuyor
kapkara kalıyoruz kapkaranlıkta
tâ ki
şehrin neonları
dalgalarla onarılıncaya kadar

biz yeryüzüne
yüzünden okuyucular olarak mı geldik yoksa
sevgili

ama sesimiz sloganlarda bitmedi ki
fısıldasak
gök gürültüsüne dönüşebiliriz halâ
ağlasak
hıçkırığımız karışır siren seslerine

üstümüzde gecedен kalma şehvet
yanımız yöremiz hep cennet

biz yeryüzüne
yüzümüzü sürmek için mi geldik yoksa
sevgili [/italik]

[alt_cizgi] **ten.. [/alt_cizgi]

[italik] hece
zorluyor kendi bedenini
az yarım

söz
ikindiden kalma bir sarartı
aşk terliyoruz buram buram
bunun
aleme iyi geleceğini bilerek

ahh mesafe ve ahh deli çocuk
sığınıyorum senin işvene

bir heceye giriyorum ki
kanatlarım zonkluyor döndüğümde
bir hece giriyor içime
susuyorum
su /su /yorum yok.. [/italik]

[alt_cizgi] **rest..pot açık.. [/alt_cizgi]

@..

onyedinisanikibinon

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/345190/flush-royale.html>

Mistik Manifesto

[italik] 1

göğsünü bahara terket
duanı
akşamın yumuşak şefkatine zerket
zira
yeryüzü bunca cıvildarken
irkilen sanrılar değil
affa dair hevesat

2

bil
ki
orada
oldukça doğuda
oldukça uzakta ve
oldukça yalnız
o ağacın altında
hükmüyle karartıp
kün'üyle ağartanın arazisinde
münzevi ve
alabildiğine mistik
tabloid bir gökyüzü var

3

kargaşanın ortasında
gözünde hala yar resimleri var
ve sesin
gecenin endişesine ertelenmişse
sükun ve felah düşüyle
telaşlanan iskeletini
kubur faresi açıklığından kuru

4

ensenden yakalan inşiraha
oku anla
titre ve ışıklan
ısın
aşkın hâr-aretiyle

5

geceyi şiiirden kov
gülü çağır yerine
dizlerini nasırla ki
biri seni çimdiklesin
merhamete dalmak için
ah et ve teslim ol
dünyanın tabii yeşertisine

6

dik dur-ma
eğil
doğrul ama doğrulan
eğil ve fakat acıma
halas ol şüpheden
ses ver bülbüle
gülün hatrına

7

yoğun bak
yoğun bakımlık vandallığına
aleme akacak kadar sivilaşsın kalbin
gevşet ve yükünden kurtar ruhunu
sesin su da
gözün ışıktadır
ruhun suyun öte yanında

8

bir cennet kalabalığı ol
bir mevsim geçişi
dolaysız cümlelerin
o acınası
o anlatıcı
o bitkin bildiriciliği
ve saflığıyla kapla hüznünü

bir şehrin en ucundan
yeryüzünün en siyahına daldırdığın gözlerin
bir ah yeşermesi
bir ılık titreyiş olsun
gövdenin uçurumunda

lokmanı Ay la paylaş
sesini uçurumla bölüş
kıyamdan rükûya
oradan
secdeye dönüş

@..

yirmiikimayısikibinon

Şükrü Özmen
[italik] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/360234/mistik-manifesto.html>

İlk İlik // İlk Düğme Sorunsalı

içinde gurbet düşü olan her devrime yemin ettik
kızıl bir şafakla gireceğiz diye aklın ufuklarından
marşlar diriltecek sayrılığımızı
er ve gür haykırışlarla direneceğiz diyerek
and içtik sabah civıltıları üzerine

oysa her şafağın bir de eflatun tarafı var
yazgıyı hüzne denk getiren
kalbimizi ısırın bir vaveylası var her tan yerinin

biz şimdi
neler olarak gömüleceğiz toprağın yedi katına
ne olacak düğmelerimiz
hangi iliklerde kilitli kalacağız

biliyoruz ki her çocuk
biraz gök rengidir
biraz suya çalar her anı
her düş yeni bir yakarıştır da
deminler erir
belkiler çoğalır potasında

anneler müşfik olmayı öğrendiklerinde
saçlarından bin gökyüzü doğurduklarında
kırmızı düşler kurduğunda ergen kızlar
deminsiz sonralara daldığında erlerin kimyasalları
bir gök resmine dönüşeceğiz
bu şehrin semalarında

buluttan fırçasıyla tanrı yazar sesimizi
alemin akkağıtlarına

ve tüm politik eylemlerden geçip
şiire düştüğünde gece
reel zamanlardan
borsadan ve tecimlerden kurtarıp zihnimizi
zebur yumuşaklığına koyduğumuzda
ayetler aktığında içimize
mağara kapatıldığında

serbest düşünme zamanları
kuş sesleri
orman uğultusu gibi detaylar sardığında ruhu

bizler,
sabahtan geceye
bir enkaz bir yıkılış olarak düşenler yani

suyun sesini açıp
gövdemizi aşkın yağmuruna teslim ederiz
ki bu en delirmiş halidir şairliğimizin de

şiiir
çaresizler çaresi bir zavallıya dönüşmeden
biz sabaha yıldız biriktirsek ne çıkar
er vakitlerin seslerine biraz iman

uykuyu kanıksadık da ne oldu bunca zaman
her ikindiye yitirsek ne gam
seher kızılığına ram
tan morluğuna aşına değil isek

tut ucundan altı okka
deniz paklasın içimizi..

onmayısıkibinon

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/360654/ilk-ilik-ilk-dugme-sorunsali.html>

Kıyas

[italik]

sorular geliyor aklımıza
derin damarlarında gezerken dünyanın
zambaklar diyoruz
neden bunca arsızdır
nedir alnımıza çakılan bu sağanak
iskeletimize kadar terliyoruz
sorular sormanın esintisiyle
yaşamak bir nedamet değil
bir arkaik alışkanlık hiç değil
sorular soruyoruz kuş seslerine
hiç cevap istemeden
her kuş bir diğerinden
daha bilge
cevap veriyorlar endişelenmeden
sabahın kuşkusundan
hiç nasiplenmeden

zaten bir beleşlik değil mi
yüzümüze sürdüğümüz kıyas
alnımızı çatlatan bir direnç değil mi
alyuvarlarımızı saklayan nispet
delilik bir gölge değil mi
aklın su kenarlarında

@..

ondokuzhaziranikibinon

Şükrü Özmen

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/373961/kiyas.html>

BirAz Ölüm III

yine adınla başlıyorum
gecenin ortasına
(elif lam he)

sesimi sızdırıp zamanın enkazından
suya yansımalar düşürüp en gerici tavrıyla
ağlamaklı bir söylev hazırlarken kuş seslerinden
zifirin endişesine düşürüp lâl idrakimi

yine adınla başlıyorum
ey! ..
haylayan
hayatı kayralayan

gecenin şeytanlarını susturup
şüre yol verdikçe kelam
artık bir endazesiz kalmayınca gözyaşlarının
neminden pas sızan akşam üstlerine
derin dipsiz damlalarla sığılıyor pişmanlıklar

oysa her anı bir anlık ölüm
her ölüm bin hayatlık an

susup
sesin iksirinden ciğerlerimiz patlayıncaya dek
dehşeti bir yeryüzü kırılması
bir arz devrilmesi görüp
az yaşayıp
çok ölüp
aşkı karaborsa bir yangıya dönüştürmeden
kırk ikindi kıvamında yağmurlarla
veda etmeli gece kuşlarına
çünkü
varım yoğun
yarım yoğun bir keder
ve sersefil bir kırılma
dilencininkine eşdeğer

ben ölürsem
belki kuşlar sarışın yumurtalar çıkarır

sen ölürsen
esmer bir adamın sakalları uzar geceye doğru

biz ölürsek
loş sabahlarda renksiz endamsız bir ayna kırılır

ve siz ölürseniz
saygıdeğer saygıya değmezler
kumral bir gözyaşımız olur size dair
yalandan ağlarız

lûtfen
hatırlatmasın bana kimse
dünyanın bir ağaca benzediğini
çok zaman önceydi
budandı bahçede akasyalar
mezarlıkta kurumaya meyyal ihlamur

ölüm
itirazsız bir gebelik
infarktında doğum sancısı

tik ve tak

yaşamak
kadim bir cinayete dönüşeli
post-modern bir direniştir
ölüm

adınla bitiriyorum ey mûmit
ey
şafağın ve gökyüzünün
dantelacısı
ömrümü adınla bitir

@..

yirmisekiztemmuzikibinon

Şükrü Özmen

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/378763/biraz-olum-iii.html>

Şifa Niyetine

Yüzümü tuza yaslıyorum
Denizin şifa veren tadına

En iksirsiz duamla yakarıyorum
Sesimi bulut siyahlığına gark eden
Uzun ve yılgın dinlencelerime

Öteden beri
Öte den beri ye atılmış
Bir öte beri gibi duran kalbimi
Aşkın sarraf zarafetine terk ediyorum

Ellerim dokunduğu her şeyden
Yüzüm dönüştüğü her zeminden çark ediyor
Eşyanın doğal elenişine doğru

Her yıkıntıda kollarım kesilip
Her selde ciğerlerim suyla dolup
Bir enkaza dönüştürken

Ay gecemin siyah yüzüneyken
Kanarken kısa kemiklerim
Zamana ölüme ve tanrıya doğru
Yüzümü eksik yarım bir şifaya
Sesimi dolgun bulutlara yüklüyorum ki
İnzalden payıma af düşsün
Bir anlama bürünsün aşk-ı güzâfım

Gece kokulu adamların
Çökük kırçıl yüzlerinden
Ezgiler derlemeyi bilir çünkü
Ayağı suskuyla bağlı esaretim

Bir de kadınlar görseydi
Aydın sabahtan âr edişini
Denizin şifasız maviliğine
Dökülüşünü yıldızların

Bir de çocuklar bilseydi
Hayat tek bir düzlem üzre akıp gitmekte
Ve sersefil bir ihtiyaçla bağlıdır her anne
Gözyaşına

Bir de biz bilseydik
Gecenin
Tarumar bir endişeden ibaret olmadığını
İklimler deviren bir fetih
Bir yakamoz kokusu olduğunu ardı ardına

Ak yüzünde sabahın
Kısık sesli bir cücedir artık
Nemden ve iştahdan kesilmiş
Kuruyup çöle dönmüş keder

Ve şimdi ağlamak
Yaşlanıp yas tepelerine
Yaşlanmak zamanı ki
Tüm ışıklar suya kavuşsun
Tüm şarkılar
Zafer marşlarına

Kalbimi suya çiziyorum

En tuzlu bakışına nakş ile

Kalbimi
Bir erkek haykırışın tuvaline
Bir inleyişin ince zarına
Işığın aşka dönüştüğü
O girift zemine çiziyorum

Uzak sesler kesilsin
Artık yarım yamalak bir söylevdir
Elimizden hücrelerimize dökülen huruf

Ve andolsun melek kanatlarına ki
Ben tanrının nefesiyim
Benim de babamdır Habil'in babası
Hüznüm annemin kalbinden tevarüs
Kılcallarıma kadar direniyorum
Zamanda eskimekten
Akşamın vedasına
Passız şarkılar sunmaktan kaçınıyorum
Vukû-u gayr-i kabil bir cinayetim zira
Habil'in babasıdır benim de babam

Andolsun yerin çatlayan zeminine ki
Ben kuruyup çöle dönüşene dek
Gökte ay çizimleri kadar mavi
Yerde arz resimleri kadar yeşil
Suda saydam bir geçirgenlik kadar şeffaf
Olana dek

Sustalı bir susmanın
Kurulmuş mekaniğiyim

Hangi kıyısında sussam gecenin
Diğer kıyıdan çığlığım yükselir
Bedelsiz isyanları geçtim
Eabil pençesinde taş olsam yeter

@..

YirmiüçAğustosİkibinon

Şükrü ÖZMEN

(Şair Ressam kardeşim Baha Öztop'a çalışmasını kulanmama izin verdiği için :) minnet ve şükranlarımla.. @..)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/383349/sifa-niyetine.html>

Waldo Neden Kafamı Kazıyorsun? ?

bizde devamlı bir nöbet halindeyiz değil mi waldo
kırışik bir gökyüzünü ütöleyenlerin erketesindeyiz

bu denizden
sağ salim çıkıyorum waldo
ıslanmışlığım geçici
tuzsa silkelenir nasılsa

sağ salim düşünüyorum
bu uçurumdan waldo
extremitelerimin sızıyor olması önemli değil
çalı kesikleri ve
çakıldığımda bir kaç kemiğimin kırılmasıysa
benim değil
senin ve ortopedistimin sorunu

sağ salim sızıyorum yaralarım waldo
kafamı traşlamaya bunca hevesli olmak
senin ve berberin sorunu iken
bıyıksızlığım sadece babamı incitir
bu tüy bahsinde

tüy gibi hafifliyorum waldo
aşkın özgül ağırlığını sırtıma vurdukça
kimyasal salgılarım

kim yasal kim yasak sorusu ise
benim değil senin de değil waldo
sadece kimyagerlerin sorunu

sana son bir sır daha vereyim waldo
sen burada bu akışkan yüz ifadesiyle
beni olumsuz bir haç ağırlığı altında ezerken aslında
sana küfretmek seni methetmekten daha kolayken
sağ salim geri gel diye
anıtlar yükselttiğim şehre
deney tüplerini elinden bırakıp
gül deriver diye
yanıma geliver diye
cücüler ülkesinde güliver ol diye waldo
seni çatlarcasına
kıvanıyorum..

ve şimdi waldo sen
sağ ve salim bir tüy kanatlı gibisin ellerimde
sana dehşetli sözler söyleyip
pudranı uçurmak geçiyor içimden
sağlığını ve salimliğini örselemek

bu zoologların değil
senin de değil
benim sorunum anlayabiliyorum waldo

bir yaz akşamındaydık hatırla
denizin yüzümüze yakamozlar fırlattığı
bir yeşil sahilde
sana dirlikten ve ölümden dem vuran şiirler okumuştum
ve bu şairlerin değil
benim değil
senin suçun waldo ki
bütün tersanelerime giren sensin

aşkın kırık çürük yerlerinden
sızan sensin
ve gemimi rüzgarınla tehdit eden
sensin waldo
bu kaşiflerin değil
benim değil
denizin sorunu
yemyeşil bir düş olmaya çok yatkın olan
denizin

gece diyordu bir ara birileri
bütün ezilmişlerin
kafes dövüşü muzafferlerine dönüştüğü
sihirli güçlülük
sen bana geceyi tefsir edemiyorsan eğer waldo
bu senin değil
yıldızların kuşatılmışlığını izleyenlerin sorunu

evet biz bazen şiirler yazar bazen ağlarız
ki bizi insan tutan
bizi bizde
bizi aşkta ve direnmekte
bizi dünya da ve Allah ta tutan bu zamktır elbet
ağlayışımıza saygı duymuyorsa eğer kompradorlar
bu küresel sistemin değil waldo
mc donalds ın değil waldo
bu kalbine döşediği taşları
yer zemini sanan akılların sorunu

seni taparcasına yırtıyorum
gecenin sarı samanından

buyruklar savuruyorum
yeryüzünün aşksızlarına şiirsizlerine
waldo beni yarala
ve beni kanat gökyüzünün sesiyle
çünkü ben
her daim ve berdevam isyandayım
aşkın bir karaltı olarak ufukta bulunuşuna

bu senin suçun değil waldo
bu
ufkun bu kadar uzak oluşunun suçu..

@..

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/425866/waldo-neden-kafami-kaziyorsun.html>

Flush Royale II

as

içimde körüklenen ateş
ve siyaha çalan itirazlarım varken
bir su düşüymüşüm meğerse
ateş
tenime değmeden evvel
pan oldukça uzun ölüyormuş meğerse
o yüzden mevsimler
ikide bir değişip duruyormuş

rua

şehri
seslerden anlıyorum
kalabalığın betona oranından çıkarıyorum
kutsal ilk yaz cıvıltılarını
depremlerle tehdit edilen ve
bombaya sarınan bir şehrin
ne ihtiyacı olsun ki
kuş evlerine

bu yüzden
yüzüme ihlamur ağaçlarından bir peçe takıyorum
erguvanlarla tezyin edilmek dileğindeyim artık
bir su düşü daha görmeye
takati yok rüyalarımın

dam

kıyımıza vuran nece bir şarkıdır
bu neyin hecesidir sevgili ki
birazcık ot kokusuna ruhumuzu satasımız geliyor

bu deniz seni esretmemeli
bu yakamoz sana ışımalı
hırlı bir yeryüzüne hırsız olarak gelmek
seni aldatmamalı sevgili ki
birazcık ten tortusu beni
senin uykundan azad etmez aslında

ufalanmasın kalbin
hiç olmakla piç olmak
aynı şey değil midir zaten
kozmolojik kamusta

jack

çok yakışıklı bir olgudur ölüm
incecik kızların aklını başından alacak kadar
sızlamayan hiç bir yerimiz kalmaz ölümü düşlediğimizde
bizden biraz kan biraz avuntu biraz düş süzmesi de
bu yüzdendir azrailin

hangi iksirle yakaracağım şimdi sana
hızıyla başımı döndüren gri chevroletim
beni bir albız almasına bırakıp
teolojik çıkarımlarla ense kökümü yuma

çok yakışıklı çıkıyorum

seninle çektiğim her fotoğrafta
içime ışıl ışıl bir tabut salla
zira
benden âlâ sin bulunmaz sana

****ten****

sendeki bu ziyan yüz ifadesine
bir kırgız destanında da rastlamıştım
emmek gelmişti içimden o sıra
dünyanın damarlarını

her kırmızı lambada
durup
her yeşilde çilingir kuran
halkların kardeşliği adına
sana bir beyaz bayrak sallıyorum
ey yar yüzünün pembesi

beni kiralık bir otacıyla
medite et
ve uzun akşamlarda çıkma asla
sıcak yatağımızdan

su sun
sus sun
susuş sun

ki

susun
susuşun
ve
suya
benzeyen
usun..

@..

yirmialtımayısıkibinonbir

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/480754/flush-royale-ii.html>

Ben de

[italik]

.....Evliya'ya.....

iki hecede vardın mı varacağına yere..
ben de..

kırmızı düşler kurdun mu gri denizlerin köpüklerinde..
ben de

oysa gösterişli söylevlerle sena ediyordun
zifosa bulanmış hayvanları değil mi..
ben de..

aşkın liberal yanlarından savaşçıl bir kuşa dönüştünüz
sen ve kırılmanın olan ateş suların değil mi..
ben de..

semantiğe lanet olsun kalbimizi kıldı her seferinde
kırsal yerçekimleri bürünüp metropol sulaşlıklarının üstüne şal niyetine..
mehteran buyruğuna baş kesip saraya kamerasız girdin..
ben de..

sesini krank milinden diriltten mekanik yanlarına dokunuyorsun şehrin
ve geceyi bir tasarruf mevsimi sayanların
kaburgalarına tekmeler basmak iştiyaki dolu içinde
kar deyince igloyu değil de eskimonun karısını düşleyen
engerekler kusuyorsun değil mi antarktika beyazlığına
evet evet..
ben de..

sıkıcı bir yaz değildi bu geçen
seri malı bir terlemeyle ıslatmadınız düşkovanlarınızı
nar kırmızıydı ve güzeldi..
tanersiz olması bahsin dışında
kızların gözyaşlarından dantelalarına daha az rüya düştü ama olsun
daha bol tıkrıdadı geçen yaz klavyeler
sibernetik boşlukta düşler devşirmek için
içinden kapkara bir köpek kusmak geçmiyor mu Allah için söyle..
kum yiyenin yok mu senin de selimin ordusunda bir nefer olup
var biliyorum..
benim de..

eskiden püsküllü bir entariyle epeyce yaşamış benim annem
gençliğinin bütün hayalini
bir fiyonkta sezinlemiş olan babaanneme gelinlik ederken
elma dişlemenin inceliklerini bilen bir kızım olmaması ne yazık
soyağacımda bir bulut resmi duruyor olması ne tuhaf
ne kadar kırık bir kine sahibim ki derimde yüzme öğreniyor
akrabam olmayan bazı detaylar..
kınında kan terleyen bir kılıç olmaya çokça aday
bir sükuneti koşturmuyor musun söyle sen de
cerebral korteksinde
ben de..
ben de..

zevkenden dört bucak yedi iklim kaçtığımız
bir endişe değil midir aslında kelam
bir yangı'nın matematiksel formülasyonu değil mi söz
sızlamaya dönüşen bir endişe değil mi kalbimizi
kafatasımıza yaklaştıran bu cinnet

senin gözyaşın kırk ikindiden daha değerlidir o zaman dostum bende

dünyanın her yüzeyinde bir düzey üstte olmak levazımı ile yorulan kışlarımızı
batan bunca iğne
bu kışı yorgun bir uçurtma olarak göklerde geçirmemiz önündeki
en büyük engel değil mi sence de
kaldıraçsız bir iskeletin frontalinde
dişlek bir kızın kızıl yansıması yok mu sence de
inorganik yetkilerle mühürlediğimiz her zamane piçi
kaldırımlarda bize omuz atıyor olmasa bu çekilir bir şeydir belki de
ama snob zırlayışlarla içinin köpeğini havlatanlara sövesin yok mu senin de
aşkından ağlayası olmayan ottan yapılmış ilaç kesmez başağrını dostum
cennete arka kapıdan alınacak birisin işte..
ben de..

sen sözlerle içimi yumaya devam et
ben semazenleri oyalarım sen git
hıçkırma seansına yetiş bir an önce
sonra yanına aldırırsın beni de..

@..

Şükrü Özmen[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488595/ben-de.html>

Gecenin3Gözesinden3AyrıZamanBoşluğunaDoğruFıskıranÖlüm

(gecenin üç gözesinden
üç ayrı zaman boşluğuna doğru
fıskıran ölüm ve ona dair düşürevleri)

****ilk göze-nek..**

bir akşam üstünden
ve bir parkın
boş boş sallanan salıncaklarından birinde
oturup ağlayan
ve ağdıyla gökleri ısıtan bir kadının
zamana ram oluşundan yapılmadır

oradan isyan
ve oldukça fazla düş kırığı sızmaktadır dünyaya
ki bu
yeryüzünü depremlerden ve
doğal afetlerin tümünden koruyan bir şefkatin
pimini çeken bir göze-nektir

sevilmelidir ondan çıkan her zaman sızı-ntısı
sevilir

her sevmek ölmek değildir
her nefis ölümü sevecektir..

****ikinci göze-nek..**

notaların besteleri anlamaktan uzak düştüğü
yeşil bir gecenin aydınlanmasından
kulaklara dolan sihrin tefsiridir
siyahtan beyaza geçen alemin
denize ve doğal seslere uğramasının şarkısından
yapılmadır.

oradan safi melal ve endişe
oradan yarım yamalak bir aşkın çok acıklı
ama çok da batılı bir yorumu sızmaktadır
geride kalan o yemyeşil geceye
ki bu
insanı kül rengi gökyüzünden
ve kuşların korkularından koruyan
dehşetli ayıklamalara sakın sahiller sunan
ıslak bir göze-nektir

görülmelidir ondan doğan her mevsim kırıntısı
görülür

her bakmak görmek değildir ve
her nefis ölümü görecektir

****üçüncü göze-nek..**

çokca aydınlanmış odalarda
radyasyonel ışık çıkarımlarına düşen
ev kadınlarının ve babaların
evin kedisine ve sömestr tatilindeki çocuğa
bastıkları tekmeden yapılmadır
ki bu

her denklemi ay ile izah eden
bir kısım şuaranın
oldukça onamadığı bir meseledir
çünkü zaman ikide bir aynı yere gelir
bunu bilen her devrimci
isyanına daha bir sarılır son hamle edasıyla ki
epeyce yorgun düşer bu babta kelebekler de

ölünmelidir bu merhametten
ölünür

her ölmek bir bitmek değildir lakin
her nefis ölümle bitecektir..

@..

ikitemmuzikibinonbir

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491478/gecenin3gozesinden3ayrizamanboslugunadogrufiskiranolumveo-nadairdu>

Zaman

(2 den 1 çıksa 1..bu hendese pek malum
1 den 1 çıktığında kalan BİRdir sorduğum)

zAmaNa*

her ilmekte ruhumu dokumaktasın
canım canhıraş bir sükutun esri
her nakışta kalbimi okumaktasın
aşka ve zamana dokun ey melek sesi

aklım gergefinde dakikaların
zamandan ışığa kavuştur beni
onar kalbimi ve isminle çoğalt
zemine bir adım yaklaştır beni

heykele ve kuş ölülerine lanet
kibre ve onun failine de
içimde bir balığın şefkati saklı
aynada sır diye suretin gezer

koş ve tanrıdan sağ hayatını
ve dön şehre çölden ebazer gibi
incinmiş bir ormana kur saatini
yalnızlık bir sestir kulaklarında

tüy gibi bir enkazdır takvimlerde gün
ve sen saat beynimin darağacısın

2010

@..

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517783/zaman.html>

Kılı 40 Yarma Girişimleri I

[italik]

1

az sonra bir uçurumdan el sallayacağız
katıl bize
ey görkemli gökyüzümüz

2

seni uykulardan bile kıskanacağız
ey yakamozuyla
uykumuza ay düşleri seren
denizimiz

3

kelimeler
iz bırakacaktır elbet gözyaşında
bol kelam et bize avunalım
ey aklımızı yengeç kiskaçlarına geren
ruhumuz

4

zamana enkaz gibi düştük bir yerden
bir yer
bir uzak bir sisli bölge
yetiş bize bildir bize
gönlümüz neden bunca kırıktır
ey deli gömleğimiz saatimiz

5

seni gülden
gülü senden biliriz
siyah bir bayrak uzat bize
efendimiz

6

keskinliğimize bir sır parçası ula
bizi suretten asla dönüştür
bakmaktan görmeye fırsat bulamamışlığımızı
görmekten bakmaya takat bulamamaya çevir
ey nokta-i istinadımız
aynamız

7

soldu sayıyoruz çiçekleri
bu tarflar bundan bu kadar hüznü zira
her yeşilden koynumuza biraz nefes doldur
şenlensin fikrimizin endişeleri
ey kokusuyla evhamımızı dindiren
rayihamız

8

seni bildik ve boyumuz arşa uzadı
kapkaranlık bir ceset olmaktan çıkıp
ışıkla kaplı bir zihin edindik
sözlerinin büyüsüyle
ey alemi cismimize sığdıran

ecemiz

9

ipince bir yağmur olmalıydı
şehre uzun uzadıya yağmalıydı
ve bir vedadan çıkarmalıydık vuslatı
seninle her karşılaşmamız artık bir yol havası
bizi yolda tut
ey yol göstericimiz

10

yaralarımıza bastır gözlerinin sihriyle
içimizde sallanıp duran şu kör kılıcı indir yerinden
sicilimiz bozursa da aşkın mizanında
sen bizi onar otala şifala
ey deniz fonlu yakamoz dekorlu
aslımız

@..

otuzaugustosikibinonbir

Şükrü Özmen

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/518282/kili-40-yarma-girisimleri-i.html>

Kılı 40 Yarma Girişimleri II

11

buradan emdiler kanımı
bu yaz gecelerinin loşluğundan

beni onulmaz bir sihir avcısı sayan
ecinniler
oysa hep
düzgün ve ütülü olmuştur beyaz gömleğim
ormanın şehvetinden koru kalbimi
eksikliğim

12

anne bir kadının en güzel yeridir
gözlerinden bile önce gelir
gözleri bir annenin en lezzetli yeridir
oğlundan bile önce
öyleyse bak bana
merhametli gözleriyle
annem

13

iklim döner
su soğur elbet
asıl yalnızlığımız ise
yıldızlar ışıklara esrolduğunda başlar
kuru gürültüden çıkar kederimi
sessizliğim

14

bana
uzak ufuklardan bahseden
bir denizciydin sen
Yakuba gömleğimi koklatandın
içimi yıldızla da kuşatabilirsin o zaman
kuşat içimi zühre ile
suskunluğum

15

aya bir şeyler söylemeliyim
fazladan bir yakarışım varsa
paylaşmalıyım onu ayla
oradan
sesimin kıyılarına bir dalga vurmali ve
konuşmalıyım
aşkın aha olan yatkınlığından bahisle

durma öyleyse
beni siyahınla sütrele
ört üstümü kes kulaklarımı sese
ey taşlardan akıp gelip
kalbinin yumuşaklığına dolduğum
gecem

16

kentlerin ışıklarından

korkusuz serçelerinden
ve sihirsiz gökyüzülerinden
sana bakarak çıkabiliyorum ancak
gürültüden arıt ve deniz sesi doldur
ruhumun sahillerine
bana kirlenmemiş caddeler sun
şehrim

17

notaları akşamdan geceye doğru esnet
uzat hüznümün arkalarına
şarkılar mıdır bunca zalim olan
yoksa
bu yordamsız yol işaretleriyle
sana düşüşüm mü
sevgilim

18

geçecek elbet
kalbimizden katran karaları gibi kazınacak
bu eyvahlar bu ahlar
yüzüme güzlük anlamlarla saldırmaya devam et
pişmanlığım

19

dol içime
sabahı getir bana
çık git ağızımdan sözlerim gibi
geri gel ve yan
karanlık olsun sen yine de ışığa uzan
sigaram

20

yüzümden incecik nefesin geçsin
dokunsun ruhumun her noktasına
son deminde tükenirken bir akşam
bana sokakların dilinden bir şeyler söyle
fısıltım

@..

ikieylülikibninonbir..

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/518797/kili-40-yarma-girisimleri-ii.html>

Çıkıcı Gam II

SOL ANAHTARI..

kısa sözlerle uzat kalbini
uzayın uzak yerlerine

suya ve düşe yaz
boynuna konduğun ihtiyar gelinciği
-kaldı ki ne kadar ihtiyarlayabilir bir gelincik-

zarflardan kısık seslerle doğuyor
kurumuş aşk eskizleri

her düş artık bir ıslak manzume
her yıkıntıda bir 'kimse yok mu' çılgılığı
her uzay kırıntısına gök diyen biz
ne biliyoruz sanki
yar boynunu yurt edinmeyi

kısa ve kesik seslerle
suya düşelim mi o vakit
kısa ve kupkuru bahçelerde
bir dalgırı olalım mı suyun..

ey gökteki sarayından
yüzümü kuşlarla okşayan kral

bir eslik durak vermeden
seni sevmemin melodisine
sana şeksiz ve endişesiz
çıkıcı bir gam eşliğinde
kısık sesli bir dua yolluyorum

'zemini beynimden uzak tut lütfen
beynimi zamandan çıkar ve kurut'

DO..

şarkıya adınla başlıyorum
ey şefkat
kanatlandır kelimanı

zafer marşı coşkunculuklarımı
orta üçlü çocuklara
hüzzam kimıldanmalarımı
anneme bıraktım

ağlamaya sesinle başlıyorum
doğursun artık külller
benim ankamı

RE..

hey biliyor musun
suretimden
bin parçaya bölünük aynalar sızdı

kuyudan çık
sevgiliye git
iki rekat rüyaya

eğil ve doğrul

sonra sıkılmış yumruklarını çözü
resmini yapmaya başla
çapkın dedelerinin

düğünden kız kaçırma notası bas
coverlarınız onu nasılsa
bolşevik ithamlarımızla

ve en nihayetinde
tabii ki
kahrolsun amerika

Mi..

sendeki bu hal nedir söyle
esef Mİ
maalesef Mi

her durakta
içinin aynası kesilip
dilime batarken

sen deki bu aşk kiMİndir
benim Mİ
yoksa dün değil önceki gün
hışımla aldığın
antika ayetel kürsinin Mİ

annemizi öpersek ve
biraz yeMİN edersek eğer
herkes inanır
freud diye bir şeyin varlığına

FA..

balıkların ışıltısıyla
öğlen vakitlerinin aydınlığını
hep karıştıra gelmişse eğer insan
bu
fanusu
saatli maarif takvim zannetmesinden kaynaklanan
vahim bir
ortadoğulu yanılıştır sanırım

iki çizgiden
bir noktadan
epeyce yıldızdan
ve biraz da
FA notasının hüzzam türevlerinden
yontulmuş
bir anıt gibiyiz

-şarkının burasında
hep yasa dışı eylemler kuşatır
unuttuğumuz
rumi ve şems hikayelerini-

ayna ve ağaç gölgesi
artık çok uzakta
bir boyun tarafından sarılmaktadır

zeytin gözlüm sana mailim:
nedendir@eyvah.nokta.com

SOL..

seni sevdiğimden sonra gülüm
içimde
liberalleri vurmaya dair
önlemez bir heyecan var

şiiirin çıkmaz sokaklarına
korka ürke girsek de
ve sloganlarımızla delsek de
her gece
sözün duvarlarını
bu yüzden grafiğe gark olsak da
serin yellerden ırayıp

bu yüzden her gece ben
her gece grafiti

bu yüzden her gece ben
her gece yarım yamalak tam asalak
bir anarşist oluyorum sanırım
haber var mıydı

notanın bu noktasında
kinden kızarmış bir dağlı çocuk duruyor olmasa
bas bas bağirtmam işten bile değildi
konservaturlu piçleri

edep yeriyle
edeptionsizlik yapmak mahareti
sade insana mı mahsus

yoksa komünal birliktelikler için
ışması gereken bir uyku sonu
bir al basması mı
bunca çıplaklığımız

sarı samanlık da yakışmaz mı
börteçineye

d
er
gene
kon

LA..

adımı bir kimlik ibaresi olmaktan çıkaran şey
adımı adınla birlikte yazmaya olan şevkimdir
şevk-ilim

iki hece demiştik
biri hay ise
al işte biri de
LA

terimi ter-temizle şevkilim lütfen
mümkün olduğu kadar
az gelişmiş bir teknolojik aygıt olsun
kullandığın süpürge
içinde nemli baharlar da olsun
sakıncası yoksa

süpür de
süpürge
sünepe
liğimi
alsın

kolayından savaş yok

insana yeryüzünde

Si..

zavallı yahudiler
her adımda biraz daha kıvam tutuyorlar
sabun köpükleriyle sıla-ı rahim yapmaktan
vazgeçip
doğal gaz kullanımına özendiriyorlar artık
yapay domatesleri

domino taşları diziyor her baharda
çaresiz kırımlılar
adriyatikten çin seddine doğru
öldüydü sanırım başbuğ
dört nisan civarında
yıkıldıkça yıkılıyor artık
dünyanın kırımlı kırgınlığı
kia kia kia

sibirya da köpekler
çok güçlü oluyormuş dediydi bir ara
national geografic deki timsah
o zaman
hiç bir durgun sudan geçemez artık
chicago bulls
kesinlikle

az uzakta
hemen bir uzay mesafede
oldukça kanatlı tanrıları varmış
helenistiklerin
hay ben o zeusun da
onu göklere çıkarıp kırmızı şarap sunan
spartaküsün de
belasına banayım namazlarımı

Siz sayın dünyalı şairler ve
sınava hazırlanan ebedi öğrenciler
Si ile başlayan
tüm dilek ve dualarınızı
tüm hücum ve kavgalarınızı
aşağıda nokta ile işaretlenen
bölüme yazınız
Si.....

DO..

aysız şiirler yazmamalı şairler
DOLunAYak bir kafiye
iyi durur
her şarkının nakaratında

biraz kalın olsa da
yüzümüzün traşsız coğrafi bölgeleri
bizi annemize tanıtacaktır ama mutlaka
her mayısın ikinci pazarında

biraz yalın olsa da
bir şehrin kırk haramisi
her fırsatta şifre değiştirmeden
açıp kapatabilirler o şehrin susam sokağını

biraz DOLun olsa da ay
pudrası var derler
YAŞantılarımızı kurutup
HAYata çevirebilir aslında

@..

dokuzmayısıkibinonbir

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/522034/cikici-gam-ii.html>

KALDIRIMLAR

Zihnimde, zincirine bakla eklerken zaman.
Varlık mesaisinin duraksız yolcusuyum.
Kızıl bir gölge ile karıştığında duman.
Kendi öz heykelimin çolak yontucusuyum.

Kaldırımlarda ince, çok ince bir sihirdir;
Eşyanın aydınlıkta gölgeme kattığı renk.
Renkten âzâd edilmiş köhne bir müntehirdir;
Soğuk alnıma konan hayat isimli benek.

Terk edip evi yurdu koynunda soluduğum;
Kaldırımlar yar kokan bir eşsiz buhurdanlık.
Aşkın haritasını taşlarında bulduğum.
Bir loşluk bir aydınlık kesitsiz alışkanlık.

Geceler boyu gezip kalbine basa basa
Beynimden irinleri döktüm büyük sinene.
Üstünde ne can ne mal ne de bir başka tasa
Safi iman ve secde o göklerden inene

Zaman deli gömleğim mekan vardır sandığım
Sonsuzu düşlememe engel değil gölgeler
Saat ve de harita kanmak için kandiğim
Kaldırımlar mekândan kurtarılmış bölgeler

Sıvazlasın sırtımı ölüm ben bir cesedim.
İçimde ölmemeye dair büyük direniş.
Boynuma güller sapla hayat bulsun mesedim
Ey ruhumu taşlarla okşayan sonsuz dirliş

@..

on7eylül2binon1

Cönk Dergisi Ekim 2011 sayısı

2.

bu kuştüyü zamanlar bu ince narin gece
kaldıramaz kalbimden ölmek meselesini
bu gökyüzü bu toprak bu bitmez irin gece
kaldırımlarda çeker ruhum besmelesini

renği aydan bulanık kokusu külden gri
bambaşka bir dünyadan sesleniyor şiirler
bir ses vardır içimde bezm-i elestten beri
kaldırımlarla yürür içime bu nehirler

sızısız bir hücreme rastlarsam onu tutup
koyacağım varlığın en yüksek tepesine
bir kral gibi onu baş köşeye oturtup
geçecek gideceğim ölümler cephesine

taşlarından alnıma bir secde serinliği
saçak himayesinde geçtim kaldırımları
nakış nakış kalbime bir cennet gelinliği
ruhuma yaren diye seçtim kaldırımları

kaldırımlar ey aynam ve sırda derinliğim
zamanı taşlarında saydım sayılır gibi

sonu gelsin eşyanın rahminde ceninliğim
doğarak bir dir'lişe düştten ayılır gibi

@..

yirmiEYLül2bin10iki

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/526991/kaldirimlar.html>

Kardan Kentlere Varıncaya Kadar

oradan öylece ışık sun bize
ey mitolojinin ve renklerin yalancısı
her kim ki sızısına bir uğrak arar
oradan kuşlara karışmalıdır

seyret geceyi
ayın gökyüzüne diyeceği çok şey var

durmadan duraksamadan
bir turna salmalısın içime
çünkü yeryüzü
en güzel durağıdır
seni beklemenin

sen
hizama geç ve
zamanı kanırtarak uzat
boynumun içinden
beynimin içine doğru

hangi lisanla sustuysam olmadı
o büyük ve güçlü itirazın sesine gömdüğüm için
göğsümün hırıldamasını

kardan kentlere varıncaya kadar
beni sırtımdan yeryüzüne bağla

ısıtma

ışıtma

hüznün büyük lehçesiyle su de

sen güle kavuştuğunda
beni de sırtımdan dikene bağla

@..

2bin10

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/527685/kardan-kentlere-varıncaya-kadar.html>

Sanırım Ölüyorum

sanırım ölüyorum
çünkü sanırım annem ölüyor
ellerim kurumaya başladı yalnızlıktan yavaş yavaş
gözlerimin nemi yeşertemiyor içimin gazellerini

sabahın bin civıltısına
yeryüzünün su kokusuna aşına değilim
saydam geçirgenliği bir duvar oldu ruhumun
çarpıyor ve sanırım ölüyorum
sanırım annem ölüyor

veda bakışlarında
hicran sözlerinde tükenip duran kalbim
artık çok esnek
çok katlanabilir kağıttan bir kuş

ve annem
içimin ormanında daim ceylanım
seni sereserpe tekdüzeliğime yoldaş ettiğim zamanlar
bitiyor mu ne

neden bunca veda
niye bu hüzzam bakış

buradayız
dünyayı çiğnemeye devamdayız
sensiz hangi depremi karşılarsın göğsüm
hangi yağmur ıslanmaya değer

yüzümün incecik kıpırtısına bakılırsa
ve hüznümün devasa açlığına
ölüyorum sanırım
çünkü sanırım annem ölüyor

getir bana şimdi melek
sesimi ödünç verdiğim sineyi
sütünden iman emdiğim
göğsünde hazan söndürdüğüm memeyi

getir beni annemden
dünyanın içine koy

yeryüzü yüzüme çığılıklar çizsin şimdi
nefesimde kızıl ceninler büyüterek
ölüyorum sanırım

çünkü düşlerimde bir anka yandı
rüyamın gözesinde
serin sular çağıldadı gözlerimden

derdest et şimdi beni melek
ruhumu fersiz sonlardan koru
kanatlandır kalbimi
sar beni merhametin pamuğuna

çünkü melek
sanırım ölüyoruz
bütün anneler ölüyor
bu gün sıra benimkinde

Œükrü Özmen

i2ibinon

@..

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/552408/sanirim-oluyorum.html>

Lalena

bakir bir kıyı bulmamız lazım
şiiiri sularından berkitip
yaralarımıza mavisini sürmek için

ah lalena
bir seyrek düş aralığında koşmamız lazım
en karlı en çetin yamaçlara
süpürmeliyiz hatıratı ki o bir encam
yaşamın ıslak zeminlerine dair

kesmeliyiz hesabını
gecenin şiiirin ölümün şarkının
kesinkes

hüzzam mıyız rast mı
yoksa iyi midir doors
her esrar molasında

saçlarımızı
sabahın sularına salmalıyız lalena
gözlerimizi yeşilin maviye doğru şavkına

ah lalena
ismini yeni koyduk aşkın
ölsen de evde kalsan da
yepyeni bir ikircik bulduk senin
saçlarının akında

@..

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/553645/lalena.html>

Magdalena Bebeğim !

[italik]
deminden sonraya
evvelden ahire

geçerken

korkuyu endişeden
belkiyi zatenden

seçerken

aklı ruhtan
kalbi tenden ayırıp
üstüne
bilinmez eczalar
sürerken

gel şimdi kollarıma
magdalena bebeğim

azıcık demin sokayım sana
biraz belkiyle içini açayım

tarihi bir denkleme dönüşelim beraber
düşelim ak kağıtlara
kara kader yazgıları olarak

ahh magdalena bebeğim
biraz ısırın da aksa gözlerimdeki cinnet

bu kadar ahirim
böyle zahirim
tahir tahirsin tahirim

ısırgan düşlerimle kaşıyayım
göbeğindeki cennet deliğini

yavaş bir enkaz ol kollarımda ve
sabah ereksiyonumu karşıla

ah magdalena bebeğim
gül dalında infaz et beni
romantik ölelim bari
içinden kargışlar savurma bana
eğil ve öp alımdan son defa

çok konuşma
az inan

tanrı var
o kadar

@..

i2ibinOn

Şükrü Özmen[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/561146/magdalena-bebegim.html>

Haftalık DerT Programı

pazarTesi.....bir olay örgüsü olmalı bu günlerde
.....hayatımızda
.....geçişlerimiz sendromsuz olmamalı..
.....günlerden ilk gün gavur dağında..

saLi.....içimizde bir halk direnişine dönüşmelidir..
.....koynumuzda beslediğimiz yılanların
.....koynumuzu telini

çarşamba.....uzanıp dünya ile sevişmek..
.....ve ardından bütün amazonu sigara niyetine
.....içmek geçiyor içimden sevgilim..
.....senin içinden geçeni ancak Allah bilir..

perşembe.....çok kutsal bir kadehten
.....çok mübarek bir şarap içelim frodo..
.....sayende yeryüzü
.....kırsal bir cennete dönüşme şansından çok uzaklaştı
.....küfüredelimfrodoküfülredelimgeceninsacayaklarına
.....hüzün-şiiir-sigara teslisinden
.....yaralarımıza kabuk cinneti bari sunulsa..

cumA.....[italik]bir an durup düşündüm de..durdum.. [/italik]

cumaRtesi.....seninle iç yüzeyimizde
.....vebalı bir anlam var dünya
.....korsan CDcilerle bozacıların
.....doku uyumsuzluğuna benzer bir karmaşayı
.....öpüyorum ellerinden her seferinde zira..

pazaR.....konuşmak için çok geç
.....üzülmek için çok erken değil
.....yaralı sözlerini sesinin kısrağına bağla ve
.....bana bir diksesli uluma yolla..

@..

yirmi8ekizocak2bin10bir..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570854/haftalik-dert-programi.html>

Assos-yal

[italik]şu denize kaç adımda varılabilir
şu adaya şu gökyüzüne

bilinir elbet mavinin ısrarlı davetkârlığı
bilinir biliyor insanlar
suyun serencâmını

gözlerine kadar gökle yıkanmış
saçlarına kadar kırgın
birer göç yolcusuydular onlar
telaş içinde kendilerine beğendikleri hayat
hep dar
hep dar aç
hep darağacı

oysa üstlerinde kelebekler
gözlerinde yıldız şavkları
ruhlarında sonsuz bir ölmek kıvranışı ile insanlar
bu uzaysız
bu korkusuz
bu korkuluksuz şehre
üç yanından girebilecek kadar da
küstahtırlar

endişeyi zamandan
kalp kırgınlıklarını denizden
korkuyu ayetlerden
cenneti anneden ve ninniden bilen
bazı insanlar iyi bilir ki
ay üç vakte kadar daralacak
uzayacak varlığın çengelli iğneleri
etlerine kadar uzayacak

zamanın iç kesitinden dalga dalga büyüyen bu efkar
bilinir kısmen geceye ve kısmen aşka daırdır

ey yedi iklimden gölge düşleriyle esen rüzgâr
ey kırık uçları ölüm sarhoşluğunun
ey debdebe
ve ey
eşyanın harlı yangınında yanan kaynayan ruhlar
size üç vakte kadar
bir ayrılık
bir ölüm ve
bir intihar

yağmura papatyalara
ve kırgın sevgili kalplerine olan itimat
insanı ancak taşır
bir yere kadar

bilirler insanlar bilinir elbet
yüzümüzdeki bu tozlu kuyular
bin yusuf kadar derin
binlerce kır kanatlısına saygı duyacak kadar engin

ve sonsuzdur
bir saniye kadar

o zaman korunsun yılık atları hızdan
kemirgenler uykudan ve anestezi
burnumuza kadar rüya ile yıkanalım

çünkü göğsümüzde açmalıdır mutlak
laleler güller yahut kara çalılar

böylece hızla geçsin
böylece çabucak bitsin yol
yoksa koştuktan çatlar atlar
değilmi ki zindanda
yavaş geçer zamanlar

@..

3Çtemmuz2binoni2i

Şükrü Özmen[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650957/assos-yal.html>

Turgut Uyar'a Güzelleme

[ikiyanayasa][italik]

kıvanır atlar seninle
çünkü sen
üstüne gecenin siyah örtüsünden başka şey bürünmeyensin

korkunun cendere halini aldığı o saatlerde
sen bir akvaryuma nezaketle yaklaşıyorsun

ah usanç
ah utanç
ah kalbinde bir ülkesi olanların
tuzdan ve nemden yontulmuş kuleleri
sonunda bir aşka çıkmayacaksa uzanmalar
varsın olmaz olsun uyanmalar

kuşların ve gökyüzünün diliyle
kısa şarkılar dinliyor siyah beyaz resimler
elinden dökülen bir sarı safrayla
oturuluyor sofralara

bu kafiyesizlik
ve bu inayet
denize düşmüş bir elmadan kalmıştır bize
tuza bir adımdan fazla yaklaşmamalıdır o halde
sudan bir adım ötesine geçilmemelidir

kuşkudan uzak durmayalım
"göğe bakalım"
okunaklı bir dişi kırlangıçtır şimdi gök
"göğe bakalım"

suyun yanına senin
hüznünü
ve bıyıklarının dünyayla ters orantılı duruşunu bırakıyorum

atları kıvandırıyor
elmaya hüzzam bir anlam katıyor
urbalar biçiyorsun sesimize rengahenk

bize buğday tanesinden bile yakın duransın
kokumuzu ısmarladığımız kartalın
yeryüzüne doğru bakışısın

esamesiz namesiz dişleri kırık
koyu renklerle donatılmış ve oldukça da gececil
birer kızgınlık anıtıyız karşında

birer hüznün çağrışımıyız
birer ah yankılanması

@..

Şükrü Özmen

yirmiAğusTOS2binoni2i[italik][/italik][ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651298/turgut-uyar-a-guzelleme.html>

Yakûb'un Kuyuya Seslenişidir

[italik]üstümüze bulaşan bu yalnızlık bu hüzn
sorma nereden gelir sorma gider nereye
kalbimizi kavuran bu ateşin bu közn
sorma kavı nereden hârı gider nereye

**

göklerden beklediğim o ses gelir mi bilmem
bilmem ki duyar mıyım titreden o sedayı
varlık ipi ne zaman bağlar nefsimi bilmem
ne ile izah etsem bu hali bu edayı

üzerimde gökyüzü mavi sıcak ve uzun
altımda toprak ana durmadan okşar beni
lezzeti yok dilimde ne ekmeğin ne tuzun
eşya bir çılgın ressam durmadan çizer beni

kör kuyuya seslenen yakubun nefesidir
bu beynimde çınlayan dipsiz ve derin çığlık
bu ne zaman sıkleti ne mekan kafesidir
içimde denizler var dışımda büyük sıklık

savrulur göğün külü gözlerimden tarafa
bu rüzgar bu fırtına bu zelzele bitmez mi
aşk ki varlık sebebim ondan düştüm arafa
bu acıyış bu yanış bu velvele yetmez mi

bir taş ağırlığıdır şimdi beynimde fikir
üstüme yangınlarla seğırtiyor gölgeler
orada durmamalı orası akla zehir
elbet bulunur bana sükun dolu bölgeler

başımı yastıklara düşman eden bu kezzap
kalbimin buzlarını eritiyor yaktıkça
uykulardan kaldıran bu kör çivili azap
o bir vehim büyüyor, ona havfle baktıkça

bir yalnızlık şarkısı söyler şimdi varlığım
geceye saldırınca yıldızlarla bir olup
biraz gitsin ne olur birazcık şu darlığım
ay bir kutsal tabloya dönüşür sihir olup

kalbime bin anneyle saldıran aşk ordusu
zırhımı çıkarmadan her yandan sarar beni
ben bir zayıf infarktım odacıklar dolusu
korkutuyor göklerden gelen bu karar beni

gönlümdeki çobanın nerde musası hani
üşüyen bir rabbim yok acıkınca put yemem
nerde bu iç-denizi bölsün asası hani
dolsa içine sular bu boşluğa lût demem

kökünden kurutulmuş bir çınar ağıdında
şu beynimde bağıran çığlıklar atan kuşlar
ölüm üstüme gelip kar gibi yağdığında
kaçacak deliğim ve sığınağım susuşlar

ben ki bu karanlıktan o ışığa geçemem
tenvirin olmasa yar bu gece bana zindan
sen olmasan dünyayı yıldızlardan seçemem
ben cahilim ben bilmez ben ki onulmaz nâdan

sözüm yanar hüzünle gecem gamla karışık
aklımda sorularla sırattan geçiyorum
sonsuzluk ki beynime sülük gibi yapışık
yaşamak kısa bir an ölmeyi seçiyorum

bekle beni ey mezar bekle musalla taşı
bir an evvel gelmeye niyetliyim sinene
çok taşıdım çok fazla bu akla değmez başı
artık sadece secde o göklerden inene

**

üstümüze bulaşan bu yalnızlık bu hüznün
öteden gelir elbet biter yine ötede
içimizi kavuran bu yangının bu közün
suyu da ferahı da felahı da ötede

@..

1onB1RteMMuz2bin10i2i

Şükrü Özmen

<http://siirruzgari.com/yarisma/sonuclar/161-iir-ruezgar-yarmas-temmuz-2012-hece-iir-sonuclar-67ay.html> [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651642/yak-b-un-kuyuya-seslenisidir.html>

Esirgeyen Bağışlayan Direnmenin Adıyla(*)

[italik]

çizgiler
hüznün damarlarından emerler
ah uzun..
upuzun görüntümü

yaşamaya karşı küçük sempatiler besliyorum
anne gibi yâr gibi
olmuş iki oğul ve olmamış bir kız gibi

ölmeyi daha empatik buluyorum
her gün gözönümde yapraklar
ciğerimde nefesler
ter damlalarım
uçurtmalar bulutlar
ağaçların göğe doğru uzanışları
ölüyorken

ezgisi yok zamanın
düz ve biçimsiz bir hız eğrisi var sadece
ucuna uçurtmalar bağladığımız bir de anahtarı
sol anahtarıdır bu yaşamın ki
gamına
hisarlar gönül ağrıları denizler
acımaklar uzaklar bilinçler uslar ırmaklar
yeşiller anneler inanmaklar sevgililer
ve ölmekler yazılır

yeni çıkmışım bir ay gölgesinden
bir kuytuya henüz saklanmışım ve nefesim
henüz ritmini bulmakta iken ben
uzak uzun yalnız ve üşümeli
bir yolculuğun yolcusuyum

bu yüzden ben
direnmeyi pek severim yerçekimine

direnmek
sanki ölüm yokmuşcasına beni
büyük ve dipsiz bir okyanusta büyük bir dalgaya
ve lavanta kokmak özgürlüğüne çevirebilir
erguvan ağaçlarının pembeliğine bakma hakkına bir de

sıcak bildirilerden
sıkılmış yumruklardan
çağ ötesi çağ söylencelerinden
bin türlü belasından yeryüzünün
direnmeyle çıkar adım temize

ki bu
bir elmayı tam zamanlı ısırma ayrıcalığı ile birlikte
ruhuma
incinik kısaslardan yaka silkme hakkı da tanır

onulmaz bir düşün tam orta yerinde
atlar silahlar
ve gece terlemeleriyle
sana doğru dolu dizgin koşturuyorum rabbim
her gözeneğimden yusuf terleyip
her adımda bir züleyhayı ezerek nallarımın altında
sana

aşka
yıldızlarının uzaklığına
içime güröl güröl öfke boşaltmana
üstüme yağmur yağdırmana ve
kalbimi bazen
bir küçük kız çocuğuna benzetmene
koşuyorum

ey beni bu göklere
boynumdan bir gül ve
ensemden bir gül yaprağıyla bağlayan hayat
bu son
en son bildirimdir ki sana

ben senden değilim
sen benden değil
çizgilerimiz karmakarışık
suyu çekilmiş denizlerimizin mavisi
kesmiyor bir birini..

@..

yi20altıNisan2bin1on2

Şükrü Özmen

(*) Davun Şiirinden-İsmet Özel[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652679/esirgeyen-bagislayan-direnmenin-adiyla.html>

Biraz Kuş Süreyim Yaralarırma

[ikiyanayasla][italik].....Baha Öztop'a.....

kuşlar
kar aralıklarında ölsünler
tanrı bilir
ben karışmam o işe

fakat benim üzerime
eski evler çörekleniyor
neden peki
bunu biliyor musun

toprak
kıta afrikası gibi aç
zambaklara
ve göklerin kızılığına yemin olsun ki
ben bir düşün değilim
deliren bir ordu değil
içimdeki yabancı otlar

alnım bir yangının çatıdır
kadın isler o yangınla aynamı

kuru bir ruh kavrulması değilim
çatır çatır aşktır
içimde devrilen ağaçlar

en iyisi biraz kuş süreyim yaralarırma
biraz ağaç çekeyim ciğerlerime ki
sızmasın beynimin dumurları
dünyanın çatlaklarından

habersiz bir ikindiye
yoksul bir akşama
şiri kesik bir geceye
buradan böyle dümdüz gitsek

varabilir miyiz dersin baha

varabilir miyiz
yoksa
yolumuz uzun mu daha

@..

Şükrü Özmen[/italik][/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656914/biraz-kus-sureyim-yaralaririma.html>

☐ ☐ Hurûfata Giriş I

[ikiyanayasa] [italik](☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐)

ELİF.. ☐

kısmen var olan bir dünyalıya
hayatın ve zamanın kapılarından girsin diye verilmiş
bir anahtar

bir nefes açıcı
dünyanın dumanından daralan
zihinlere

noktanın selametinden uzak
kibrin isyanına ateş çakmasından
ve uzak duvarlarında yankılanmasından
bir yaralı meleğin

aşkın yanlış anlaşılmasından doğan isyanın
bastırılmasında kullanılacak ilk sesleniş

BE.. ☐

kuzey rüzgarından çok şey bekliyor insan
geçmiş zamanların tozlu hikayelerinde adı sıklıkla geçen
bir serinlik kaynağı olarak

oysa çölde aynı hızda akmaz zaman
akmaz kumlar bir genel sükunete doğru
burası bir başlangıç noktasından bir durak ilerisidir
burada hüznün bir insanlık ağıdına dönüştüğü söylenir
efsaneler durmadan akar yeryüzülü damarlarında
kısa ömür sahibi uzun insanların

TE.. ☐

buraya çok uzaktır artık
bu durduğumuz yere çok çok uzakta
kıyısına elmalar vuran o tuzsuz deniz

bir yargıç asaletiyle ve
bir aşkın kanamasıyla yaklaşan akşam
artık çok uzak bir kıyısındadır matem-atığın

bu güz günleri çok tanıdık
bu yeryüzü çok pişmanlık

SE.. ☐

suçumuz bir aygıt tarafından tespit edilmektir
bu çağda barkod numarası olmadan sokakta gezmek
firavuna musalık yapmaya denktir handiyse
öyleyse
uzasın sakallarımız on dört asır önceye

CİM.. ☐

kumral kuşlar uçuyor çöl semalarında
üstlerinde denizden kalma uzaklık kokusu
biraz kış uykusuzluğu ve biraz akrep dargınlığıyla

kumral kuşlar
uçuyor
çöl semalarında

HA.. 2

korkmuyorlar artık kuşlar bomba sesinden
bu
dünyayı daha da katlanılmaz bir yer yapar mı
esneyen bir füze yapar mı bundan mühendisler
bir kırım ülkesi çıkar mı
bir boşnak kız olur mu bu anlam

oysa köprüden ilk geçen kralımızdır
bu kente ilk giren kördüğündür
herşeyin bir başlangıç sayılması sonradan

HI..(boğazdan hırıltılı) 2

kan bir adalet aracı sayılır hala
kumda duruşuna şiirler yazılır mı yazılır
kum bir cinayet kesinliğinde çölde savrulsa ve
bize bir tren yolu hediye etse ne güzel
ne kadar güzel durur
boğazımızda kan şelaleleri

içimizde keder en üst düzeyde
kudüs her daim bir imkanın şarkısıdır

DAL.. 2

kuyuya bir kuş düştü
bu kuş
uzun zaman önce yusuf diye bilinirdi gökyüzünde
sesine yuva yapmış binlerce kartalla birlikte bu küçük kuş
irice bir ideolojinin yaprak dökümünden besler uçuşlarını

harfin semantik yöneliminden ve
fonetik metaforundan dolayı bu kuş
hiç konmayı düşünür mü bilinmez
dal'a

bazı gecelere çok yakışır
şeytanın ızdırabı
kadir oğluyum iyi bilirim
kuşları ve iblisi ağlatmayı

ZÊL (peltek) 2

ucunda gökgürültüleri olan devrimlerle
duanın inzivasına dalmaya niyetlidir temmuz
her iki kişiden biri liberal diğeri aşık
yaşamak izi sıralı göğüslerinde ve
bir ucuna lâl terennümler
diğer uca asi bağırışlarla
ve fakat hep konuşarak ulaşıyorlar yağmura

denizin dünyayı sislediği demdir
suyun yerinde duramadığı
ağır aksak bir yaz sonu söylencesidir
bu temmuz
bu gürültü
bu sürü

RA.. 2

dalgın yürek eski ahitten kalma bir rüyaya
emiyon hacmine sığmayacak kadar kul
grafiklerde görülmeyecek kadar günahkar

ellerimiz tertemiz
tertemiz ellerimiz srebrenitsayı saymazsak
ellerimiz ter ellerimiz temiz
kıyısında ağıda durduğumuz şu orak
ve pazularımızı emen şu çekici yok sayarsak

kokar yine akşam gülleri
durmak bilmeden kokar
sözün bir kefesinde ekmek
diğerinde bulutlar

ZE..

kovulmuşlar arz titreyişlerinden
korkuları da kokuları da artistik
biletlerle girilir kalplerine
aşkları sinematografik

geceyi uzatan ateş böceklerine selam
ahını uzaya doğru soluyan yeryüzünün
en kıdemli canavarıdır insan

SİN..

İki batında bir alem doğuran anne
ilkinde ateşi insanı ve dağları öfkeyi zulmü ve zeytini

ikinci batında
sadece suyu doğuran anne
sin

dünyayı maviden ve siyahtan
bir tabloya doğru ıkınan
genişleyen genleşen
suyu ahı ve yeşili doğuran anne-SİN

ŞİN..

bana kargışlı cümleler kurma
melodik bir varsayımla gir
şu önümüzde gökle birlikte ışıldayan vadinin
iki yakasından

bir noktadan uzayıp durur anneliğin
ve her satır başında bir sürüdür gözlerin kelamın yaylasına

bulutlar da söner elbet bu yangında
yağmurlar da kurur
ısın kitap seslerinde durma ı-ŞİN

gözlerin geçer bulutlar gibi
gözlerimin göğünden

SAD..

göğsüme ince yapraklar gibi
güz düşer yaz demeden

inleyen bir ezgidir şimdi
merhamet ve inşirah

kutlu bir kurtla çıktık
demir ergisi dağlardan ki

göğsümüze hazin topraklar gibi
güz düşer
yaz demeden

bir harfin yanmasıyla küllenen gökyüzüne
güz düşer
yaz demeden

DAD..  

bu bendeki ben değil
belki sendir belki ben
sende benden sen varsa
bir ben var sana bende

@..

muhtelifzAMANlar     

Şükrü ÖZMEN[/italik][/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673003/1575-1590-hur-fata-giris-i.html>

Yakarış

[ikiyanayasa]yüksek uçurumlarla sağ gözümüzdeki cinneti
kuşkudan kızarmış zihinlerimize ayetle üfle
başımız alnımızdan taşıp kopuncaya kadar
fikrin dipsiz uçurumlarıyla sağ gözümüzdeki cinneti

yağmura buyur gelsin ve yıkasın sarhoş aklımızı
hızdan nemden ve gürültüden çıkar kalbimizi ser
kiraz sükunetinde bir çocukluk düşünün orta yerine
ah bize biraz zaman ya da biraz zamana yetişme şansı ver

ayın kudretinden şüphe duymadık hiç
hep gözettik karanlığın esneme payını
ama bilmiyoruz hala gece zamanın neresidir nesidir
bildiriver bize geçip gitmekte olan aslında nedir

öfkenin çukurunda boğulsun da egomuz
bize yıldırımlardan bir efsane yetsin
aklımızı iskan et sabah saatlerinde
kalbimizden aşağıda dursun lütfen zekamız

@..

28ekizEkiM2bin12

Şükrü Özmen [/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675647/yakaris.html>

hiç bir manifestoda yayınlanmadı
sesimizin hüzne kayan alfabesi

FE.. 2

ve kimse bilmeyecektir
dünyanın sırrını senin kadar
ölebilmenin o serin bilgisine baş eğmiş
bir konuşlanma olduğunu kimse bilmeyecektir

GAF.. 2

çıkıntı yaptığımız her deniz
girintilerini
karamızın kalbine sokuyor demektir aynı zamanda

saklanamayacak kadar aşık olan
görülemez kadar giz'li de olabilir

bu normal
çünkü optik kanunlarda
hipermetropi diye bir dalga var

KEF.. 2

biliyoruz
her geçen dakikada
bir ince azrail selamı
bir gök gövermesi
bir an devrilmesi
olduğunu

LAM.. 2

kusursuz susuyorsun
sesini de unut

kesirlerle anlatılamaz sükut
hesabı da unut

kaç zaman geçti
boğazına bir kelimeyi taktın takalı
kaç ay kaç yıl kaç saat oldu
bir düş gibi suya aktın akalı

konuşma
güzel susuyorsun

MİM.. 2

bu iklimde bir şehirdir
alnının ortasına doğru terleşişlerim

çölde bir kıymık batsın
insanın yeryüzü serüvenine

insan
ayı gölgesinden
aşkı ateşinden bilendir
çocuğu ölüsünden

sözün dinlenmeye alındığı
usumuzun dışa vurduğu demdir
bu dem

sade çocuk

sade çiçek
sade gül

bir ağıttan diğerine
uçuşsun dursun artık
kalbimiz

NUN.. ?

içinden yağmurlar geçen bir koridor
koridorda sağlı sollu açık kapılar
kapıların içinde yaşamaklar
hayatlar ahlak eyvahlar aşklar
kim bilir bu koridor nerede biter
nerede nasıl başlar

ey içimde bir iç deniz gibi duran tarih
beni tutup kaldır uzay boşluğuna
kuşların vebalı dönüşlerine dayanmam
dayanamam ekmeğin kana bandırılmasına

VAV.. ?

inanırım ne desen ateş soğuk su yakar
desen ki bu gökyüzü benim avucumdadır
şu dağların ardında müsellaah bir düşman var
saldırmadan önce gel felah avucumdadır
inanırım ne desen ateş soğuk su yakar

HE.. ? ?

sızısız bir hücreme rastlarsam onu tutup
koyacağım varlığın en yüksek tepesine
bir kral gibi onu baş köşeye oturtup
geçecek gideceğim ölümler cepHESine

LAMELİF.. ? ?

uzun gölge ve yaklaşması akşamın
sen hiç suretini bıçakladın mı
bu yüzden uzun bu yüzden ılık
hangi göçebe kalbine sığınır ki topraktan

serçe ve güne bakandan
martı ve erguvana
kim bilebilir ki Allah
hangi koyu renkli adamın kalbindedir

kısa kanlı ve oldukça sinematografik
bir giriş bileti gerek
uzak ve dipsiz bir ülkenin galası için
yeter ki gölge
üstüne çıkmasın suretin

2

yüzüne kırlangıçlarla gök resimleri çizilmiş
bir ay insanı görebilmemiz pek mukadder
bu köhne dehlizlerde bu yırtık anda
ama diyoruz ki yeşil iyidir
yeşil siyaha galiptir ışıklandığında

her halükarda sızlamaktır bir deli beyninin görevi
öte yandan petrol de önemli bir gelir kaynağıdır
bunca yol bunca asfalt bunca manşet ve cüzzam
bir hemşirenin parmaklarında mı erir

suskinluğa dudak bükken beyaz yakasından
henüz bir cennet girmemiş olan

aynanın kahrını yaşıyoruz
yaşıyoruz işte
matematığın kristal küresinde

YE.. 2

sabahın kuşlarıyla aynı lisanda
selamlıyorum seni
ey hayatın ve kalbimizin büyük hüznü

korkmadan gecenin ezasından
bir içim genişlik umuyorum
gözlerimiz için

çok keskin bir bıçağın çok ışıltılı şavkından
kanamasız bir şifa diliyorum
yüzlerimiz için

insan kırgınlığına em olsun diye gözyaşlarımız
yüksek yerlerden ağlayalım dünyaya

2

ey yüzüme göklerden renkler
ve sesime isyan tınıları ekleyen rabb
ulandıkça zamana mekandan çıkıyorum
çabuk al beni..

@..

muhtelifzAMANlar????

Şükrü ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676336/1591-1610-hur-fata-giris-ii.html>

Vazgeçilmeyen [?]

[ikiyanayasla]

Aşkın tarifi sensin gönlüme doğan şafak
Yalan aşklardan geçtim bir senden geçemedim
Seninle dolgunlaşır tane tutar bu başak
Ekmekten sudan geçtim bir senden geçemedim

Üstünde gökkubbenin bir alemsin sevgili
Gönlüme seslenişin günde beşyüzbin vakit
Kanatlarım tutuştu göğüne sürtünmekten
Her dilekten geçtim de bir senden geçemedim

Kırıldı ten aynası canda bizâr çok şimdi
Her hecenin esinde ismin rahm-ı çok şimdi
Bütün sesler kesildi canda felah yok şimdi
Cisminden geçtim canın bir senden geçemedim

Zaman aktı beynime su içime yürüdü
Gece yıldız nem ve toz etrafımı bürüdü
Kumdan kaleler kurdum içinde ruh çürüdü
Kaleminden geçti söz de bir senden geçemedim

Sen sevgili içimde gül diye kokan şeysin
Sen sevgili ruhuma aşk diye dolan şeysin
Şey sen isen her şey ne herşey de şey de sensin
Her'şey'den geçtim fakat bir senden geçemedim

Sevgili en kıydan ulaşsın sesim sana
Gece yeşil düşlerle kesik nefesim sana
Gönlünün yurdu olsun göğüs kafesim sana
Sulardan bile geçtim bir senden geçemedim

Sönsün lambalar sönsün yansın aylar güneşler
Tenvirin yeter bana neme lazım ateşler
Işığı dünya ışısın dirilsin bütün leşler
Hây dedim hayat buldum bir senden geçemedim

@..

i2i1000oNi2i

Şükrü Özmen[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678793/vazgecilmeyen-1608.html>

Çile (Nazire)

[ikiyanayasa]

(Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in "Çile" şiirinden ilhamla..)

göklerin rengiyle boyandı çehrem
zaman artık bana bir arpa boyu
döndükçe uzadı sonsuz dairem
dünyada tutsağım gördüm tabloyu

boşluk mu 'hiç' değil yokluk mu uzak
kan çekti beynimden bu ifrit soru
gaybın bilmecesi aklıma tuzak
bildikçe kolayı, kavradım zoru

ısındıkça küre soğudu kalbim
fikrimin zerresi yıldızlara denk
geceden ve gündən çekildi elim
boyadı aklımı dünya adlı renk

sesler sustuğunda başlar bir koro
-ey sen yalnız adam kimde saklısın
sordukça harlanan yakan bir kor o
her şeye benzerken neden farklısın

ayda ve gecede bulduğun sihir
kalır mı elinde nadan hokkabaz
ne aşk-ı güzaftır ne de bir şiir
yok..ruhumun sırrı or'da olamaz

bulduğum her cevap bir soru oysa
bu gürültü esnek bu hız muallak
Rab alemi alıp üstüme koysa
aklımdan bin soru çıkar muhakkak

bulutlar gökyüzü yağmur ve rüzgar
hep O'nun sesiyle mırıldanıyor
zihnimi aşk ile kavuran bu har
sönmeden beynimde her an yanıyor

mesafeler girdi gökle arama
yeryüzü çilemin dergahı oldu
ilaç olsun diye zaman yarama
ölüm yokluğumun izahı oldu

gecenin her anı ruhuma sindi
aklın alanına karıştı gerçek
sanki ruhum demin hiradan indi
közledi aklımı aşk denen mercek

örtünsem bir sıcak şal gibi suyu
parlasa üstümde ay aydınlığı
dünya kalbime set ruhuma kuyu
cezir olsun bitsin med dargınlığı

beynimde eriyip zamanın kumu
camdan bir küreye kapatır ben'i
bu kum eridikçe kapsar ruhumu
fanustan izlemek azap alemi

beynimdir akrebin döndüğü kadran
saat lime lime ruhumu yırtar
ölümünden dem vurur yalancı zaman

ey rabb kurtar beni kafesten kurtar

zaman neşteriyle kalbimi kesti
kan doldu içimin patikaları
o neydi nereden gelen bir sest
bana azap etti dakikaları

ufuklar alamaz artık bendeki
bu yırtık bu yarık düşünceleri
esas deprem ruhta çatlak tendeki
büyük kıyametin alametleri

içimin sesleri kırk satıra denk
paramparça böler ıssızlığımı
öyle bir çığlık ki ta kabire dek
bağ'ırır kulağıma yalnızlığımı

kuşkudan kurtulsa zavallı aklım
secdenin zamkına koysa alınını
yapışıp kalkmasa o boş meraklım
duysa meleklerin hal beyanını

bu kargı beynimde dönüp durdukça
dilimler aşk ile keser bağımı
üzerime sıçrar aşktan kaçtıkça
şüphenin zifosu şirkin lağımı

bakmaya korktuğum aynalar kırık
yaşamak sanki bir ölüm arası
rüzgar lal ay suskun gülde hıçkırık
yetsin bitsin hüzün muhatarası

ben alemde cüzüm cüzde bir LA'yım
mübelliğ dilinde ince bir sihir
her seste her harfte ben onunlayım
söz beliğ olsa ne beynimde zehir

kırılsın kalbimiz sönsün odumuz
sulh olsun kavgamız yeryüzü ile
bu cinnetten çıksın kötü kokumuz
dizdarı dünyanın gökyüzü bile

göğsümde sıkışık muharriş bir yel
elimden sağılır artık unutar
bu ne giyotindir ne ip ne de tel
boğazımı sıkır kara bulutlar

öfkemi sarmalar bir siyah nazar
müşfik bir annenin edası ile
bir şirin babadır şimdi bu mezar
ölmeyi dilenen gedası ile

@..

yirmiAralıkikibin11[/ikiyanayasla]
[italik]
Şükrü Özmen[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681841/cile-nazire.html>

Sığınış

korkudan geceye sığınışımdır
dilime ağır yük adının tonu
uzaya yıldızca dağılışımdır
mahzun hikayemin böyledir sonu
[italik] korkudan geceye sığınışımdır [/italik]

içimde bir savaş çılgılığı gibi
yankılanıp durur azametli ses
akan suyun berrak sığılgılığı gibi
meneviş düşümü bir çocukla kes
[italik] içimde bir savaş çılgılığı gibi [/italik]

kuşların ruhuma cıvıldadığı
bir seher hüznü ve bir gece düşü
renklerin gözümde çağıldadığı
yeşilden bir kentte yalnız'ca üşü
[italik] kuşların ruhuma cıvıldadığı [/italik]

denizin sesleri şimdi çok uzak
bir bardakta kopar büyük fırtına
aşk bir güzaf işte aşk ki bir tuzak
yükleyiver dünyayı sarhoş sırtına
[italik] denizin sesleri şimdi çok uzak [/italik]

mağlubum şiddetle varlık erine
talan olmuş aşk ile biçare ordum
uzanır yasak haz meyvelerine
yağmalanmış ruhum zavallı yurdum
[italik] mağlubum şiddetle varlık erine [/italik]

@..

Şükrü Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704472/siginis.html>

Bir Gül Geçiyor Boynumun İçinden

-Evliya Çelik'e-

biraz kendimden arta kalan ben vardı
aldım geldim
gülüşüme bir eslik durak verip
tabiatınıza sığıyorum
sevgili ağaç kardeşlerim

demin geldi iki yakam bir araya
hüzünbaz bir kırkayağı ilikleyip boynumun tam ortasına
bir yeniçeriye kepçe almaya gitmişlermiş meğerse

gülüme bir eksen kırığı sayılmış oluyor böylece
eklembacaklıların kehaneti...

iki de bir bir cıvıltı geliyor kulağıma
ikra

bir örümcek sürüsünün
katma değerini hesaplayıp duruyorum durmadan
bunun gerekli bir çaba olduğuna inanmasa da annem
ben en gerekli bilgilerimi
bir engerekten almıştım
kuşlarla kaplı bir mağaranın kapı önünde

bu yüzden her an dilim damağıma yapışık
bu yüzden durmadan cıvıldıyor cibril bana
ikra

bu yüzden eve gelesim var
bu yüzden titreyesim var anla
çölün bunca sığağında

medeni hallerimden her akşam üstü
yedi benekli inek geçiyor
kulluğumu sınıyor rabbi yessir
hicranlı bir hicretle

oysa sakallarımın kan sızmamalıydı giderken
ben giderken yanıma çokça avrupalı kuşlar almalıydım
alaturka gevşemelerimi vidalamaya

içimde hüzünbaz bir kıvrım çalıyor şimdi
bir evliyanın vasati kırk kirpiği
yoksa suya düşen her ışığı
yakamoz sanmak taşralılığım
bir aygıtla bağlanmakla giderilebilir miydi bunca

kerevetinin kerestesi
içimin ormanından sevgilim
haydi yağız bir meşe göğünü
kalbime doğru planyala

güvercin kırıntısından besleniyordum güz günlerinde
karnımın çok acıkmasından kısalduğunda ruhum
yeşertilmiş dekorlara babamın bir vesikalık fotoğrafını koysaydım eğer
bu bir güz günü yapılacak en ayıp şey olurdu

demeye getirdiklerini bırak anlağıma
ki
hımm'larımın saldırıp yıkayım beynindeki piramidi

bu sabah beni speküle etmeyin ne olur kuşçuklar
genel af diliyorum tanrıdan
zindan iki hece ne de olsa

sözü kısık ateşte beş dakika soğumaya bıraksam
siz teğeller misiniz sonrasında yırtılan utancımı

yardım edin bana
bir gül geçiyor boynumun içinden
bir güvercin uçuşup duruyor
zihnimin arkalarında

durmadan duraksamadan
sadece bir ölüm molası verip
devam edemez miyim hayata

yusuf'u gördüm
seyrine seyranına
ekser kahir el kesmişti
züleyha gibi
tam da bu esnada
bir problemi çözüyorlardı sanki
dişlerime dokunan bazı cesetler
her yanım aydınlık bir gezginle yıkanınca kadar

ve bu da kelamın kurnasında
kırk ikindiyle ve
kırk güzaf şiirle
arınacağım anlamına gelir

şişman bir tayı yemlemeye gerek görmüyorum bu günlerde
bir sihir kalmadı zira zihnimin deney tüplerinde
her kış bir kırıışığını açsam dünyanın
kıyamete kalmaz kızdırırım ütüyü

biraz seccade kaza etmeliyim
yukarıdan aldığım nefeslerle
biraz computer eda etmeliyim
aşağıya verdiğim nefeslerle

ve böylece seviyorum işte sizi

annem
oğlum
sevgilim
şeyhim
ve
rabbim

@..

ond9kuzşubat2binon1

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714457/bir-gul-geciyor-boynumun-icinden.html>

Ölmek Üzerine Hece Kurma Çalışmaları

[ikiyanayasa]

Kısa kesif karanlık bir yolda yürüyorum
Üstümde kokusu var kovduğum cennetin
Yol boyunca ölümler zulümler görüyorum
Biliyorum sonu var bu geçici cinnetin

Biraz hayat ağrısı ve biraz zaman koru
Dualar ediyorum kargışlardan kaçarak
Sığamadım alemde cevapsız milyon soru
Merakımı göklere sunuyorum açarak

Üzerimde mavi gök altımda yer yağızdır
Titreyerek korkarak ve asla unutmadan
Ölmek ki bu cümlelerin son bulduğu ağızdır
Gözyaşlarımdan mamûl nemi hiç kurutmadan

Bir kaçış bir kurtuluş bir amanı var mıdır
Sorular boş şıklar boş bu yaman imtihanında
Yoksa dünya denilen baştan sona hâr mıdır
Bir ben miyim gölgesi olmayan bu cihanda

Hece hece okuyup sonsuzluk güftesini
Bilinmez bir meçhule gider aklımın ucu
Duyamam notasını gamını bestesini
Zaman varlık dağının en ulaşılmaz burcu

Kırk aynalı bir mekan kalbim durmadan kırık
Sesimin incisinden dökülen kelimeler gibi
O ne dünyaya bağlı ne de o ondan ayırık
Boşluklara verilmiş beyhude selam gibi

Biraz göklere bakmak ve biraz da inşirah
Dünyada yangınımın geçici serinliktir
Suya aşka Allah'a ulaşamadım eyvah
Çırpındıkça battığım nefes adlı derinliktir

Rüzgarı yedeğimde bir kuşa saklıyorum
İçimin çöllerinde bulamıyorum suyu
Ölüm zamanı aşk diye daim sayıyorum
Düşükçe derinleşen bir ifittir bu kuyu

Gözlerim kımıltısız ufuk avlarındayım
Bilmem ki bana mekan hangi söğüt altıdır
Aklım yandıkça yanar aşkın kavlarındayım
Bildim ruhumun yeri göğün yedi katıdır

Esnemeden durmadan ölmeden çürümeden
Yoktur ruhuma huzur kalbime de inşirah
Gökler delinip yerler kaynayıp dökülmeden
Sürer gider bu yanış bu pişmanlık ve bu ah

@..

10n7ocak2bin10n3

Şükrü Özmen[/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/717740/olmemek-uzerine-hece-kurma-calismalari.html>

